

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1408, 5 Φλεβάρη 2020

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

**Μητσοτάκης - Κικίλιας κόβουν λεφτά
από τα νοσοκομεία και ξοδεύουν
για πυραύλους στη Σαουδική Αραβία**

Ο ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΣ ΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Η άποψή μας

σελ. 3

28/1 Απεργιακή διαδήλωση εργαζόμενων στα Δημόσια Νοσοκομεία. Φωτό Στέλιος Μιχαηλίδης

Εμπρός για Πανεργατική Απεργία • 18/2 καλούν ΕΚΑ, ΑΔΕΔΥ Γυρίστε στις σελίδες 10, 11, 12, 13, 15

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Σάββατο 15 Φλεβάρη
Πλατεία Κυψέλης 5.30μμ

Live hip hop απο καλλιτέχνες της Κυψέλης

Έκθεση φωτογραφίας,
και δημιουργική δράση με προσφυγόπουλα
Τα σχολεία μας μια ανοικτή αγκαλιά για όλα τα προσφυγόπουλα
Στη φυλακή οι νεοναζί
21 Μάρτη - Ομόνοια - 3μμ:
Συλλαλητήριο ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό και τον πόλεμο

ΜΑΘΗΤΕΣ & ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ • ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ & ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

**Από τον Ειρηνικό
Ωκεανό ως τη Μόρια**
Οι μάχες των προσφύγων
Συνέντευξη με τον Αζίζ

σελ. 6, 7, 8, 9

8 ΜΑΡΤΗ Παγκόσμια Μέρα Γυναικών

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ 12μ.εσ.
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, ΔΡΩΜΕΝΑ, ΣΥΝΑΥΛΙΑ, ΠΟΡΕΙΑ

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ
Συμμετέλε από την Υγεία, την Εκπαίδευση, τους Δήμους, τις ΔΕΚΟ, η ΠΟΙΣΠΕΡΤ, η ΑΔΕΔΥ, κινήσεις ΛΟΑΤΚΙ και Γυναικών
Web: kinisith8.blogspot.com • email: kinisith8@gmail.com • FB: Κίνηση για μια απεργιακή 8 Μάρτη • Tel: 210 5347594, 4996 246715

**Οι Γυναίκες
στην πρώτη γραμμή**

σελ. 4, 5

ΟΧΙ στη διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ
• www.synntonismos.blogspot.gr • 6944 05857 • synntonismos2@gmail.com

1/2, Αντιπολεμική κινητοποίηση στο Σύνταγμα. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

“Εμείς δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ”

Με τη συμμετοχή εκατοντάδων εργαζόμενων και νέων πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 1 Φλεβάρη στο Σύνταγμα η αντιπολεμική συγκέντρωση που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ στην επέτειο των 24 χρόνων από τα Ίμια και την παραλίγο πολεμική σύρραξη με την Τουρκία.

“Όταν έγιναν τα Ίμια ήμουν πέντε χρόνων. Σήμερα το πρώτο που χρειάζεται να κάνουμε είναι να αποδεχτούμε ότι η απειλή του πολέμου παραμένει πραγματική. Και έχοντας κάνει αυτό να πάρουμε την πρωτοβουλία για δράσεις που θα απαιτήσουν ειρήνη. Να στείλουμε το μήνυμα ότι εμείς δεν πρόκειται να πολεμήσουμε για τους λόγους που αυτοί θέλουν, ότι δεν θέλουμε να πολεμήσουμε για κανένα λόγο” τόνισε μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιάννης Μαλινάκης**, φοιτητής στην ΑΣΚΤ. “Το 2003 στα Χανιά, θυμάμαι μικρός μαζί με τον πατέρα μου να διαδηλώνουμε για να κλείσει η βάση της Σούδας – ένα αίτημα που παραμένει εξαιρετικά επίκαιρο. Χρειάζεται να οργανώσουμε πολιτικές-καλλιτεχνικές δημόσιες δράσεις”, συνέχισε.

Στο τέλος της συγκέντρωσης, με συνθήματα “τις βάσεις κλείστε - τα σύνορα ανοίξτε”, “Έλληνες-Τούρκοι εργάτες ενωμένοι”, “Αγκυρα-Αθήνα-Λευκωσία, εχθρός μας το κεφάλαιο και η στρατοκρατία», «Ειρήνη δεν φέρνει ο αγωγός εμείς δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ», «Μαζικές προσλήψεις, αυξήσεις στους μισθούς και όχι δαπάνες για τους εξοπλισμούς», πραγματοποιήθηκε πορεία στους δρόμους γύρω από την πλατεία Συντάγματος.

Στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης δημοσιεύσαμε μαρτυρίες από δύο φαντάρους και τί έζησαν τη νύχτα των Ιμίων. Στην ΕφΣυν του Σαββατοκύριακου μπορείτε να διαβάσετε την μαρτυρία του **Δημήτρη Τερζή** που ήταν φαντάρος στον Έβρο εκείνη την περίοδο. Όπως γράφει ανάμεσα σε άλλα:

Για έξι λεπτά!

“Τη νύχτα της 30ής Ιανουαρίου ήμουν σκοπός (12-2) στην κεντρική πύλη μαζί με έναν οδηγό από τον Βόλο. Το χιόνι χόρευε τρελά.

Καπνίζαμε και συζητούσαμε με τον συνάδελφο σαν ακούσαμε ένα αυτοκίνητο να έρχεται με τις μπάντες στο στρατόπεδο. «Ανοιξε, ο διοικητής», πρόλαβε να πει ο άλλος σβήνοντας το τσιγάρο. Ανοίξαμε την πύλη, χαιρετήσαμε και σε λιγότερο από δέκα λεπτά είχαν ανοίξει όλα τα φώτα στο διοικητήριο. «Κάτι γίνεται, φίλε, δεν είναι καλό αυτό», μου ‘πε ο συνάδελφος και λίγο αργότερα τον φώναζαν να παρατήσει τη σκοπιά και να παρυσιαστεί στον λόχο του. Εμείνα μόνος.

«Πέλεκυς 4»: Στην κατάσταση αυτή εκκενώνεται το στρατόπεδο και το προσωπικό μεταφέρεται στον αρχικό χώρο διασποράς. Ο δικός μας χώρος ήταν ένα δάσος, 2-3 χλμ. από το στρατόπεδο. Η επόμενη στάση θα ήταν τα σύνορα, πάνω στο ποτάμι, εκεί όπου θα δινόταν η μάχη. Ολη τη νύχτα άνοιγα κι έκλεινα την πύλη για τα τζιπ και τα Steyr που μετέφεραν οπλισμό και

υλικά πολέμου προς το δάσος. Εβλεπα τους συναδέλφους μου να κουβαλάνε και να φορτώνουν μέσα σε μια απίστευτη σιωπή, αφού ακόμα κι ο άνεμος είχε σωπάσει.

Δεν ξέρω πώς πέρασαν οι ώρες μέχρι να χαράξει. Θυμάμαι ότι σκεφτόμουν συνέχεια πως αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει, πως είναι ένα παιχνίδι. Στο στρατόπεδο είχα μείνει μόνος μαζί με τον υποδιοικητή και δύο φαντάρους. Παντού σιωπή. Ερημιά. Ενα στρατόπεδο-φάντασμα.

«Απεμπλοκή, απεμπλοκή», άκουσα τον υποδιοικητή να φωνάζει από το διοικητήριο. Λίγο αργότερα είδα απ’ την κορυφή του λόφου να επιστρέφουν τα οχήματά μας. Μια κουρασμένη πομπή. Ανοίξα για τελευταία φορά την πόρτα. Λίγο αργότερα μάθαμε για το ελικόπτερο που είχε πέσει. Για τους τρεις νεκρούς. Δεν πολεμήσαμε. Δεν πεθάναμε. Ζούσαμε. Χαμογελούσαμε δακρυσμένοι. Μέρρες μετά μάθαμε πως το τάγμα μας που θα βρισκόταν στην πρώτη γραμμή, είχε διάρκεια αντίστασης τα 6 λεπτά. Τόσο υπολόγιζε το επιτελείο να αντέξουμε στα εχθρικά πυρά”.

Μετά την δικτατορία του Σίσι και το κράτος-τρομοκρατία του Ισραήλ, ήρθε η σειρά της Σαουδικής Αραβίας να αναδειχτεί σε στρατηγικό σύμμαχο της Ελλάδας. Στην πρόσφατη επίσκεψή του Μητσοτάκη στο Ριάντ και τη συνάντησή με τον βασιλιά της, Σαλμάν μπιν Αμπντουλαζίζ αλ Σαούντ, ο Μητσοτάκης δήλωσε “Χαίρομαι πραγματικά που βρίσκομαι στη Σαουδική Αραβία. Μετά από πολύ καιρό ένας Έλληνας Πρωθυπουργός πραγματοποιεί επίσημη επίσκεψη σε μια εποχή μεγάλης γεωπολιτικής αλλά και οικονομικής σημασίας. Θεωρούμε τη Σαουδική Αραβία στρατηγικό εταίρο σε αυτή την προσπάθεια”.

Εμείς πάλι δεν χαιρόμαστε καθόλου για την εμπλοκή σε πολεμικά σχέδια εναντίον του Ιράν. Σύμφωνα με τα ρεπορτάζ : “Κατά την πρόσφατη συνάντηση του υπουργού Εξωτερικών, **Νίκου Δένδια**, με τον ομόλογό του της Σαουδικής Αραβίας, **Φαϊζάλ μπιν Φαρχάν αλ Σαούντ**, αποφασίστηκε η μεταφορά ελληνικής αντιαεροπορικής συστοιχίας Patriot στη Σαουδική Αραβία. Το σύστημα θα συνοδεύεται από ελληνικό στρατιωτικό προσωπικό 65 έως 140 ατόμων, που θα είναι χειριστές και προσωπικό φύλαξης. Το αίτημα για την ελληνική συμμετοχή στην αεράμυνα της Σαουδικής Αραβίας, έχει υποβληθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η διεθνής πρωτοβουλία αφορά στην προστασία κρίσιμων υποδομών...”

200 μίλια “χωρικά ύδατα”!

Κύριε πρωθυπουργέ, είναι σε εκείνο το σημείο. Το παρακολουθούμε από απόσταση». «Εντάξει, κύριε υπουργέ, ψυχραιμία». «Κύριε υπουργέ, μετακινήθηκε;». «Άλλαξε λίγο πορεία, αλλά δεν είμαστε σίγουροι ότι βγαίνει». «Τι συνιστάτε, κύριε υπουργέ;». «Ψυχραιμία, κύριε πρωθυπουργέ. Ανταγωνισμός ψυχραιμίας, όπως σας το είπα».

Ο διάλογος θα μπορούσε να είναι και από σκετσάκι των Μόντι Πάιθον αλλά είναι από την πρόσφατη νέα “κρίση” με το τουρκικό ερευνητικό και είναι ανάμεσα στον **Μητσοτάκη** και τον υπουργό Άμυνας **Παναγιωτόπουλο**, όπως τον μετέφερε ο τελευταίος την ίδια στιγμή που περηφανευόταν για την παρουσία των γαλλικών πολεμικών πλοίων στην Ανατολική Μεσόγειο.

Ο πολεμικός παραλογισμός έφτασε σε όλο του το μεγαλείο, καθώς κινητοποιήθηκε από την Κάρπαθο η φρεγάτα «Νικηφόρος Φωκάς» που παρακολουθούσε το τουρκικό ερευνητικό, ενώ ετοιμαζόταν να αποπλεύσει και δεύτερη φρεγάτα από τον ναύσταθμο της Σαλαμίνας και ένα υποβρύχιο είχε πάρει εντολή να σπεύσει στο σημείο.

Οργίασε ξανά η πολεμοκαπηλεία σε όλα τα κανάλια για την “τουρκική επιθετικότητα” που θίγει τα “κυριαρχικά δικαιώματα” της Ελλάδας ανήμερα της επετείου των Ιμίων και το «Ορούτς Ρέις» που “βρέθηκε σε ελληνικά χωρικά ύδατα”. Λέξεις όπως “χωρικά ύδατα”, “υφαλοκρηπίδα” και ΑΟΖ εναλλάσσονταν κατά το δοκούν στις περιγραφές.

Θα έπρεπε να είναι κανείς αρκετά προσεκτικός για να διαβάσει ότι το τουρκικό σκάφος βρίσκεται 200 (!) ολόκληρα μίλια νοτίως του Καστελόριζου, στη μέση ενός κομματιού της Ανατολικής Μεσογείου που Ελλάδα και Τουρκία διεκδικούν να χαράξουν μονομερώς τις δικές τους ΑΟΖ (η Ελλάδα σε συνεργασία με την Κύπρο, την Αίγυπτο και το Ισραήλ και η Τουρκία πρόσφατα με την κυβέρνηση της Τρίπολης στη Λιβύη).

Δεν υπάρχει, εάν δεν κηρυχθεί

Όπως μπορεί να διαβάσει κανείς σε παλαιότερο άρθρο του αντιναυάρχου ε.α Παστουσέα στο Liberal: “Η ΑΟΖ είναι η θαλάσσια ζώνη εντός της οποίας ασκείται «απλό κυριαρχικό δικαίωμα» («πλήρης κυριαρχία» ασκείται μόνο στα Χωρικά Ύδατα) από ένα παράκτιο κράτος που του δίδει το δικαίωμα να εκμεταλλεύεται, μόνο αυτό, μία ζώνη πλάτους έως και 200 ναυτικών μιλίων από τις ακτές του... Η Υφαλοκρηπίδα θα μπορούσε να θεωρηθεί σε γενικές γραμμές σαν υποσύνολο της ΑΟΖ... Μία επιπρόσθετη διαφοροποίηση υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ είναι ότι ενώ η υφαλοκρηπίδα υφίσταται αυτόματα, χωρίς την αναγκαιότητα καμιάς ενέργειας από το παράκτιο κράτος, η ΑΟΖ δεν υπάρχει, εάν δεν κηρυχθεί... Αν και η ανακήρυξη της ΑΟΖ γίνεται μονομερώς από το παράκτιο κράτος, απαιτείται συμφωνία με τα όμορα κράτη για την οριοθέτησή της, στην περίπτωση, που λόγω της γεωγραφικής διαμόρφωσης, η διαθέσιμη θαλάσσια περιοχή δεν επαρκεί έτσι ώστε όλοι οι ενδιαφερόμενοι να λάβουν ΑΟΖ πλάτους 200 ναυτικών μιλίων”.

Το ελληνικό κράτος, παρά τους σχεδιασμούς επί χάρτου με τους συμμάχους τους, δεν έχει διακηρύξει ακόμη τη δική του ΑΟΖ ούτε φυσικά έχει υπάρξει συμφωνία με τα όμορα κράτη, αντίθετα εντείνονται οι ανταγωνισμοί. Συμπέρασμα; Το περασμένο σαββατοκύριακο, όλος ο πολεμικός μηχανισμός κινητοποιήθηκε για μια ελληνική ΑΟΖ που δεν έχει καν κηρυχθεί ακόμη επίσημα κάπου στην μέση της Ανατολικής Μεσογείου για ένα ερευνητικό σκάφος που το ίδιο το υπουργείο Άμυνας της Ελλάδας αναφέρει ότι ότι μπορεί να είχε απλωμένα καλώδια αλλά αυτό δεν συνεπάγεται ότι πραγματοποιούσε και υποθαλάσσιες έρευνες, αλλά μπορεί και να εισήλθε “λόγω κακοκαιρίας”!

Πρόκειται για γελοία παιχνίδια που όμως, όπως έδειξαν τα Ίμια μπορεί ανά πάσα στιγμή να μετατραπούν από ασημαντα περιστατικά, σαν τα καρφώματα της σημαίας σε ένα ξερονήσι από θερμοκέφαλους “δημοσιογράφους”, σε πολεμική σύρραξη.

Γιώργος Πίπτας

6 και 7 Φλεβάρη απεργούν οι καθαρίστριες των σχολικών κτιρίων. Η φωτό από παλιότερη κινητοποίησή τους.

Ο χειρότερος ιός είναι ο καπιταλισμός

Η εξάπλωση της επιδημίας από τον κοροναϊό αντιμετωπίζεται από τις επίσημες αρχές σχεδόν παντού με διαβεβαιώσεις περί ψυχραιμίας και ετοιμότητας. Πρόκειται πολύ απλά για ψέματα και στα δυο επίπεδα. Σπέρνουν τον πανικό, καλλιεργούν τον ρατσισμό και ρημάζουν τα δημόσια νοσοκομεία.

Ο ιός δεν είναι “κινεζικός”. Είναι μετάλλαξη ιού που προέρχεται από τα ζώα και κανέναν πληθυσμό πάνω στη γη δεν έχει ανοσία. Όπως σε όλες τις επιδημίες ιστορικά, η ανοσία θα αναπτυχθεί όταν κάνει τον κύκλο του και το ζήτημα είναι πώς θα περιοριστεί στο ελάχιστο ο αριθμός των θυμάτων. Για τη χιλιόχρονη ιστορία των επιδημιών υπάρχει ένα πολύτιμο βιβλίο του **Τζάρεντ Ντάιμοντ** που λέγεται “Όπλα, μικρόβια και ατσάλι”. Είναι το καλύτερο αντίδοτο στις ρατσιστικές υστερίες.

Είναι ρατσιστική αντιμετώπιση να κλείνουν τα σύνορα Ρωσίας-Κίνας και να προκαλείται πανικός στο Μετρό στο Παρίσι όταν εμφανίζεται ένας Κινέζος. Το κλείσιμο των συνόρων δεν σταματάει την μετάδοση του ιού, απλά την κάνει “παράνομη” και στην πράξη εμποδίζει τον ιατρικό έλεγχο που είναι απαραίτητος.

Αυτό δεν σημαίνει ότι το κινεζικό καθεστώς δεν έχει ευθύνες. Πίσω από την προπαγάνδα για το νέο νοσοκομείο που χτίστηκε μέσα σε μια βδομάδα, υπάρχει η τραγική πραγματικότητα ότι ο Δήμος της Βουχάν έκρυβε τα πρώτα κρούσματα για να μην ματαιωθεί η φέστα της κινεζικής πρωτοχρονιάς και ο Δήμαρχος δηλώνει ότι συνένοχη είναι και η κεντρική κυβέρνηση του Πεκίνου.

Επιπτώσεις

Στην πράξη, πιο πολύ νοιάζονται για τις επιπτώσεις στα χρηματιστήρια παρά για τους ανθρώπους. Τα χρηματιστήρια της Κίνας έμειναν κλειστά για μέρες και η κυβέρνηση ανακοίνωσε κίνητρα 170 δις δολάρια πριν ανοίξουν τη Δευτέρα. Παρόλα αυτά, το άνοιγμα τη Δευτέρα έφερε βουτιά 8%! Σε ΗΠΑ και Ευρώπη η βουτιά είχε γίνει από την Παρασκευή.

Στην ΕΕ ανησυχούν ότι θα επιδεινωθεί η οικονομική στασιμότητα καθώς ήδη Γαλλία και Ιταλία είχαν ανάπτυξη 0,1%, στην ουσία μηδενική. Μόνο ο υπουργός Εμπορίου του Τραμπ (αυτός που ήταν δίπλα στον Τσίπρα στη ΔΕΘ το 2018)

λέει ότι η επιδημία θα κάνει καλό στην αμερικανική οικονομία γιατί θα φύγουν εργοστάσια από την Κίνα για να πάνε στην Αμερική. Ρεκόρ ρατσιστικής βλακείας.

Αυτό το ρεκόρ συναγωνίζονται ο Μητσοτάκης και οι υπουργοί του. Ο πρωθυπουργός πάει στη Σαουδική Αραβία λες και θα πολεμήσει την επιδημία στέλνοντας πυραύλους Πάτριος και φρεγάτες στον Περσικό Κόλπο. Δεν υπάρχουν πιο ευάλωτοι πληθυσμοί από τους πρόσφυγες, αλλά ο Μητσοτάκης όχι μόνο ρίχνει λάδι στις πολεμικές εστίες που κάνουν τους πρόσφυγες να τρέχουν αλλά και παραγγέλλει πλωτά φράγματα για το Αιγαίο. Δύσκολο να σκεφτεί οποιοσδήποτε έναν πιο απάνθρωπο και ρατσιστικό συνδυασμό.

Στο μεταξύ, ο Βρούτσης επιμένει να κατεβάσει το νομοσχέδιο για το Ασφαλιστικό που καταδικάζει χιλιάδες σε συντάξεις πείνας. Οι συνταξιούχοι είναι επίσης κατ’ εξοχήν ευάλωτη ομάδα αλλά ο Σταϊκούρας διαλέγει αυτή την ώρα να τους κάνει φορολογική επιδρομή. Και ο Κικίλιας παριστάνει ότι τα νοσοκομεία είναι έτοιμα την ώρα που τα λεφτά πάνε για τη πολεμικούς εξοπλισμούς.

Η πραγματική ασπίδα για τη δημόσια Υγεία είναι οι αγώνες των εργαζόμενων. Πρώτα απ’ όλα στα νοσοκομεία, με τις μάχες για προσλήψεις και μονιμοποιήσεις και την αντίσταση στην εισβολή των ιδιωτικών αρπακτικών. Αλλά και σε όλα τα μέτωπα: οι καθαρίστριες των σχολείων που απεργούν αυτή τη βδομάδα είναι ηρωίδες για την προστασία των παιδιών που αποτελούν άλλη μια ευάλωτη ομάδα. Το αντιρατσιστικό κίνημα που παλεύει για να κλείσουν οι Μόριες και να στεγαστούν οι πρόσφυγες ανθρώπινα δίνει την ίδια μάχη. Όλοι μαζί στον αγώνα για πανεργατική απάντηση στο ασφαλιστικό σφαγείο του Βρούτση υψώνουμε τον καλύτερο φραγμό στον παρανοϊκό “ιό” που λέγεται καπιταλισμός και απλώνει επιδημίες, φτώχεια, ρατσισμό και πόλεμο.

Διπλή απάτη με τις συντάξεις

Η κυβέρνηση κοροϊδεύει τους συνταξιούχους ότι τάχα θα πάρουν αυξήσεις. Όπως μπορείτε να διαβάσετε σε άλλες σελίδες πρόκειται για απόπειρα να κρύψουν τις πομπές του νομοσχεδίου που κατεβάζει ο Βρούτσης. Σαν να μην έφτανε αυτό, όμως, έρχονται ο Σταϊκούρας με τον Σκυλακάκη να ζητήσουν από συνταξιούχους να πληρώσουν φόρο αναδρομικά!

Όπως είναι γνωστό, ανάμεσα στην αίτηση για συνταξιοδότηση και στην πρώτη πληρωμή σύνταξης μεσολαβεί ένα μεγάλο χρονικό διάστημα όπου οι συνταξιούχοι δεν παίρνουν ούτε μισθό ούτε σύνταξη. Τα βγάζουν πέρα με δανικά ή ξεδεύοντας, ότι έχουν βάλει στην άκρη, μέχρι που να γίνει κάποτε η πληρωμή των αναδρομικών για όλο αυτό το διάστημα.

Εφορία

Κανονικά αυτά τα αναδρομικά θα έπρεπε να φορολογούνται σαν εισόδημα για τη χρονιά που ο/η συνταξιούχος δεν έπαιρνε τίποτα. Η εφορία, όμως, τα υπολογίζει σαν εισόδημα της χρονιάς που καταβλήθηκαν. Με αυτόν τον τρόπο το συνολικό εισόδημα ξαφνικά εμφανίζεται ανεβασμένο, οι φορολογικοί συντελεστές ανεβαίνουν απότομα και ο φόρος που αντιστοιχεί ροκανίζει μεγάλο μέρος από τα αναδρομικά. Γι’ αυτό άλλωστε είναι συνηθισμένη πρακτική από πολλούς συνταξιούχους να μην δηλώνουν τα αναδρομικά.

Τώρα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αποφάσισε να κάνει επιδρομή και να απαιτήσει από συνταξιούχους να πληρώσουν τέτοιους φόρους από προηγούμενες χρονιές. Η επιδρομή έχει πάρει τέτοια έκταση ώστε η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ αποφάσισε να κάνει διάβημα στον Υπουργείο Οικονομικών, την Πέμπτη 6 Φλεβάρη, στις 3μμ. Ο Βρούτσης κερνάει “αυξήσεις” και ο Σταϊκούρας τις αρπάζει προκαταβολικά με το παραπάνω.

Τα νούμερα για το “υπερπλεόνασμα” δεν βγαίνουν, γι’ αυτό άλλωστε η κυβέρνηση ζητάει από τους “θεσμούς” να μεταφερθεί ένα μέρος από το πλεόνασμα του 2019 στο 2020. Αλλά επειδή οι “θεσμοί” δεν ακούνε, το Μητσοτακέικο βάλθηκε να κουφάνει τους συνταξιούχους.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

17/3/18, Διαδήλωση ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Αντίσταση στην τρανσφοβία

Σε καταγγελία για αντιεπιστημονικές θέσεις για τις τρανς ταυτότητες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και συγκεκριμένα στο Τμήμα Ψυχολογίας προχώρησαν φοιτητές/τριες της Φιλοσοφικής Σχολής. Σύμφωνα με την καταγγελία, πολλά συγγράμματα - κάποια από τα οποία είναι γραμμένα από τους ίδιους τους καθηγητές και τις καθηγήτριες του τμήματος - συνεχίζουν να περιγράφουν τις τρανς ταυτότητες ως ψυχική διαταραχή. Παρά το γεγονός ότι αυτό έχει σταματήσει εδώ και χρόνια από την ίδια την επιστημονική κοινότητα, οι φοιτητές/τριες όχι μόνο διδάσκονται αλλά και καλούνται να δώσουν εξετάσεις με ερωτήσεις τρανσφοβικού περιεχομένου.

«Πολλά εγχειρίδια είναι γραμμένα εδώ και και ολόκληρες δεκαετίες, με κακοποιητικό λόγο που όχι μόνο προσβάλλει τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα που φοιτούν στο τμήμα, αλλά και διαμορφώνουν μια νέα γενιά ψυχολόγων, οι οποίοι πιθανότητα θα αναπαράγουν αντιεπιστημονικά στερεότυπα που θα στιγματίζουν περαιτέρω τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα», αναφέρει η Εφημερίδα των Συντακτών σε άρθρο της για το θέμα (3/2). Οι δηλώσεις των φοιτητών/τριών προς την εφημερίδα ήταν αποκαλυπτικές.

«Γενικά, όποτε γίνεται αναφορά σε ΛΟΑΤΚΙ ζητήματα -είτε στα συγγράμματα είτε από τους διδάσκοντες- αυτά αντιμετωπίζονται πάντα ως πρόβλημα», λέει φοιτήτρια στην ΕφΣυν. «Καθηγητής παρομοίασε τους γκέι άντρες με πιθήκους, ενώ μία άλλη καθηγήτρια μας ανέφερε ότι κάποια στιγμή κλήθηκε από μια εκπαιδευτικό η οποία ζήτησε τη γνώμη της σχετικά με τον χειρισμό μιας μαθήτριας που έμαθε ότι η διαζευγμένη μητέρα της διατηρούσε σχέση με μια γυναίκα, με την καθηγήτρια να σχολιάζει: “Έχουμε προχωρήσει ως κοινωνία, αλλά πρέπει να προστατεύουμε τα παιδιά”! Ακόμη και σε μάθημα σχετικά με την έμφυλη βία, δεν γίνεται καμία αναφορά στις τρανς γυναίκες ή τα ομόφυλα ζευγάρια παρά μόνο στις cis γυναίκες (σ.σ. τις γυναίκες που η ταυτότητα φύλου τους ταυτίζεται με το βιολογικό τους φύλο). Το μόνο που θα ακούσεις για τις τρανς ταυτότητες στα τέσσερα χρόνια σπουδών είναι αποκλειστικά στο πλαίσιο της ψυχικής διαταραχής».

«Παρά το γεγονός ότι αρκετοί καθηγητές του τμήματός μου είναι ενημερωμένοι, υπάρχουν καθηγητές που έχουν πλήρη άγνοια για τα ζητήματα φύλου», λέει φοιτητής άλλου τμήματος, τρανς άτομο ο ίδιος, στην ίδια εφημερίδα. «Δεν τους καταλογίζω κακή πρόθεση, αλλά η γενικότερη στάση τους στα αμφιθέατρα, το υλικό που επιλέγουν να μας μοιράσουν ή τα θέματα

που προτείνουν για συζήτηση, δείχνουν την άγνοιά τους ως προς την ύπαρξη τρανς ταυτοτήτων στο κοινό».

Ανακοίνωση για το θέμα κυκλοφόρησε το ΣΕΚ στις Σχολές:

«Κατά την εξέταση του μαθήματος Ψυχοπαθολογίας του τμήματος Ψυχολογίας, οι φοιτητές/τριες καλέστηκαν να απαντήσουν σε θέματα σχετικά με την “ψυχιατρική διαταραχή ταυτότητας γένους”. Η εν λόγω “διαταραχή” έχει πάψει να θεωρείται διαταραχή εδώ και χρόνια μετά τους αγώνες των τρανς ατόμων. Τέτοιες όμως πρακτικές στηρίζει πλήρως η επιστροφή της ΝΔ στο ιδανικό του “πατρίς, θρησκεία, οικογένεια”, σύμφωνα με το οποίο όσοι διαφέρουν από την χριστιανική, straight, πυρηνική οικογένεια δαιμονοποιούνται και χρήζουν “παρέμβασης” και “θεραπείας”, όπως διδάσκει και η υπεύθυνη καθηγήτρια.

Τέτοιες απαρχαιωμένες πρακτικές, όπως και οι διαφημίσεις στο Μετρό κατά της έκτρωσης, οι κινδυνολογίες περί υπογεννητικότητας και η ισλαμοφοβία με τις θεωρίες περί αλλοίωσης του πολιτισμού από τους πρόσφυγες αποτελούν προσπάθειες της άρχουσας τάξης με τη ΝΔ στην κυβέρνηση να πιασγυρίσουν τις νίκες του γυναικείου και του ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος. Όλη αυτή η ιδεολογική επίθεση από την κυβέρνηση και τους υποστηρικτές της έχει σκοπό να υποβαθμίσει ακόμα περισσότερο τη θέση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων.

Οι γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα πρωτοστατούν στην οργάνωση των αγώνων σε όλο τον κόσμο, από την Αμερική κατά του σεξιστή Τραμπ μέχρι τη Χιλή, τη Γαλλία και την Ελλάδα, όπου γυναίκες πρόσφυγες εξεγείρονται στη Μυτιλήνη διεκδικώντας ανθρώπινες συνθήκες για εκείνες και τα παιδιά τους, όπου το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα δίνει τη μάχη για τη καταδίκη των δολοφόνων του Ζακ. Η προπαγάνδα του σεξισμού, της ομοφοβίας, της τρανσφοβίας κτλ, η καταστολή και η τρομοκρατία δεν θα περάσουν. Τα κινήματα φουντώνουν, όπως συμβαίνει στη Γαλλία όπου όσο επιμένει ο Μακρόν στα μέτρα λιτότητας άλλο τόσο επιμένουν τα Κίτρινα Γιλέκα στους αγώνες και στις απεργίες. Παίρνοντας παράδειγμα από την περσινή απεργιακή κινητοποίηση στις 8 Μάρτη όπου εργαζόμενες και εργαζόμενοι από όλους τους χώρους, φοιτήτριες και φοιτητές από πολλές σχολές, ΛΟΑΤΚΙ+ συλλογικότητες και οργανώσεις γυναικών διαδήλωσαν διεκδικώντας ίσα δικαιώματα ανεξαρτήτως φύλου και σεξουαλικότητας, οργανώνουμε και τη φετινή 8 Μάρτη».

“Παλεύουμε, διεκδικούμε, απεργούμε”

Ανοιχτή σύσκεψη για την οργάνωση της 8 Μάρτη βρισκόταν σε εξέλιξη στον Πολυχώρο Ρομάντσο, την Τρίτη 4 Φλεβάρη, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο. Τη σύσκεψη καλούσε η “Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη”, που είχε πρωτοστατήσει για να μετατραπεί η περσινή Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε απεργία και έχει βάλει στόχο έναν ακόμα πιο μαχητικό και μαζικό απεργιακό εορτασμό φέτος.

Η σύσκεψη είχε επίσης τη στήριξη μιας σειράς σωματείων από το δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, καθώς και γυναικείων και ΛΟΑΤΚΙ+ συλλογικοτήτων. Αγωνίστριες και αγωνιστές από πολλούς χώρους δουλειάς και νεολαίας, από σχολές, σχολεία και γειτονιές, συζητούσαν για ένα πρόγραμμα δράσης που μέχρι τις 8 Μάρτη θα φτάσει κυριολεκτικά παντού: σε κάθε συνδικάτο και εργατικό χώρο, σε κάθε φοιτητικό και μαθητικό σύλλογο, σε κάθε δήμο και περιοχή, σε κάθε στέκι και συλλογικότητα, ώστε όλες και όλοι να συμμετέχουν εκείνη τη μέρα στη συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος στις 12 το μεσημέρι.

Βασικό στοιχείο της συζήτησης ήταν η σημασία της κινητοποίησης ενάντια στις επιθέσεις στις γυναίκες και συνολικά στην εργατική τάξη που η κυβέρνηση της ΝΔ κλιμακώνει σε όλα τα επίπεδα. Το σύνθημα της Κίνησης “Παλεύουμε, Διεκδικούμε, Απεργούμε” εκφράζει τη διάθεση αν-

τίστασης που υπάρχει σε κάθε χώρο. Το γράμμα που έστειλε στην Εργατική Αλληλεγγύη εργαζόμενη στην Εθνική Τράπεζα είναι χαρακτηριστικό: «Οι εργασιακές σχέσεις στις τράπεζες έχουν αλλάξει ριζικά τα τελευταία χρόνια με αποτέλεσμα να χαθούν πολλά από τα κεκτημένα. Υπάρχουν πολλές κατηγορίες εργαζομένων και κάποιες δεν λαμβάνουν π.χ. επίδομα γάμου και βρεφονηπιακού σταθμού.

Η τάση είναι να προσλαμβάνονται ελάχιστα άτομα με δημόσιο διαγωνισμό, τα οποία εντάσσονται στον κανονισμό εργασίας, ενώ έχει αυξηθεί δραματικά η ενοικιαζόμενη εργασία με καθεστώδες ολιγόμηνων συμβάσεων. Οι ενοικιαζόμενοι συνάδελφοι μπορεί να εργάζονται πολλά χρόνια, να γνωρίζουν πολύ καλά το αντικείμενο εργασίας και να καλύπτουν πάγιες ανάγκες της τράπεζας, αλλά λαμβάνουν μικρότερους μισθούς, δεν προστατεύονται από τον κανονισμό, βιώνουν την εργασιακή ανασφάλεια και είναι οι πρώτοι που απολύονται όταν γίνονται μειώσεις προσωπικού.

Οι γυναίκες που εργάζονται με ελαστικές σχέσεις εργασίας είναι πιο ευάλωτες στις διακρίσεις και τις κάθε είδους παρενοχλήσεις καθώς η αντίδρασή τους πολλές φορές ισοδυναμεί με απόλυση. Τα γυναικεία κινήματα πρέπει να έρθουν ξανά στο προσκήνιο ειδικά τώρα που η κυβέρνηση Μητσοτάκη με τα ακροδεξιά στελέχη της επιχειρεί να μας γυρίσει αιώνες πίσω».

Λ.Β.

Ημέρα της Γυναίκας όπως συνηθίζταν να αναφέρεται η 8 Μάρτη και εν πολλοίς εξακολουθεί, στους καιρούς που ζούμε, προφανώς δεν επιτρέπει συνάντηση για χαλαρό καφέ ή και φαγητό με τις φίλες μας. Μπορεί να επιτρέψει τριαντάφυλλα, μαζί όμως με το ψωμί και όλους τους συνειρμούς που γεννά το σύνθημα «Ψωμί και τριαντάφυλλα».

Ως γυναίκες σήμερα, οφείλουμε να βρισκόμαστε στις γραμμές των αγώνων και των διεκδικήσεων, ώστε να πάψει κάθε είδους διάκριση τόσο αντίκρου σε εμάς τις ίδιες, όσο και σε κάθε άνθρωπο. Γιατί ο μη σεβασμός των δικαιωμάτων απέναντι σε οποιαδήποτε γυναίκα, συνεπάγεται μη σεβασμό στα δικαιώματα του ανθρώπου με απρόβλεπτες και αποτρόπαιες δυστυχώς συνέπειες.

Ο τραγικός και φρικώδης θάνατος της φοιτήτριας που εκδικάζεται αυτές τις ημέρες επιβάλλεται να ξεσηκώσει τις αντιδράσεις και τις φωνές όλων μας, ώστε καμία γυναίκα ποτέ ξανά να μην βρεθεί σε αυτή τη θέση. Και ασφαλώς κατ' επέκταση κανένας άνθρωπος να μην πληρώνει το δικαίωμα στη διαφορετικότητα και τη δημοκρατία με την ίδια του τη ζωή, κανενός ανθρώπου τα δικαιώματα (κοινωνικά, ατομικά και εργασιακά) να μην στραγγαλίζονται και καταπατούνται.

«Εμείς άλλον εχθρό δεν έχουμε παρά μονάχα κείνον που δεν σέβεται τον Άνθρωπο» θα πει ο μεγάλος μας Γιάννης Ρίτσος.

Στις 8 Μάρτη λοιπόν να βγούμε όλοι και όλες στο δρόμο, να φωνάξουμε όσο πιο δυνατά μπορούμε για ν' ακουστεί παντού, κανένας Άνθρωπος χωρίς δικαιώματα, χωρίς εργασιακή αξιοπρέπεια, χωρίς πρόσβαση στο σύστημα Υγείας, χωρίς δουλειά, χωρίς χαρτιά.

Να μπορούμε ως γυναίκες στην πρώτη τη γραμμή και πίσω ας ακολουθήσουν και άλλοι πολλοί.

Μελίνα Πλαστή, εργαζόμενη στο νοσοκομείο Γεννηματάς

8 ΜΑΡΤΗ Παγκόσμια Μέρα Γυναικών

Παλεύουμε
Διεκδικούμε
Απεργούμε

ΚΥΡΙΑΚΗ
8 ΜΑΡΤΗ
ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ 12μεσ.
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ, ΔΡΩΜΕΝΑ, ΣΥΝΑΥΛΙΑ, ΠΟΡΕΙΑ

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

Σωματεία από την Υγεία, την Εκπαίδευση, τους Δήμους, τις ΔΕΚΟ,
η ΠΟΣΠΕΡΤ, η ΑΔΕΔΥ, κινήσεις ΛΟΑΤΚΙ και Γυναικών

Web: kinisi8m.blogspot.com • email: kinsh8marth@gmail.com • FB: Κίνηση για μια απεργιακή 8 Μάρτη • Τηλ: 210 5247584, 6996 244515

Τα σωματεία στηρίζουν την 8 Μάρτη

Με συγκέντρωση στις 12 το μεσημέρι στην πλατεία Κλαυθμώνος και διαδήλωση στο Σύνταγμα θα τιμηθεί η φετινή Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών την Κυριακή 8 Μάρτη στην Αθήνα. Την απόφαση για την κινητοποίηση έχουν ήδη πάρει η ΑΔΕΔΥ και πρωτοβάθμια σωματεία. Τη συγκέντρωση θα πλαισιώσουν χαιρετισμοί, καλλιτεχνικά δρώμενα και συναυλία.

Ανάλογες συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις αναμένεται να αποφασιστούν σε όλες τις πόλεις πανελλαδικά. Για την Παρασκευή 6 Μάρτη, η ΑΔΕΔΥ έχει αποφασίσει επιπλέον τρίωρη διευκολυντική στάση εργασίας έτσι ώστε σε κάθε χώρο δουλειάς του δημοσίου να οργανωθούν περιοδείες και συζητήσεις ενημέρωσης και μαζικοποίησης της 8 Μάρτη. Θα είναι άλλη μια ευκαιρία για την επιτυχία της διαδήλωσης. Η «Κίνηση για την απεργιακή 8 Μάρτη» θα στηρίξει με όλες τις δυνάμεις αυτές τις δράσεις, ενώ όλες τις επόμενες βδομάδες μέχρι τότε θα οργανώσει εκδηλώσεις, περιοδείες, εξορμήσεις σε δεκάδες εργατικούς χώρους και γειτονιές σε όλη τη χώρα (το πρόγραμμα των εκδηλώσεων που έχουν ήδη οριστικοποιηθεί στη σελίδα 17).

Ο Σύλλογος Εργαζόμενων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας ήταν ο πρώτος που κάλεσε στο συλλαλητήριο της 8 Μάρτη. Ο ίδιος σύλλογος είχε πριν λίγες μέρες καταγγείλει ανοιχτά επεισόδια σεξουαλικής παρενόχλησης σε εργαζόμενες από προϊστάμενους, ενώ πέρσι οι καθαρίστριες του ίδιου νοσοκομείου βρίσκονταν στην κεφαλή της διαδήλωσης στις 8 Μάρτη. «Η

κυβέρνηση της ΝΔ εκτός από κυβέρνηση που τα χαρίζει όλα στα αφεντικά, είναι και κυβέρνηση του σεξισμού», αναφέρει η απόφασή του. «Από τα 2000 ευρώ σε κάθε ελληνίδα που θα γεννήσει, μέχρι τις σεξιστικές διαφημίσεις στο Μετρό. Από τις οικονομικές ανισότητες στους μισθούς μέχρι τη διάλυση του κράτους πρόνοιας που φορτώνουν στις γυναίκες την αναπαραγωγή των νέων εργαζόμενων και την φροντίδα των ηλικιωμένων.

Οι επιθέσεις της κυβέρνησης, που θέλουν να απολύσουν τους συμβασιούχους, να καταργήσουν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και να χτυπήσουν το ασφαλιστικό στρέφονται πολύ περισσότερο ενάντια στις γυναίκες της εργατικής τάξης αφού σε μεγάλους κλάδους όπως στα νοσοκομεία και στην εκπαίδευση οι συμβασιούχοι είναι κατά πλειοψηφία γυναίκες. Δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις τα αιτήματα της μισής εργατικής τάξης, των γυναικών, να γίνουν αιτήματα πάλης όλου του εργατικού κινήματος...

Η περσινή 8 Μάρτη κατέληξε σε απεργία επειδή οι γυναίκες ήταν και είναι στην πρώτη γραμμή των αγώνων και επειδή οργανώθηκαν δεκάδες εκδηλώσεις σε χώρους δουλειάς. Το ίδιο και ακόμη καλύτερα μπορούμε να οργανώσουμε για την παγκόσμια ημέρα των Γυναικών στις 8 Μάρτη του 2020 και το σωματείο μας θα μπει μπροστά σε αυτήν την προσπάθεια. Οργανώνουμε εκδηλώσεις στους χώρους μας και συμμετέχουμε μαζικά με το πανό του σωματείου μας στο Συλλαλητήριο την Κυριακή 8 Μάρτη στις 12 το μεσημέρι στην πλατεία Κλαυθμώνος».

Πόσος σεξισμός και ρατσισμός χωράει σε ένα νομοσχέδιο; Το ερώτημα απάντησε η κυβέρνηση της ΝΔ με το νομοσχέδιο «Επίδομα γέννησης και άλλες διατάξεις» που ψηφίστηκε την περασμένη βδομάδα στην Ολομέλεια της Βουλής.

Την κεντρική ιδέα του νομοσχεδίου την είχε δώσει προ μηνών η υφυπουργός Εργασίας **Δόμνα Μιχαλίδου**, όταν είχε κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου για την «υπογεννητικότητα» και το «δημογραφικό πρόβλημα» της χώρας και είχε εξαγγείλει ως αντιμετώπισή τους τη θέσπιση επιδόματος ύψους 2000 ευρώ στις γυναίκες που είναι κάτω των 30 ετών και έχουν ΑΜΚΑ, για κάθε νέο παιδί που γεννάνε. Η κατακραυγή ήταν άμεση. Όλη η αντιδραστική προπαγάνδα της υπογεννητικότητας, αυτή που κατεξοχήν έχει στόχο να πιέζει τις γυναίκες για να κάνουν παιδιά, έπαιρνε τη μορφή επιδόματος για να γίνει ελκυστική και να νομιμοποιηθεί ως κοινωνικό μέτρο. Το ηλικιακό κριτήριο «των κάτω των 30» έκανε την πρόταση ακόμα πιο προκλητική, καθώς η σεξιστική αντίληψη ότι ο βασικός ρόλος των γυναικών είναι να γεννάνε και να φροντίζουν παιδιά ερχόταν να επικεντρωθεί και να βάλει στο στόχαστρο ειδικά τις νέες γυναίκες. Όσο για την προϋπόθεση του ΑΜΚΑ, αποκάλυπτε το ρατσιστικό υπόβαθρο της εξαγγελίας, αφού με αυτό τον τρόπο περιόριζε τη χορήγηση του επιδόματος στις Ελληνίδες ενάντια «στην απειλή εξαφάνισης

Σεξιστικές και ρατσιστικές αθλιότητες με τα επιδόματα

του έθνους».

Όλα τα παραπάνω αποτυπώθηκαν μέχρι κεραίας στο νομοσχέδιο. Ο βασικός στόχος του επιδόματος γέννησης των 2000 ευρώ που θεσπίστηκε είναι να δώσει «κίνητρα» στους μέλλοντες γονείς ενάντια στην υπογεννητικότητα. «Ας σηματοδοτήσει αυτό το νομοσχέδιο το πέραςμα του πολιτικού συστήματος από τα λόγια στη δράση για την αντιμετώπιση αυτής της μείζονος υπαρξιακού χαρακτήρα πρόκλησης για τη χώρα μας, το δημογραφικό», είπε η Δ. Μιχαλίδου στη Βουλή. Η πρόκληση για την κυβέρνηση της ΝΔ είναι το δημογραφικό και όχι το πώς μεγαλώνει ένα παιδί με πετσοκομμένους μισθούς, ανεργία στα ύψη, χτυπημένους βρεφονηπιακούς και παιδικούς σταθμούς, διαλυμένα νοσοκομεία. Το ύψος άλλωστε του επιδόματος που προβλήθηκε από τα ΜΜΕ ως «σημαντικό βοήθημα κατά την πρώτη περίοδο ανατροφής του παιδιού» μόνο ως κακόγουστο αστείο ακούγεται. Ούτε για τις πάνες του πρώτου χρόνου δεν φτάνει.

Το ηλικιακό κριτήριο και η προϋπόθεση του ΑΜΚΑ κόπηκαν τελικά, ύστερα και από τις αντιδράσεις. Αλλά ο ρατσιστικός χαρα-

κτήρας του νομοσχεδίου δεν άλλαξε. Το επίδομα θα δικαιούνται μόνο όσες γυναίκες «τρίτων χωρών» αποδεικνύουν ότι διαμένουν νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα τα τελευταία 12 χρόνια. Αποκλείονται δηλαδή μεμιάς οι μετανάστριες, όχι μόνο γιατί πολλές ήρθαν στην Ελλάδα πιο πρόσφατα αλλά και γιατί η συντριπτική τους πλειοψηφία δεν μπορεί, ακόμα και αν βρίσκεται στη χώρα δώδεκα ή και περισσότερα χρόνια, να το αποδείξει. Με τις διαδικασίες νομιμοποίησης παγωμένες εδώ και χρόνια, με την αυστηροποίηση των όρων τους -κύρια μέσα από τη σύνδεση της χορήγησης αλλά και ανανέωσης των χαρτιών των μεταναστών/τριών με την απόδειξη εργασίας- είναι αδύνατο να καλύψουν τη 12χρονη μόνιμη και νόμιμη παραμονή για να πάρουν το επίδομα. Για τις γυναίκες πρόσφυγες ούτε λόγος, αυτές δεν υπάρχουν καν.

Σαν να μην έφταναν αυτά, το νομοσχέδιο εισήγαγε και μια σειρά αρνητικές αλλαγές στη χορήγηση άλλων -ήδη κατοχυρωμένων- επιδομάτων, όπως του παιδιού, του ενοικίου - στέγασης και του ΚΕΑ. Συγκεκριμένα, κόβει τα τρία αυτά επιδόματα σε περίπτωση

που ένα παιδί της οικογένειας μένει στην ίδια τάξη! Παράλληλα ο ρατσιστικός κατήφορος συνεχίζεται και εδώ, προσθέτοντας ως προϋπόθεση για την χορήγηση των επιδομάτων παιδιού και ενοικίου-στέγασης την απόδειξη της 12χρονης νόμιμης και μόνιμης παραμονής στη χώρα για τους πολίτες «τρίτων χωρών» από 5χρονη που ήταν μέχρι σήμερα! Όπως είπε και η Δ. Μιχαλίδου: «Είναι ένα πρώτο βήμα της σε βάθος χρόνου αποσόβησης του εθνικού κινδύνου του δημογραφικού και της άνευ όρων άσκησης προνοιακής πολιτικής». Δεν ήταν μόνο το δημογραφικό που επέλυσε η κυβέρνηση, αλλά και την «άνευ όρων προνοιακή πολιτική»...

Η πολιτική των επιδομάτων «γέννας» από τη μία και των περικοπών των υπόλοιπων επιδομάτων από την άλλη, μαζί με το σεξισμό και το ρατσισμό που τα συνοδεύουν, χρειάζεται μαζική απάντηση. Τα αιτήματα των γυναικών, ντόπιων και μεταναστριών, για οικογενειακά επιδόματα δεν θα μετατραπούν σε επιδόματα ενίσχυσης των γεννήσεων. Επιπλέον, πάνε μαζί με τα αιτήματα για δουλειές και ΣΣΕ, για αυξήσεις στους μισθούς, για άδειες εγκυμοσύνης και λοχείας, για δημόσια και δωρεάν Παιδεία και Υγεία, για κράτος πρόνοιας, για νομιμοποιήσεις και άσυλο, ενάντια στις απολύσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις. Στις 8 Μάρτη όλα αυτά θα ακουστούν δυνατά.

Λένα Βερδές

ΔΙΚΗ Χ.Α.

Η Χρυσή Αυγή στο πλευρό των εργοδοτών

██████ ξεκίνησε στις 28/1 και συνέχισε στις 29/1 (411η και 412η συνε-
██████ δρίαση) την αγόρευσή του ο συνήγορος πολιτικής αγωγής των
██████ συνδικαλιστών του ΠΑΜΕ, Θεόδωρος Θεοδωρόπουλος. Στο
Ξεκίνημα τόνισε μεταξύ άλλων τη σημασία και τις επιπτώσεις της δι-
καστικής απόφασης: «Η απόφαση που θα εκδώσετε, με τον τεράστιο
αντίκτυπο και τις προεκτάσεις της, θα επηρεάσει και διαμορφώσει
συνειδήσεις, θα συμβάλει στον καθορισμό της κατεύθυνσης των
πράξεων χιλιάδων ανθρώπων, θα επηρεάσει και θα συγκαθορίσει,
μαζί με την άγρυπνη στάση του αγωνιζόμενου λαού μας, την ίδια την
ιστορία».

Επιχειρηματολόγησε στη συνέχεια ότι η Αρχή του Αρχηγού προκύπτει ακόμη κι από το «επίσημο» καταστατικό της Χρυσής Αυγής.

Ο Θ. Θεοδωρόπουλος ανέλυσε και τον αναντικατάστατο ρόλο των υπόλοιπων μελών της ηγεσίας της ΧΑ, παρά το γεγονός ότι, όπως έδειξε, η ΧΑ είναι μια αρχηγική οργάνωση. Οι ηγέτες της ναζιστικής συμμορίας καθοδηγούν τις τοπικές οργανώσεις, οργανώνουν την τρομοκρατική δράση τους, πολλές φορές συμμετέχουν σε αυτή στην πρώτη γραμμή (όπως στο παλιό Εφετείο, στο Συνεργείο, στην Πάρο και αλλού). Στέλνουν μήνυμα στήριξης της δράσης αυτής με τους δημόσιους επαίνους τους στις πιο μάχιμες τοπικές.

Όσον αφορά την επίθεση στο ΠΑΜΕ, ο συνήγορος υπογράμμισε: «Η Ζώνη του Περάματος αποτελούσε και αποτελεί χώρο οικονομικής και πολιτικής ισχύος. [...] Οι εργοδότες επιδίωκαν την ανεμπόδιστη αύξηση των κερδών τους και την μεταφορά των συνεπειών της κρίσης στους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι επεδίωκαν τη διατήρηση των κεκτημένων τους, την αύξηση των μισθών και την υπογραφή ΣΣΕ. [...] Τα προαναφερόμενα αποτελούν το υπόβαθρο, κατά την κρίση μας, πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η επίθεση κατά του ΠΑΜΕ». Πράγματι, με πλήθος στοιχείων, από δηλώσεις της ηγεσίας και κυρίως των βουλευτών της ΧΑ μέχρι άρθρα των εργοδοτών και δηλώσεις των «συνδικαλιστών» της ναζιστικής συμμορίας, ο συνήγορος έδειξε την πλήρη υιοθέτηση των εργοδοτικών στόχων από τη Χρυσή Αυγή.

Κεντρική απόφαση

Με εξίσου πλούσιο υλικό που προέκυψε από την πολύχρονη διαδικασία της δίκης, ο Θ. Θεοδωρόπουλος απέδειξε την συμμετοχή της ηγεσίας αλλά και το γεγονός ότι η επίθεση αυτή ήταν κεντρική απόφαση. Από τις προαναγγελίες στη Ζώνη ένα μήνα πριν, μέχρι τα μηνύματα κατά τη διάρκεια της επίθεσης και, φυσικά, όλη τη διαδικασία συγκάλυψης που ακολούθησε τις επόμενες ημέρες, με δηλώσεις και άρθρα. Τόσο στην προαναγγελία, όσο και στο μηχανισμό συγκάλυψης συμμετείχαν πολλοί βουλευτές της ΧΑ. Κεντρικό φυσικά πρόσωπο ο **Λαγός**, του οποίου τα μηνύματα δείχνουν και την –σε ζωντανό χρόνο– καθοδήγηση που παρείχε και ενημέρωση που λάμβανε από το τάγμα εφόδου.

Πάλι βασιζόμενος σε όλο το υλικό (καταθέσεις μαρτύρων, απολογίες κατηγορούμενων, μηνύματα, ευρήματα στα γραφεία της ΧΑ, τραυματισμοί κ.ά), το οποίο παρουσίασε με επιμέλεια και κάθε λεπτομέρεια, ο συνήγορος της Πολιτικής Αγωγής περιέγραψε όλα τα χαρακτηριστικά και τα γεγονότα της επίθεσης κι έτσι τεκμηρίωσε τον ανθρωποκτόνο σκοπό της και τον οργανωμένο χαρακτήρα της. Έδειξε ότι «δεν ήταν μία τυχαία συνάντηση. [...] Το τάγμα εφόδου ήταν σε ετοιμότητα περιμένοντας την κατάλληλη ευκαιρία. Μόλις έγινε ο εντοπισμός των αφισκολλητών, τα μέλη της ΧΑ ειδοποιήθηκαν, συγκροτήθηκαν σε τάγμα σε ελάχιστο χρόνο, οπλίστηκαν και ενήργησαν με τον τρόπο που έχει προαναφερθεί από όλους μας, υλοποιώντας το σχέδιο της ηγεσίας της ΧΑ».

Στη συνέχεια ανέλυσε τα συμπεράσματα από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Το μέρος αυτό της αγόρευσης αναμένεται να ολοκληρωθεί στις 10/2 που συνεχίζεται η δίκη.

Αφροδίτη Φράγκου

Δικάσιμες Φηλεβάρη

10/2, 11/2, 12/2, 17/2, 20/2, 21/2, 25/2 και 26/2 στο Εφετείο.
13/2, 19/2 και 27/2 στον Κορυθαλλό.

Οργανώνουμε παντού τις 21M

Την Παρασκευή 31/1 το απόγευμα πραγματοποιήθηκε συνεδρίαση του κεντρικού συντονιστικού της ΚΕΕΡΦΑ με θέμα την οργάνωση της κινητοποίησης στις 21 Μάρτη.

Η καμπάνια για τις 21 Μάρτη περιλαμβάνει πρόγραμμα με μαθητικές συναυλίες, μεγάλες τοπικές εξορμήσεις με μικροφωνικές, εκθέσεις φωτογραφίας, πικετοφορίες κτλ, εκδηλώσεις σε γειτονιές και εργατικούς χώρους, επισκέψεις σε τζαμιά και σε καμπς, αφισοκολλήσεις στις γειτονιές και κεντρικά στην Αθήνα, δεκάδες πανό-καλέσματα για τις 21 Μάρτη που θα μπουν στις γειτονιές, στις σχολές, κτλ. Η ΚΕΕΡΦΑ καλεί επίσης στην απεργιακή 8 Μάρτη, διεθνή ημέρα των γυναικών, συνδεδεντάς τη με την μάχη ενάντια στο ρατσισμό.

Θάνος Τζινιέρης

Μαθητές και μαθήτριες της Αθήνας οργανώνουν αντιρατσιστικές αντιφασιστικές συναυλίες για να ενώσουν τις γειτονιές τους κάτω από το σύνθημα «Τα σχολεία μας ανοιχτή αγκαλιά για όλα τα προσφυγόπουλα, Στη φυλακή οι νεο-ναζί».

Ξεκινώντας το **Σάββατο 15 Φλεβά-**
ρη στην **πλατεία Κυψέλης**, οι **Life Fi-**
ghters και μαθητικά hip hop συγκρο-
τήματα θα ξεσηκώσουν την πιο πολυ-
πολιτισμική γειτονιά της Αθήνας. Ο
Άρης, μέλος της εθελοντικής ομάδας
Street Lights, είπε στην Εργατική Αλ-
ληλεγγύη: «Για να μπορέσουν να εν-
ταχθούν οι πρόσφυγες και τα προ-
σφυγόπουλα στις γειτονίες μας, χρει-
άζεται να αντιμετωπίζονται ως ίσοι. Γι’
αυτό και η ομάδα μας οργανώνει τις
δραστηριότητές της για όλους, είτε
είναι ντόπιοι είτε είναι πρόσφυγες. Για
να μπορεί ο πρόσφυγας να σκέφτεται
‘δεν είμαι κάτι διαφορετικό’. Στη συ-
ναυλία που οργανώσαμε θα συμμε-
τάσχουν μαθητικά και εφηβικά συγ-
κροτήματα της γειτονιάς, για να στεί-
λουμε μήνυμα ότι όλοι είμαστε ίσοι

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Κυριακή 16 Φλεβάρη

Πλατεία Αυδή 5.30μμ

Κεραμεικός

ΠΝΕΥΣΤΑ

MAKE SOME NOIZ

&

ROCK ΜΟΥΣΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΘΗΝΑΣ

Μαθητές Μουσικού Σχολείου Αθήνας

& έκθεση φωτογραφίας από τα camps προσφύγων

Τα σχολεία μας μια ανοικτή αγκαλιά για όλα τα προσφυγόπουλα

Στη φυλακή οι νεοναζί

21 Μάρτη - Ομόνοια - 3μμ:

Συλλαλητήριο ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό και τον πόλεμο

ΜΑΘΗΤΕΣ & ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ

ΚΕΕΡΦΑ

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ και ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

• www.antiracismfascism.org • antiracismfascism@yahoo.gr • 6932828964 • 2103232871

και για να καλέσουμε στην αντιφασιστική και αντιρατσιστική διαδήλωση της 21 Μάρτη όπου θα το διεκδικήσουμε αυτό».

Την επόμενη μέρα, **16 Φλεβάρη**, τη συνέχεια δίνουν μαθητές/τριες του **Μουσικού Σχολείου Αθήνας**, με μια μεγάλη συναυλία στην **πλατεία Αυδή** στον **Κεραμεικό**. Ο **Ιάκωβος** μίλησε στην ΕΑ: «Πιστεύω ότι για να καταφέρουμε αυτό που θέλουμε, δηλαδή να μπουν αυτά τα φασιστοειδή στη φυλακή, χρειάζεται να ενωθούμε όλοι μαζί,

ανεξάρτητα από πολιτικές διαφορές. Επίσης δεν πρέπει να φτιαχτεί αυτό το πλέγμα στη θάλασσα ενάντια στους πρόσφυγες. Πρέπει να είναι καλοδεχούμενοι στις γειτονιές και τα σχολεία μας. Έχουν φύγει από τις χώρες τους λόγω του πολέμου, για πράγματα που δεν έφταιγαν αυτοί».

Τη σκυτάλη θα πάρουν οι μαθητές/τριες του Πειραματικού Σχολείου Αμπελοκήπων και του 56ου ΓΕΛ Αμπελοκήπων το Σάββατο 7 Μάρτη.

Τα Σωματεία καταδικάζουν τους νεοναζί δολοφόνους

Ψηφίσματα καταδίκης της Χρυσής Αυγής πάρθηκαν τις προηγούμενες μέρες από μια σειρά σωματεία, ομοσπονδίες, συνδικάτα, φοιτητικούς συλλόγους και συλλογικότητες. Ζητώντας την παραδειγματική καταδίκη όλων των κατηγορούμενων, φυσικών αυτουργών αλλά και ηγετών της εγκληματικής ναζιστικής συμμορίας, οι φορείς που υπογράφουν το ψήφισμα τονίζουν ότι η εισαγγελική πρόταση είναι προκλητική απέναντι στα δεκάδες θύματα που απήφθησαν τον τρόπο και κατέθεσαν στη δίκη, ενώ υπογραμμίζουν ότι η δικαστική απόφαση θα είναι καθοριστική για τις δημοκρατικές ελευθερίες όλων.

Την καταδίκη της Χρυσής Αυγής απαιτούν οι: ΠΟΣΠΕΡΤ, ΠΟ ΕΜΔΥΔΑΣ, Ομοσπονδία ΟΣΥΒΕΤ (τ. ΥΠΑΝ), Σύλλογος

Εργαζομένων Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας», Σύλλογος Εργαζομένων Λαϊκού Νοσοκομείου, Ενιαίο Σωματείο Εργαζομένων Γ.Ν. Παίδων Π. και Α. Κυριακού, Σύλλογος Εργαζομένων Νοσοκομείου «Η Αγία Όλγα», Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Κερρασινίου – Δραπετσώνας, Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, ΕΛΜΕ Χανίων, ΣΕΤΑΠ Σύλλογος Εργαζομένων Τράπεζας Πειραιώς Αγροτικής, Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, Σύλλογος Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης, Κοινωνικό Ιατρείο Περιστερίου, Φοιτητικοί Σύλλογοι Παντείου, ΑΣΚΤ και Παιδαγωγικού, Μπαγκλαντεσιανή Κοινότητα Ελλάδας, Μπαγκλαντεσιανό Επιμελητήριο Ελλάδας, Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, Νιγηριανή Κοινότητα Ελλάδας, Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας «Η Ενότητα».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Το Σάββατο 1/2 η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης οργάνωσε παρέμβαση στο camp των Διαβατών για να μιλήσει με τους πρόσφυγες και να τους καλέσει να λάβουν μέρος ενεργά στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο της 21 Μάρτη στη Θεσσαλονίκη.

Η ανταπόκριση ήταν εντυπωσιακή. Πρόσφυγες από τη Συρία, το Αφγανιστάν, το Ιράκ, το Μαρόκο και την Αλγερία μαζεύονταν σε ομάδες για να διαβάσουν την προκήρυξη της ΚΕΕΡΦΑ μεταφρασμένη σε 6 γλώσσες. Στη συνέχεια μαζί με τους πρόσφυγες έγινε αφισοκόλληση μέσα στο στρατόπεδο. Οι συνθήκες στο camp των Διαβατών είναι χειρότερες από κάθε άλλη φορά. Μη καταγεγραμμένοι πρόσφυγες, στην πλειοψηφία τους άνδρες από το Αφγανιστάν, έχουν εγκατασταθεί στο χώρο έξω από το στρατόπεδο λόγω της απαγόρευσης του δικαιώματος πρόσβασης στις υπηρεσίες του camp, ακόμα και στη όψιση.

Σάββας Κκονέ

Η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης καταγγέλλει τους υπεύθυνους του ΕΚΑΒ στην πόλη μας για εντολή τους με την οποία απαγορεύουν στα ασθενοφόρα του ΕΚΑΒ να μπουν μέσα στα camps όπου μένουν πρόσφυγες εκτός και αν... συνοδεύονται από αστυνομική δύναμη (!), ενώ σε κάθε άλλη περίπτωση θα πρέπει οι ίδιοι οι ασθενείς να βγαίνουν μόνοι τους στην πύλη του camp. Η δικαιολογία ότι δήθεν υπάρχει κίνδυνος για την ασφάλεια του προσωπικού είναι απαράδεκτη και προσχηματικός.

Οι πρόσφυγες δεν είναι παραβατικοί, είναι ταλαιπωρημένος πληθυσμός με αυξημένες ανάγκες ιατρικής φροντίδας και περίθαλψης. Πρόκειται για μια κίνηση που δεν δικαιολογείται από κανένα ιατρικό ή άλλο λόγο και συνιστά ένα ντροπιαστικό μνημείο διάκρισης και βαρβαρότητας. Η εντολή αυτή στοχοποιεί ουσιαστικά άρρωστους ανθρώπους, με βάση τη διαφορετική χώρα προέλευσής τους.

ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΜΟΡΙΑΣ

“Αζαντί!”

Χιλιάδες πρόσφυγες από το στρατόπεδο συγκέντρωσης της Μόριας διαδήλωσαν τη Δευτέρα 3/2 ενάντια στην προσπάθεια εφαρμογής του νέου νόμου για το Άσυλο που έχει σαν αποτέλεσμα να παγώσουν όλα τα παλιά αιτήματα ασύλου. Κυρίαρχο σύνθημα της διαδήλωσης ήταν «Αζαντί» (ελευθερία).

Ο Αμπντούλ Αζίζ, πρόσφυγας από το Σουδάν που βρέθηκε στη διαδήλωση, περιέγραψε στην Εργατική Αλληλεγγυή: «Έγινε μια μαζική ειρηνική πορεία στην οποία συμμετείχαν και γυναίκες, παιδιά και ηλικιωμένοι. Οι διαδηλωτές/τριες προσπάθησαν να μπουν στη Μυτιλήνη, όπου η αστυνομία τους σταμάτησε και επιχείρησε να τους απωθήσει με δακρυγόνα. Επιτέθηκαν ακόμα και στα παιδιά. Δεν μπόρεσαν όμως να κάψουν τον κόσμο, ένα κομμάτι του οποίου κατάφερε να μπει στην πόλη και να διαδηλώσει. Η πορεία ήταν καλά οργανωμένη κι αυτό δεν επέτρεψε στην αστυνομία να πετύχει την προβοκάτσια που ήθελε».

Ο Υπουργός Μετανάστευσης Ν.

Μηταράκης έχει το θράσος να ζητά από τις αρχές να διερευνήσουν αν τα επεισόδια ήταν «προϊόν υποκίνησης», ενώ κορυφώνει την πρόκληση δηλώνοντας ότι «οι παραβατικές συμπεριφορές δεν συνάδουν με τη διαδικασία παροχής ασύλου». Η χυδαιότητα δεν έχει όρια. Άνθρωποι που βρίσκονται εδώ και μήνες εγκλωβισμένοι κατά δεκάδες χιλιάδες στα χωράφια της Μόριας, που αγωνίζονται καθημερινά ακόμη και για τα πιο απλά πράγματα, όπως το να πάνε τουαλέτα ή να πάρουν μια μερίδα φαί, κατηγορούνται για «παραβατικές συμπεριφορές» και για συμμετοχή σε «υποκινούμενα επεισόδια» από τον υπουργό, τη στιγμή που η αστυνομία ρίχνει δακρυγόνα σε οικογένειες. Η απειλή του υπουργού για απορρίψεις ασύλου με τη δικαιολογία της «μη συμ-

3/2, Τα ΜΑΤ επιτίθενται σε διαδήλωση προσφύγων στη Λέσβο. Φωτό: Reuters

μόρφωσης» είναι απόρροια του νέου νόμου, αλλά και το λάδι στη φωτιά για κάθε λογής δεξιούς στα νησιά που πατάνε σε όλη αυτή την τραγωδία για να σπείρουν ακόμη περισσότερο μίσος.

Η εφαρμογή του νέου απάνθρωπου νόμου ξεχείλισε το ποτήρι. Λίγες μόλις ημέρες πριν, οι γυναίκες της Μόριας διαδήλωσαν με σύνθημα «Η Μόρια είναι κόλαση για τις γυναίκες». Οι πρόσφυγες δεν έχουν παραιτηθεί από τον αγώνα τους για μια καλύτερη ζωή. Η Αριστερά στα νησιά και όλο το αντιρατσιστικό/αντι-

φασιστικό κίνημα πρέπει να σταθεί στο πλευρό τους και να στηρίξει το αίτημα για ελευθερία, δίνοντας τη μάχη για τις συγκεκριμένες αιχμές που αυτό σημαίνει: άσυλο και στέγη σε όλους/όλες, ανοιχτές πόλεις, σχολεία, νοσοκομεία. Αλλά και να σταθεί αδιαπραγμάτευτα ενάντια στον διαβόητο «πλωτό φράχτη» που ετοιμάζει η κυβέρνηση στα ανοιχτά της Λέσβου, γιατί δεν σημαίνει τίποτα άλλο από περισσότερες ζωές χαμένες.

Αφροδίτη Φράγκου

ΕΡΓΑΤΕΣ ΓΗΣ ΜΑΡΑΘΩΝΑ

“Δεν θα επιτρέψουμε νέα Μανωλάδα”

Εκατοντάδες μετανάστες και ντόπιοι εργάτες συμμετείχαν στο μεγάλο συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 1/2 στον Μαραθώνα, μετά από κάλεσμα του Εργατικού Κέντρου Λαυρίου, του Συνδικάτου Γάλακτος Τροφίμων Ποτών Ν. Αττικής και της ΚΕΕΡΦΑ. Ήταν μια πρώτη απάντηση στην δολοφονική επίθεση εργοδότη της περιοχής κατά μεταναστών εργατών γης από την Ινδία που του ζήτησαν τα δεδουλευμένα τους, στις 27/1. Ο εργοδότης πυροβόλησε με καραμπίνα και τραυμάτισε έναν 23χρονο εργάτη.

Προηγήθηκε προσυγκέντρωση της ΚΕΕΡΦΑ με δεκάδες Πακιστανούς και Ινδούς εργάτες να βαδίζουν στους δρόμους της πόλης με τα συνθήματα «Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι» και «Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες». Όταν έφτασαν στο ΚΕΠ, σημείο όπου έγιναν οι χαιρετισμοί, χειροκροτήθηκαν με ενθουσιασμό από τα μέλη του Εργατικού Κέντρου, του Συνδικάτου και του ΠΑΜΕ. Χαιρετισμούς στη συγκέντρωση απεύθυναν οι παραπάνω φορείς, καθώς και η Πακιστανική Κοινότητα. Ο πρόεδρος του Συνδικάτου Γάλακτος Τροφίμων Ποτών Ν. Αττικής, Γ. Σχοινάς, τόνισε μεταξύ άλλων: «Δεν θα επιτρέψουμε νέα Μανωλάδα. Πρέπει όλοι οι συνάδελφοι να γραφτούμε στο συνδικάτο. Να δοθούν άδειες παραμονής σε όλους τους εργάτες». Παρών στη συγκέντρωση ήταν ο Ρατζίβ, που δέχτηκε τους πυροβολισμούς, ενώ τον λόγο πήραν και άλλοι εργάτες που κατήγγειλαν κι αυτοί

τραμπουκισμούς από τον ίδιο εργοδότη. Μετά από ψηφοφορία, αποφάσισαν ότι κανείς δεν δουλεύει σε αυτόν τον εργοδότη.

Στη συνέχεια η μαζική και με μεγάλο παλμό διαδήλωση πέρασε από τους κεντρικούς δρόμους του Μαραθώνα, ενώ στο τέλος της συγκέντρωσης πολλοί εργάτες άφησαν τα στοιχεία τους στο Συνδικάτο προκειμένου να γραφτούν. Παράλληλα, μετά από κάλεσμα του Τζ. Ασλάμ, προέδρου της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητά» και του Π. Κωνσταντίνου εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ, οι μετανάστες εργάτες αποφάσισαν να συμμετέχουν στο συλλαλητήριο κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 21 Μάρτη στην Αθήνα. Μοιράστηκε η πολύγλωσση εφημερίδα της ΚΕΕΡΦΑ που καλεί στη διεθνή ημέρα δράσης της 21 Μάρτη ενώ κάποιοι από τους μετανάστες εργάτες ανέλαβαν την καμπάνια καθώς και να οργανώσουν το κατέβασμα των εργατών του Μαραθώνα στην Αθήνα με πούλμαν.

1/2, Διαδήλωση στο Μαραθώνα. Φωτό: Αφροδίτη Φράγκου

ΣΩΤΗΡΙΑ

Αστυνομικούς ελέγχους σε μετανάστες για τα χαρτιά τους, έξω από το Γραφείο Κίνησης του νοσοκομείου Σωτηρία στις 30/1, καταγγέλλουν εργαζόμενοι του νοσοκομείου. «Αναρωτιόμαστε αν κάποιος κάλεσε την ομάδα ΔΙΑΣ στο χώρο του νοσοκομείου, κάτι που απαγορεύεται ρητά και αν ναι ποιος έχει αυτή την δικαιοδοσία. Τα νοσοκομεία μας είναι ανοικτά για κάθε συνάνθρωπο μας και θα παραμείνουν έτσι», δήλωσε η Μ. Ντάσιου, που εργάζεται στο νοσοκομείο Σωτηρία.

«Η κυβέρνηση σπαταλά εκατομμύρια για τη φύλαξη των συνόρων και τους εξοπλισμούς και την ίδια στιγμή «δεν βρίσκει» λεφτά για τις προσλήψεις που χρειάζονται τα νοσοκομεία. Βρίσκει λεφτά για το πλωτό φράγμα που θα σημάνει ακόμα περισσότερους πνιγμούς, αλλά κλείνει το Παιδοψυχιατρικό της Πεντέλης. Στερεί τον ΑΜΚΑ από πρόσφυγες και μετανάστες. Αρνείται ρατσιστικά το επίδομα σε νέες μητέρες, αν δεν έχουν συμπληρώσει 12ετή νόμιμη παραμονή στη χώρα.

Οι αστυνομικοί έλεγχοι σε νοσοκομείο είναι η ακραία κλιμάκωση αυτής της ρατσιστικής εκστρατείας της κυβέρνησης της ΝΔ την ώρα που οι περικοπές στα νοσοκομεία έχουν χτυπήσει κόκκινο. Η συνεργασία Χρυσοχοϊδη-Κικιλία για να αποκλείσουν την πρόσβαση των προσφύγων από τα δημόσια νοσοκομεία είναι ένα ρατσιστικό έγκλημα που πάει να συγκαλύψει την άθλια πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ που διαλύει την Υγεία», καταγγέλλει η ΚΕΕΡΦΑ.

Οι αγώνες των προσφύγων είναι πιο

Το όνομά μου είναι Αμππούλ Αζίζ Μουχάμαντ αλλά όλοι με ξέρουν σαν Αζίζ. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Δυτικό Σουδάν, στο Νταρφούρ. Πήγα να σπουδάσω στο Χαρτούμ το οποίο αναγκάστηκα να εγκαταλείψω σε ηλικία 19 χρονών όταν ένοιωσα ότι απειλούμαι λόγω της συμμετοχής μου στα κινήματα και την πολιτική. Όταν έφυγα ήταν μια από τις χειρότερες στιγμές της ζωής μου. Δεν αφήνεις πίσω τη «χώρα», αφήνεις τα πάντα, την οικογένειά σου, το σπίτι, τους φίλους σου, ό,τι έχεις αγαπήσει, ό,τι συνδέσαι. Η φυγή μου από την άλλη εξελίχθηκε στην χειρότερη εμπειρία της ζωής μου.

Βρήκα ένα παραθυράκι και κατάφερα να φύγω με αεροπλάνο στην Ινδονησία με σκοπό να μείνω εκεί. Όμως έκανα λάθος, γιατί η Ινδονησία δεν ανήκει στις χώρες που έχουν υπογράψει τη σύμβαση της Γενεύης του 1951 που ορίζει το άσυλο και παρέχει προστασία στους πρόσφυγες. Πήγα στο γραφείο του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες και μου είπαν να υποβάλω αίτημα και να περιμένω δύο χρόνια για να δούμε αν θα πάρω άσυλο σε μια τρίτη χώρα, ενώ στο μεταξύ θα παρέμενα χωρίς καμιά προστασία στην Ινδονησία. Βρέθηκα ξανά σε αδιέξοδο. Δεν μπορούσα να γυρίσω στο Σουδάν, δεν μπορούσα να μείνω στην Ινδονησία. Μετά από μερικούς μήνες, όπου η ζωή μου είχε γίνει κόλαση, μου είπαν ότι η λύση είναι να φύγεις Αυστραλία. Είπα πως έχω διαβατήριο αλλά η βίζα μου έχει λήξει, μου είπαν μπορείς να πας με πλοίο. Συνήθως τα μίντια παρουσιάζουν τους «λαθρέμπορους» σαν την αποθέωση του «κακού» αλλά στα μάτια εκείνων που είναι εγκλωβισμένοι, είναι αυτοί που τους σώζουν τη ζωή. Μίλησα με τον μεσάζοντα, πλήρωσα 500 δολάρια για να εξασφαλίσω μια θέση σε ένα πλοίο. Έφυγα προς τα νότια της Τζακάρτας, μετά πέρασα σε ένα άλλο νησί αλλά σε όλη τη διαδρομή μπορώ να πω ότι υπήρχαν αστυνομικοί και στρατιωτικοί που εμπλέκονταν, δεν ήταν απλά οι «λαθρέμποροι».

Τελικά μπήκαμε 3 το πρωί 54 άτομα, κάποια από αυτά παιδιά, οι περισσότεροι από χώρες της Μέσης Ανατολής, που δεν ξέραμε ο ένας τον άλλο, σε ένα ψαράδικο ωκεανού που θα μας μετέφερε στο πλοίο που θα μας πήγαινε Αυστραλία. Στα μάτια όλων έβλεπε το φόβο, να βρίσκονται στη μέση του ωκεανού. Περιμέναμε το πλοίο, πέρασαν 12 ώρες, πέρασαν 24, το πλοίο δεν ερχόταν, καταλάβαμε ότι μας είχαν κοροϊδέσει.

Γυρίσαμε πίσω. Φτάσαμε σε ένα νησί. Δεν βρίσκαμε παραλία είχε μόνο βράχια και δυνατά κύματα. Ο κα-

Ο Αμππούλ Αζίζ Μουχάμαντ, ήταν ένας από τους ηγέτες των προσφύγων στο κλειστό κέντρο κράτησης της Αυστραλίας στο νησί Μάνους της Παπούα-Νέα Γουινέα στον Ειρηνικό Ωκεανό, από το 2013 μέχρι το 2019 (και σήμερα ακτιβιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα).

Βρέθηκε την περασμένη βδομάδα στην Αθήνα στο δρόμο του για την Λέσβο όπου πηγαίνει για να επισκεφτεί τους πρόσφυγες στη Μόρια και μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγυή. Το 2019 ο Αζίζ βραβεύτηκε στη Γενεύη με το βραβείο Martin Ennals Award για την προσφορά του στον αγώνα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σε μια περίοδο που οι κυβερνήσεις από τις ΗΠΑ μέχρι την ΕΕ και την Ελλάδα μεθοδεύουν κλειστά στρατόπεδα συγκέντρωσης σε ξερονήσια ακολουθώντας το «αυστραλιανό μοντέλο», οι μαρτυρίες του από την εξάχρονη παραμονή του στο νησί Μάνους, πραγματικά συγκλονίζουν.

πετάνιος έσβησε τη μηχανή και άρχισε να τα περνάει ένα-ένα αλλά τελικά μερικά μέτρα πριν φτάσουμε στην ακτή ένα μεγάλο κύμα αναποδόγυρισε το ψαράδικο και ο κόσμος βρέθηκε στην θάλασσα χωρίς σωσίβια. Πνίγηκαν 5 άνθρωποι. Τους υπόλοιπους μας βρήκε η αστυνομία, μας μετέφερε σε μια φυλακή και στη συνέχεια επικοινωνήσαν με τις πρεσβείες μας. Πλέον η πρεσβεία μου ήξερε πού είμαι.

Εκεί επειδή ήξερα αγγλικά, αραβικά, λίγα γαλλικά, λίγα ινδονησιακά έκανα τον μεταφραστή. Αυτό μου έδωσε μια μεγαλύτερη άνεση να κινούμαι και έτσι μετά από λίγο δραπέτευσα. Τελικά με τη δεύτερη απόπειρα κατάφερα να φτάσω στις ακτές της Αυστραλίας.

Ακτοφυλακή

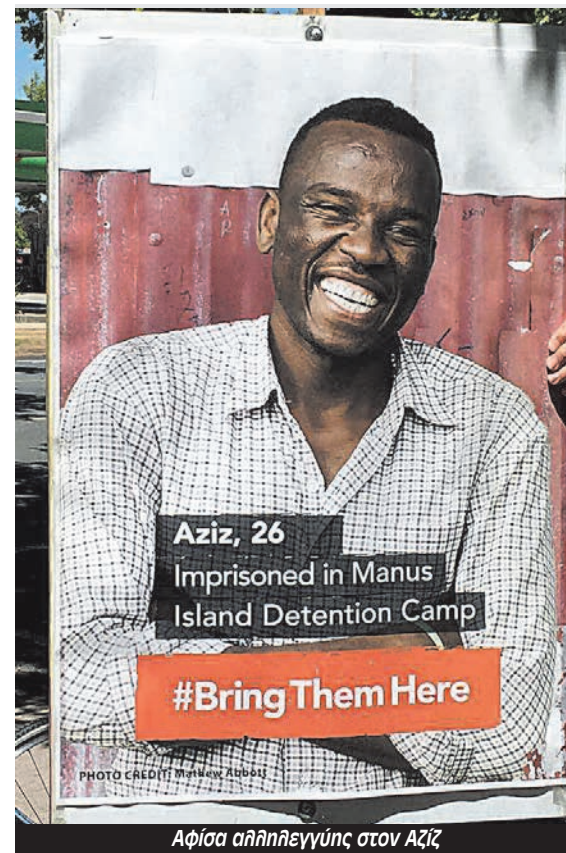
Πριν φτάσουμε στο Νησί των Χριστουγέννων η αυστραλιανή ακτοφυλακή μας εντόπισε και μας σταμάτησε. Στην ουσία ήθελαν να μας σπρώξουν πίσω στην Ινδονησία. Αλλά επειδή είχαμε μια κοπέλα άρρωστη στα όρια του να πεθάνει, αναγκάστηκαν να φωνάξουν γιατρό και εντέλει μας μετέφεραν στο Νησί των Χριστουγέννων. Όλο το νησί είναι μια μεγάλη φυλακή με 3 φράχτες, ο τελευταίος ηλεκτροφόρος και κάμερες παντού. Αλλά και να φύγεις από αυτά είσαι σε ένα μικρό νησί στη μέση του ωκεανού.

Μετά από βδομάδες, “δεν θα φτάσετε ποτέ στην Αυστραλία” μας είπαν, “θα πάτε στο Μάνους Άιλαντ στην Παπούα-Νέα Γουινέα”. Εγώ δεν ήξερα καν ότι υπήρχαν αυτά τα μέρη. Η αξιωματούχος μας εξήγησε ότι πάμε σε ένα απομονωμένο και επικίνδυνο νησί και όταν σήκωσα το χέρι να ρωτήσω, είπε δεν δεχόμαστε ερωτήσεις. Και όταν επέμεινα, κατέληξα στην απομόνωση. Τελικά μας μετέφεραν με αεροπλάνο στο νησί Μάνους, φρουρούμενος ο καθένας μας από τέσσερα άτομα σαν να ήμασταν τρομοκράτες. Στην τουαλέτα πήγαινες

με συνοδεία και με ανοιχτή πόρτα.

Σε εκείνη τη φάση στο στρατόπεδο του Μάνους ήταν ήδη περίπου 800 άτομα. Το στρατόπεδο ήταν χωρισμένο σε τέσσερις χώρους εκ των οποίων ο ένας ήταν ένα μεγάλο τσιμεντένιο μπούνκερ από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Εκεί μέναμε ο ένας πάνω στον άλλο κολλημένοι σαν σαρδέλες με θερμοκρασίες γύρω στους 40 βαθμούς και απόλυτη υγρασία. Ήταν μια ζωή που ποτέ δεν είχαμε φανταστεί ότι θα βρεθούμε. Συνεχείς εξευτελισμοί, σχεδόν καθόλου ιατρική περίθαλψη, καμιά ελευθερία κίνησης, ήμασταν και μας αποκαλούσαν φυλακισμένους. Η φρουρά ήταν στην πλειοψηφία τους πρώην Αυστραλοί στρατιώτες και 30% ντόπιοι. Η κατάσταση γινόταν όλο και χειρότερη.

Τον Δεκέμβριο του 2013 είπαμε δεν πάει άλλο και κάναμε τις πρώτες κινητοποιήσεις. Σε εκείνη τη φάση είχαμε φτάσει τους 1400, όλοι άντρες. Έχοντας την εμπειρία από τη συμμετοχή μου σε κινητοποιήσεις άρχισα να μιλάω με τον κόσμο και να τους λέω ότι πρέπει να δράσουμε. Συζητήσαμε τα αιτήματά μας που ήταν να

Αφίσα αλληλεγγύης στον Αζίζ

φύγουμε από εκεί και να μας αντιμετωπίσουν σαν πρόσφυγες.

Πετύχαμε λοιπόν να οργανωθούμε μέσα από τη συνεννόηση των κοινότητων -δεκατηριών στο σύνολο- ανάμεσά τους Σουδανοί, Σομαλοί, Αιγύπτιοι, Ιρανοί, Πακιστανοί, Αφγανοί, Ιρακινοί, Σύριοι, Λιβανέζοι, Μπανγκλαντεσιανοί, Νεπαλέζοι, Βιρμανοί. Τριγυρίσαμε σε όλα τα διαφορετικά σημεία που διέμεναν όλοι αυτοί και τους ρωτήσαμε ποιος θα τους εκπροσωπήσει σε μια προσπάθεια συνεννόησης για να κινητοποιηθούμε. Η κάθε κοινότητα ανέδειξε τους ηγέτες της, τους αντιπροσώπους της. Σε όλους άρεσε η ιδέα, γιατί έδωσε ένα φως ελπίδας.

Μέσα στο στρατόπεδο στον ελάχιστο ελεύθερο χώρο που είχαμε, 200

ανάγκης – αυτή ήταν η δύναμη της κινητοποίησης. Πήγαμε εκεί οι αντιπρόσωποι από όλες τις κοινότητες. Δεν αναφέραμε τίποτε για τις απολύτως απάνθρωπες συνθήκες γιατί θέλαμε να εστιάσουμε στο βασικό αίτημα που είναι να φύγουμε – και όχι να μείνουμε εκεί για πάντα με “καλύτερες” συνθήκες. Το μήνυμα έφτασε στην Αυστραλία και στις 12 Γενάρη η αυστραλιανή κυβέρνηση, χρησιμοποίησε άλλο ένα μέσο, τους ντόπιους, υιοθετώντας μια ολόκληρη εκστρατεία ότι αποτελούμε απειλή για αυτούς που άρχισε να εκφράζονται κυρίως λεκτικά με απειλές εναντίον μας.

Το μήνυμα που λίγο πολύ μεταφέρθηκε στους ντόπιους ήταν ότι εί-

Κατάληψη του στρατοπέδου στο νησί Μάνους από τους πρόσφυγες. Στη μέση διακρίνεται και ο Αζίζ.

δυνατοί από τα στρατόπεδα-φυλακές

μαστε “τρομοκράτες” που τους έφερε η Αυστραλία και θα δημιουργήσουν προβλήματα στους ίδιους και γι’ αυτό θα πρέπει να υπερασπίσουν το νησί τους. Στις 16 Φλεβάρη, οι οπλισμένοι με ματσέτες και ρόπαλα ήρθαν από την πόλη και περικύκλωσαν τη βάση όπου ήταν το κέντρο. Ένας από τους φυλακισμένους που βγήκε έξω, ξυλοκοπήθηκε και τον περιέφεραν γύρω από το στρατόπεδο για να βλέπουμε τι θα πάθει όποιος βγει. Και τότε ξεκίνησαν τα επεισόδια. Οι ντόπιοι πετούσαν πέτρες από έξω μέσα στο στρατόπεδο, η διόικηση μας έκοψε το ρεύμα, ενώ η αστυνομία πυροβολούσε στον αέρα και μέσα στα κτίρια. Ένας πυροβολήθηκε από την αστυνομία, δύο έχασαν το μάτι τους, ένας άλλος ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου, 150 συνολικά τραυματίστηκαν. Ήταν ένας πόλεμος, των ντόπιων και των φρουρών εναντίον μας. Δεν είχαμε καν κάτι να αμυνθούμε. Αλλά, μέσα στο 2014 αναγκάστηκαν να ξεκινήσουν τη διαδικασία για άσυλο.

Επικοινωνία

Σε εκείνη τη φάση ένα 80% της κοινής γνώμης στην Αυστραλία ήταν εναντίον μας, αλλά ο κόσμος άρχισε να μαθαίνει τι πραγματικά συμβαίνει. Τον Νοέμβριο του 2014 έβγαλα ένα μικρό τηλέφωνο που είχα ανταλλάξει με πολλά πακέτα τσιγάρα και το έκρυβα μέσα σε μια πρίζα και άρχισα στην τύχη να ψάχνω για επαφές στην Αυστραλία - στα γρήγορα στην τουαλέτα, γιατί όπως και για όλα, στο στρατόπεδο, υπήρχαν μεγάλες ουρές. Ο πρώτος άνθρωπος με τον οποίο ήρθα σε επικοινωνία ήταν ο **Ίαν Ρίντουλ** από το **Refugee Action Coalition** στο Σίντνεϊ. Αρχίσαμε να ανταλλάσσουμε μηνύματα και τότε άρχισαν να κινητοποιούνται και στην Αυστραλία.

Ξεκινήσαμε ένα νέο κίνημα το 2015 όταν μας ανακοίνωσαν ότι όσοι έπαιρναν άσυλο θα έπρεπε μετά να μείνουν στην Παπούα Νέα Γουινέα και όχι στην Αυστραλία!

Τότε ξεκινήσαμε απεργία πείνας και νερού, 800 άτομα για 14 μέρες, με αποτέλεσμα πολλοί να πάθουν ανεπανόρθωτες ζημιές στην υγεία τους. Πέντε στους έξι κατέρρεαν ο ένας μετά τον άλλο, οι γιατροί δεν ήξεραν τι να κάνουν, μας έβαζαν ορό και εμείς τον βγάζαμε. Σε εκείνη τη φάση ο αγώνας μας έγινε γνωστός στην Αυστραλία λόγω των κινητοποιήσεων συμπαράστασης, αλλά άρχισε να γίνεται πρώτη ειδηση και στα μίντια. Αναγκάστηκαν να επιβεβαιώσουν ότι γίνεται σκληρή απεργία πείνας. Ξαφνικά με φώναζαν το CNN, μεγάλες διεθνείς και αυστραλιανές εφημερίδες μας έπαιρναν

Ο Ίαν Ρίντουλ σε συγκέντρωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες στην Αυστραλία. Ο Ίαν είναι μέλος της Solidarity, αδερφής οργάνωσης του ΣΕΚ στην Αυστραλία.

ανώνυμες συνεντεύξεις. Αυτό βοήθησε την καμπάνια στην Αυστραλία.

Τότε ο υπουργός Μετανάστευσης έφτιαξε μια λίστα με τα ονόματα των ηγετών, ανάμεσά τους και το δικό μου, οπότε στην 14η μέρα απεργίας πείνας μας συνέλαβαν και μας πήγαν σε κανονική φυλακή στο νησί με στόχο την απέλασή μας. Διάλεξαν τρεις από κάθε κοινότητα για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρξουν αντικαταστάτες. Στη συνέχεια μας μετέφεραν σε μια μεγαλύτερη φυλακή όπου ήταν όλοι οι βαρυποινίτες φυλακισμένοι για σοβαρά εγκλήματα.

Μας είπαν να υπογράψουμε μια δήλωση ότι θα μας αφήναν να γυρίσουμε αν σταματάγαμε κάθε είδους κινητοποίηση. Εμείς συμφωνήσαμε γιατί θέλαμε να φύγουμε. Εμένα η δύναμή μου ήταν με τους συντρόφους μου, χωρίς αυτούς δεν έχω καμιά δύναμη. Έτσι συμφώνησα να “κάτω καλά” και όταν γύρισα πίσω όλοι με καλωσόρισαν εγκάρδια. Ταυτόχρονα άρχισαν ξανά να επικοινωνούν και οι συμπαραστάτες και δημοσιογράφοι που δεν ήξεραν τι μου συμβαίνει. Με απείλησαν ότι είχα υπογράψει και να σταματήσω τις επικοινωνίες αλλά εγώ συνέχισα.

Το 2016 κάναμε νέα κινητοποίηση. Το ανώτατο δικαστήριο της Παπούα Γουινέα αποφάσισε ότι είναι αντισυνταγματικό να υπάρχουν αυτά τα κλειστά κέντρα κράτησης στη χώρα και πρέπει να κλείσουν άμεσα και να αδειάσουν. Αλλά η Αυστραλία έβαλε πίεση και η απόφαση δεν υλοποιούνταν, έπαιζαν με το χρόνο.

Το 2017 όμως αναγκάστηκαν να κάνουν το κέντρο ανοιχτό, που σήμανε ότι μπορούμε να βγαίνουμε

ελεύθερα έξω μέχρι τις 6μμ και να έχουμε κινητά – αλλά δεν έχουμε δικαίωμα να φύγουμε από το νησί. Περίπου όπως η κατάσταση στη Μόρια σήμερα.

Στο τέλος του 2017, τον Οκτώβρη, μας είπαν ότι το κέντρο κλείνει και πρέπει να πάμε σε ένα άλλο κέντρο. Η στιγμή ήταν η κατάλληλη. Ήμασταν πλέον πιο ελεύθεροι, ο κόσμος στην Αυστραλία άρχισε να μας υποστηρίζει όλο και περισσότερο, σχεδόν ο μισός πληθυσμός, είχαμε γίνει θέμα στον Τύπο, άρχισαν συγκεντρώσεις στην Αυστραλία, όπου μιλάγαμε ζωντανά σε αυτές με σκάιπ.

Είπαμε ότι δεν θέλουμε να μας πάνε σε άλλο κέντρο αλλά να φύγουμε από το νησί. Όταν έληξε η προθεσμία που είχαν δώσει ότι κλείνει το κέντρο, άδειασαν τις εγκαταστάσεις από προσωπικό και υπηρεσίες, έκοψαν το ρεύμα και φύγαν όλοι οι φύλακες. Τότε κάναμε συνέλευση και η πλειοψηφία, 600 άτομα καταλάβαμε το κέντρο με αυτό το αίτημα. Ή θα το παλεύαμε τώρα ή θα καταλήγαμε ξεχασμένοι σε ένα άλλο ανοιχτό στρατόπεδο.

Επιτροπές

Αυτοργανωθήκαμε, φτιάξαμε πενταμελείς επιτροπές από όλες τις κοινότητες, για τα πάντα και είχαμε εμείς τον έλεγχο, τη σίτιση, την ασφάλεια και τη λειτουργία του στρατοπέδου, ούτε ΜΚΟ ούτε τίποτα. Για πρώτη φορά έβλεπες στα πρόσωπα όλων ότι ήταν χαρούμενοι. Αυτό κράτησε 25 μέρες και έτσι γίναμε νο2 θέμα διεθνώς στις ειδήσεις. Ήμασταν δυνατοί και ενωμένοι. Αυτό είναι το πραγματικό νόημα της δημοκρατίας και ποτέ δεν αισθάνθηκα τόσο ευτυχισμένος στη ζωή μου όσο εκείνες τις 25 μέρες που ελέγχαμε τα πάντα.

Τότε έστειλαν την αστυνομία και κατέστρεψε το πηγάδι που είχαμε για νερό και όλες τις υποδομές που είχαμε φτιάξει. Αλλά απέτυχαν, είχαμε θάψει τρόφιμα και την επομένη τα καθαρίσαμε όλα και συνεχίσαμε. Τότε επενέβη ενεργά η αστυνομία. Ήρθε μαζί και ο αρχηγός της αστυνομίας και μας είπε ότι θα διαβάσει μερικά ονόματα και αν αυτοί που ακούσουν το δικό τους δεν βγουν από το πλήθος τότε θα μας επιτεθούν. Το πρώτο όνομα που φώναξαν ήταν το δικό μου. Τότε πάνω από 400 άτομα σήκωσαν το χέρι τους. Το έκανε τρεις φορές και έγινε το ίδιο. Τότε μας επιτέθηκαν, μας χτύπησαν και μας πήγαν στο νέο κέντρο, όπου μας περιέθαλψαν οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα. Η κυβέρνηση πανηγύριζε ότι δεν άνοιξε μύτη και ότι πέτυχε να κλείσει το κέντρο. Αλλά ο αγώνας συνεχίστηκε και στο νέο κέντρο. Το 2018 είχαμε πάνω από 300 διαμαρ-

τυρίες. Ταυτόχρονα συνέβη το εξής. Η περιοχή που μας είχαν φέρει ήταν πάρα πολύ φτωχή και οι ντόπιοι άρχισαν να κάνουν διαμαρτυρίες ενάντια σε εμάς που τάχα ήμασταν προνομιούχοι με αποτέλεσμα η αστυνομία να επιτεθεί και σε αυτούς.

Σε εκείνη τη φάση, όλοι εμείς είχαμε πάρει πια άσυλο αλλά δεν μας άφηναν να φύγουμε από το νησί. Τότε δέχθηκαν περίπου 50 άτομα στις ΗΠΑ μετά από πιέσεις καθώς οι αναφορές πια έπεφταν βροχή εντείνοντας την διεθνή κατακραυγή. Η Διεθνής Αμνηστία, το Human Rights Watch, ο Ερυθρός Σταυρός, το UNCHR, όλοι έρχονταν στο νησί και έβγαζαν μια ανακοίνωση.

Η αυστραλιανή κυβέρνηση συνέχιζε να επιμένει, αλλά στην πράξη άρχισαν σιγά σιγά να δίνουν άδεια λίγοι-λίγοι να πηγαίνουμε στην Αυστραλία για λόγους υγείας και ψυχολογικούς λόγους καθώς αρκετοί έκαναν απόπειρες αυτοκτονίας. Είχαμε πλατιά πλέον την στήριξη του κινήματος εκεί. Η ελπίδα ξαναγύρισε κάτω πλέον και από την πίεση οργάνωσεων, πανεπιστημιακών κλπ στην ίδια την Αυστραλία. Κάναμε μια σειρά από πετυχημένες καμπάνιες, το “Bring them here” για να έρθουν οι πρόσφυγες στην Αυστραλία και το “Let them stay” για να μείνουν. Υπήρχε στενή συνεργασία με πολλές οργανώσεις στην Αυστραλία. Έτσι, άνθρωπο τον άνθρωπο ο πληθυσμός των προσφύγων στα νησιά άρχισε να μικραίνει, η κυβέρνηση έχανε αλλά δεν το παραδεχόταν.

Το 2018 δέκα διεθνείς οργανώσεις με πρότειναν για να με βραβεύσουν με το Martin Ennals Award που δίνεται στους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη Γενεύη. Εγώ δεν είχα ιδέα και έμπαινα στον 6ο χρόνο παραμονής στο Μάνους. Τους μήνες που ακολούθησαν, οι οργανώσεις πίεσαν την κυβέρνηση και έκαναν όλη την γραφειοκρατία και έτσι τον Ιανουάριο του 2019 με ξύπνησαν μέσα στη νύχτα και μου είπαν ότι αύριο φεύγω για τη Γενεύη και ότι έχω

την άδεια του Υπουργείου Μετανάστευσης της Αυστραλίας για να συμμετάσχω στην τελετή βράβευσης!

Έγινε η τελετή βράβευσης και μετά ακολούθησαν εκδηλώσεις και τελικά μου πρότειναν να ανανεώσω τη βίζα. Εγώ δήλωσα δημόσια ότι ήθελα να γυρίσω στους συντρόφους μου στο Μάνους όπου ακόμη υπήρχαν 400 άτομα και πιέζουμε να πάρει άδεια να φύγει μέχρι και ο τελευταίος από το νησί. Οι φίλοι μου στο Μάνους μου είπαν ότι είμαι πιο χρήσιμος άμα μείνω και ότι αν γυρίσω πίσω -εξαιτίας ενός βίντεο που είχα γυρίσει με τον αρχηγό της αστυνομίας να κρατάει ένα μαχαίρι- θα είναι εφιάλτης για μένα. Έτσι αποφάσισα να μείνω. Πέρασα ένα μήνα σε μια δομή και μου πρότειναν προσωρινή προστασία αλλά ζήτησα μόνιμη, δεν θέλω να είμαι άλλο στην αναμονή. Τον Ιούνη το αίτημά μου για άσυλο έγινε δεκτό και απέκτησα μόνιμη παραμονή.

Αλλά ο αγώνας συνεχίζεται - στο Μάνους είναι περίπου 300 ενώ στο Ναούρου ο αριθμός έχει πέσει στους 400. Και σήμερα πηγαίνω στη Λέσβο. Πρέπει να είμαι βέβαιος ότι την ιστορία μου ή τις ιστορίες των ανθρώπων που είναι κλεισμένοι ή ξεχασμένοι στη Λέσβο στα κέντρα κράτησης πρέπει να τις μάθει όλος ο κόσμος.

Θέλω να δω την κατάσταση στη Λέσβο και να συγκρίνω τι πέρασα και τι περνάνε οι πρόσφυγες, και θα συνεχίσω στην Λαμπεντούζα, το Καλέ, σε όλα τα καυτά σημεία για να δω πώς τους συμπεριφέρεται η Ευρώπη. Μια μεγάλη ήπειρος που έχει τη δυνατότητα και τον πλούτο να φιλοξενήσει εκατομμύρια ανθρώπους και παρόλα αυτά δεν το κάνει. Δεν θα ακούσουμε όλους αυτούς τους πολιτικούς που μιλάνε για “εισβολές” μεταναστών και “τρομοκράτες” και όλα αυτά τα ψέματα που χρησιμοποιούν και δεν εξηγούν γιατί συμβαίνει η μετανάστευση αλλά βολεύουν αυτούς που έχουν την εξουσία. Θαβάλουμε μπροστά την ανθρωπότητα.

Ο Αμπντούλ Αζίζ Μουχάμαντ μίλησε στον Γιώργο Πίττα

Εμπρός για Πανεργατική αντίσταση

Μεγάλη καμπάνια ενάντια στη νέα επίθεση στο ασφαλιστικό, έχει ξεκινήσει ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης, καλώντας την ΑΔΕΔΥ και τα υπόλοιπα συνδικάτα να κηρύξουν άμεσα απεργία με την προοπτική κλιμάκωσης προκειμένου να μπλοκαριστεί η επίθεση στο ασφαλιστικό. Η ΑΔΕΔΥ έχει αποφασίσει να καλέσει απεργία, έχοντας αφήσει ανοιχτή την ημερομηνία. Απεργία στις 13/2 και κλιμάκωση με 48ωρη στις 20 και 21/2 πρότεινε στο ΕΚΑ η Αγώνιστική Ταξική Ενότητα.

Την Παρασκευή 31/1 ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης πραγματοποίησε σύσκεψη οργάνωσης της καμπάνιας στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, με τη συμμετοχή εργαζόμενων από μια σειρά σωμάτων και χώρους δουλειάς. Μεταξύ άλλων συμμετείχαν εργαζόμενοι από την Ιντρακόμ, το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας, τα νοσοκομεία Αγ. Όλγας, Γεννηματάς κι Ερυθρός, την ιδιωτική Υγεία, το Υπουργείο Πολιτισμού, τους ηθοποιούς, τους αρτεργάτες, τις ταχυμεταφορές, την εκπαίδευση, το δήμο Αθηναίων, το Μετρό.

Μετά από ιδιαίτερα πλούσια και διαφωτιστική συζήτηση σχετικά με τα όσα προβλέπει το νομοσχέδιο του Βρούτση, μεταξύ άλλων αποφασίστηκε η έκδοση απόφασης που προκήρυξης για την ενημέρωση των εργαζόμενων γύρω από την επίθεση, το μίσρασμά της μέσα από ένα ευρύ πρόγραμμα εξορμήσεων και συζητήσεων σε χώρους δουλειάς, η κατάθεση ψηφισμάτων και η πρόταση στα σωμάτια να κάλεσμα συνελεύσεων και για αποφάσεις άμεσης απεργιακής απάντησης. Στο πλαίσιο αυτό θα πραγματοποιηθεί μεγάλη εξόρμηση στο Μετρό του Συντάγματος το πρωί της 6ης Φλεβάρη.

Στη σύσκεψη εκτός από την καμπάνια ενάντια στο αντιασφαλιστικό νομοσχέδιο συζητήθηκε και η οργάνωση της απεργιακής 8 Μάρτη. “Χρειάζεται να σημάνει συναγερμός σε όλους τους χώρους δουλειάς... Να ξεσηκώσουμε τους χώρους δουλειάς με αποφάσεις για Πανεργατική απεργία εδώ και τώρα και όχι αναμονή για όταν φτάσει το νομοσχέδιο Βρούτση στη Βουλή. Η ΑΔΕΔΥ έχει απόφαση για Πανεργατική αλλά αφήνει ανοιχτή την ημερομηνία περιμένοντας τις επόμενες κινήσεις του Βρούτση. Συνδέουμε τη μάχη ενάντια στο Ασφαλιστικό με τις μάχες ενάντια στις απολύσεις που είναι ήδη ξεκινημένες όχι μόνο στο Δημόσιο (νοσοκομεία, αναπληρωτές εκπαιδευτικοί, ΟΑΕΔ) αλλά και στις τράπεζες και στις πρώην ΔΕΚΟ” σημειώνει στην προκήρυξή του ο Συντονισμός.

Η επίθεση που επιχειρεί ο Βρούτσης στην κοινωνική ασφάλιση με το νομοσχέδιο που έχει μπει στη διαβούλευση κι αναμένεται να μπει στη Βουλή τις επόμενες βδομάδες είναι τομή. Επίθεσεις στην ασφάλιση έχουν επιχειρήσει όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο όμως έχει σκοπό να διαλύσει ό,τι ξέρουμε σαν ασφαλιστικό σύστημα εδώ και δεκαετίες.

Μέχρι τώρα το ασφαλιστικό σύστημα ήταν «αναδιανεμητικό». Αυτό σήμαινε ότι οι καινούργιες γενιές των εργαζόμενων πλήρωναν ασφαλιστικές εισφορές στα ταμεία κι από εκεί έβγαιναν οι συντάξεις των παλαιότερων εργαζόμενων που είχαν πλέον βγει στη σύνταξη. Κάθε νεότερη γενιά κατακτούσε καλύτερες συνθήκες και μισθούς κι αυτό σήμαινε ότι τα ταμεία είχαν τα απαραίτητα χρήματα για να πληρώνουν συντάξεις αλλά και για να μαζεύουν κι ένα ποσό στην άκρη. Αυτό το ποσό είχε φτάσει να είναι αρκετά μεγάλο. Είναι το περίφημο «αποθεματικό» των ταμείων. Αυτό το αποθεματικό, την περίοδο των μνημονίων το διέλυσαν. Με διάφορους τρόπους, από το τζογάρισμα του αποθεματικού στο χρηματιστήριο, μέχρι το κούρεμα με το PSI κλπ, δεκάδες δισεκατομμύρια που είχαν πληρώσει οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, έγιναν καπνός. Σε διπλάνες στήλες ο Λεάνδρος Μπόλαρης δίνει μια συνοπτική περιγραφή αυτών των επιθέσεων.

Παρότι οι περισσότερες κυβερνήσεις επιχειρήσαν τη δική τους επίθεση στην κοινωνική ασφάλιση, είναι η πρώτη φορά με το νομοσχέδιο του Βρούτση, που, ξεκινώντας από την επικουρική σύνταξη, καταργείται ο αναδιανεμητικός χαρακτήρας του συστήματος και εισάγεται ο «κεφαλαιοποιητικός». Αυτό σημαίνει ότι πλέον ο εργαζόμενος για την επικουρική του σύνταξη, θα δίνει εισφορές σε ένα δικό του κουμπάρα και η σύνταξή του θα έχει να κάνει με βάση τη λεφτά έχει βάλει ο ίδιος. Ακόμα χειρότερα, από 1/1/2021, αυτά τα χρήματα θα διαχειρίζονται Εναλλακτικοί Διαχειριστές Επενδύσεων, εταιρίες δηλαδή που θα τζογάρουν αυτά τα χρήματα στα χρηματιστήρια. Ο κάθε εργαζόμενος, ατομικά, θα δλώνει αν θέλει τα χρηματά του να τζογαριστούν σε υψηλό, μεσαίου ή χαμηλό ρίσκου ομόλογο. Αν η επιλογή είναι υψηλό ρίσκου, η επικουρική σύνταξη θα είναι υψηλότερη και θα πέφτει αν η επιλογή είναι μικρότερου ρίσκου. Αλλά επειδή μιλάμε για τζογάρισμα, υψηλότερο ρίσκο σημαίνει μεγαλύτερος κίνδυνος να χάσεις συνολικά τις εισφορές σου, τα χρήματα που έδινες μια ζωή για την επικουρική σου σύνταξη και τελικά να μην πάρεις ποτέ και τίποτα.

Η αλλαγή αφορά αρχικά την επικουρική σύνταξη αλλά ανοίγει ο δρόμος για ανάλογα μέτρα και για την κύρια σύνταξη. Εκεί κοιτάζει και η ενοποίηση του ΕΦΚΑ με τον ΕΤΕΑΕΠ, το ταμείο της κύ-

ριας με αυτό της επικουρικής σύνταξης. Το αν θα πάρει επικουρική σύνταξη κάποιος, και πόση, θα είναι τυχαίο κι αντίστοιχα τυχαία κινδυνεύει να είναι στο μέλλον η τύχη συνολικά της σύνταξης.

Βασικό στοιχείο είναι τελικά η αλλαγή στην ίδια τη λογική της κοινωνικής ασφάλισης. Η ασφάλιση πλέον μετατρέπεται σε ατομική, ιδιωτική υπόθεση του κάθε εργαζόμενου κι όχι υπόθεση της κοινωνίας. Ποιός ήταν μέχρι τώρα ο φορέας αυτής της λογικής; Οι μεγάλες ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες τύπου Ιντεραμέρικαν. Η κοινωνική ασφάλιση ήταν το αντίθετό της. Μέσα από αγώνες η εργατική τάξη είχε κατακτήσει την εξασφάλιση ότι όπως και να ‘χει, από μια ηλικία και μετά κι από κάποια χρόνια εργασίας κι έπειτα, ο κάθε εργάτης θα μπορεί να ζει κι αυτό ήταν υπόθεση του κράτους. Όχι ατομική υπόθεση του κάθε εργαζόμενου, που μάλιστα θα εξαρτιέται κι από την απόδοση του ατομικού κουμπάρά του, στη ρουλέτα του χρηματιστηρίου.

Κλιμάκωση της επίθεσης

Δεν πρόκειται λοιπόν απλά για συνέχεια των επιθέσεων που έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Είναι κλιμάκωση της επίθεσης γιατί αλλάζει συνολικά το χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης, αλλά προφανώς διατηρεί κι όλες τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις του παρελθόντος με πρώτο και καλύτερο το νόμο Κατρούγκαλου. Καταργεί οριστικά τη 13η και 14η σύνταξη. Κόβει οριστικά το ΕΚΑΣ, το βοήθημα που δινόταν στους χαμηλοσυνταξιούχους. Διατηρεί τις μειώσεις μέσα από το κομμάτισμα των συντάξεων.

Με το νόμο Κατρούγκαλου η σύνταξη έγινε τρία κομμάτια. Μια σύνταξη ήταν το άθροισμα της εθνικής σύνταξης – 384 ευρώ – και το ανταποδοτικό κομμάτι, που εξαρτάται από το πόσα χρόνια έδινες εισφορές. Σε αυτό το δεύτερο κομμάτι έβρισκαν τρόπο να πετοσκοβουν τις συντάξεις, μέσα από τις μειώσεις του ποσοστού του μισθού σου που θα έπαιρνες σαν ανταποδοτική σύνταξη. Ένα τρίτο μέρος αφορούσε τους παλιούς συνταξιούχους ως «προσωπική διαφορά». Όσο οι παλιοί φεύγουν από τη ζωή, θα απομένουν μόνο συνταξιούχοι με πετοσκομμένες συντάξεις.

Τα περισσότερα ΜΜΕ εμφανίζουν το νέο ασφαλιστικό, όχι σαν επίθεση, αλλά σαν μέτρα που θα αυξήσουν τις συντάξεις. Χρειάζεται να γκρεμιστούν αυτά τα ψέματα.

Καταρχάς, αυτοί που θα βγουν στη σύνταξη δεν πρόκειται να πάρουν τίποτα παραπάνω. Αντίθετα, θα πάρουν λιγότερα από αυτά που θα έπαιρναν με το προ Κατρούγκαλου σύστημα. Οι παλιοί συνταξιούχοι, για τους οποίους λένε ότι θα πάρουν αυξήσεις, πάλι δεν πρόκειται – πλην ελαχίστων εξαιρέσεων – να πάρουν παραπάνω λεφτά κι αυτό γιατί οι όποιες αυξήσεις στο ανταποδοτικό κομμάτι, ισο-

Νέο σφαγείο στο Ασφαλιστικό

φαρίζονται με αντίστοιχες μειώσεις στην προσωπική διαφορά. Στην πραγματικότητα τα περί αυξήσεων αφορούν ένα πολύ μικρό τμήμα ενώ υπάρχει και η προοπτική να ακυρωθούν γιατί η “μεταμνημονιακή εποπτεία” ήδη λέει ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν. Η αλήθεια παραμένει ότι με βάση τον προ-υπολογισμό του ΕΦΚΑ για φέτος, το κονδύλι για τις κύριες συντάξεις θα μειωθεί σε σχέση με πέρυσι, κατά 155 εκατ. και για τις επικουρικές συντάξεις θα μειωθεί κατά 71 εκατ. Ευρώ.

Κι όσο για τους μελλοντικούς συνταξιούχους, με την υπάρχουσα ανεργία, την επισφάλεια, την ελαστική εργασία και την επίθεση στις συλλογικές συμβάσεις, την ανασφάλιση εργασίας και τις εισφοροδιαφυγές των αφεντικών, οι εισφορές του κάθε εργαζόμενου θα είναι τόσες που στην καλύτερη περίπτωση θα παίρνει τα 384 ευρώ της εθνικής σύνταξης και κατιτίς ελάχιστο ακόμα.

Η Ελλάδα συμπεριλαμβάνεται στις χώρες των οποίων ο πληθυσμός γερνάει. Ο αριθμός των ηλικιωμένων δηλαδή μεγαλώνει αναλογικά στον πληθυσμό. Και παρόλα αυτά οι κρατικές δαπάνες για τους ηλικιωμένους, σε συντάξεις και όχι μόνο, μειώνονται. Η συνταξιοδοτική δαπάνη το 2015 ήταν στο 17,05% του ΑΕΠ, μέσα από επτήσεις μειώσεις έχει φτάσει το 2020 στο 14,6% και τα επόμενα χρόνια προβλέπεται να πέσει ακόμα και στο 10,6%.

Όυτε το επιχείρημα «τι να κάνουμε δεν έχουν λεφτά τα ταμεία» ισχύει καθώς οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης εμφανίζουν μια πορεία τα τελευταία χρόνια που έχει φτάσει στο 1 δις και 15 εκατομμύρια ευρώ πλεόνασμα το 2018. Πρόκειται για πλεόνασμα ματωμένο. Πέραν όλων των άλλων μνημονιακών μέτρων, μόνο από τις περικοπές στις συντάξεις που ψηφίστηκαν τα πρώτα τέσσερα χρόνια των μνημονίων και εξακολουθούν να εφαρμόζονται μέχρι σήμερα, η συνολική απώλεια του εισοδήματος για τους συνταξιούχους ξεπερνάει τα 72 δις ευρώ.

Πρόκειται λοιπόν για μια μεγάλη επίθεση στην εργατική τάξη, πασπαλισμένη με μπλόκο ψέμα. Η απάντηση πρέπει να είναι ανάλογη: Απεργιακός ξεσηκωμός για να επιστρέψουν πίσω αυτά τα 72 δις και όχι μόνο. Για να πετύχουμε την κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου, να πάρει πίσω το νομοσχέδιό του ο Βρούτσης και να ανατραπούν όλοι οι αντιασφαλιστικοί μνημονιακοί νόμοι. Για επαναφορά της 13ης και 14ης σύνταξης. Για πλήρη κρατική εγγύηση όλων των συντάξεων και δημόσια, καθολική, υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση.

Αυτό σημαίνει ότι δεν χωράει καμία αναμονή για το πότε θα μπει στη Βουλή το νομοσχέδιο. Τα συνδικάτα χρειάζεται άμεσα να κηρύξουν πανεργατική απεργία, με κλιμάκωση αμέσως μετά και με στόχο την απόσυρση του νομοσχεδίου. Όπως έκαναν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες το 2001 με το ασφαλιστικό του Γιαννίτη, όπως κάνουν κι Γάλλοι εργάτες κι εργάτριες τους τελευταίους μήνες ενάντια στις αντιασφαλιστικές επιθέσεις του Μακρόν.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Τα ασφαλιστικά ταμεία ήταν πάντα πηγή λεηλασίας για τους καπιταλιστές. Από το 1950 μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '80 το μεγαλύτερο μέρος των αποθεματικών των Ταμείων ήταν σε άτοκους λογαριασμούς στην Τράπεζα της Ελλάδος. Ένα μικρό μέρος ήταν έντοκα, αλλά είχαν επιτόκια πολύ χαμηλότερα του πληθωρισμού και του επιτοκίου τραπεζικών καταθέσεων. Και με αυτά τα λεφτά οι τράπεζες χρηματοδοτούσαν τον Μπόδοσάκη, τον Νιάρχο, τον Ανδρεάδη και όλους τους «δαμόνιους» καπιταλιστές του «οικονομικού θαύματος» εκείνων των δεκαετιών.

Η κυβέρνηση Μητσστάκη (του πατρός) άνοιξε το δρόμο για τα μεγάλα σκάνδαλα του νεοφιλελευθερισμού και στα ασφαλιστικά ταμεία. Το 1992 θεσμοθέτησε την τοποθέτηση του 20% των αποθεματικών των Ταμείων σε μετοχές και σε τραπεζικά προϊόντα «υψηλού ρίσκου». Και οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ που ακολούθησαν συνέχισαν στην ίδια οδό.

Το νεοφιλελεύθερο παραμύθι ήταν ότι έτσι αξιοποιούνται τα αποθεματικά, αυγαταίνουν. Στην πραγματικότητα, οι κυβερνήσεις έσπρωχναν τον τζόγο που θησαύριζαν τράπεζες και κάθε λογής «επενδυτές» αρπακτικά.

Αυτό συνέβη με το σκάνδαλο των «δομημένων ομολόγων» που βγήκε στη φόρα το 2007. Η κυβέρνηση του **Καραμανλή** είχε βάλει στο στόχαστρο τις συντάξεις και τα όρια ηλικίας με τις «μεταρρυθμίσεις» της **Πιερραλιά** και του **Μαγγινού**. Ταυτόχρονα, έβαζε τα ταμεία να αγοράσουν «δομημένα ομόλογα». Ουσιαστικά ήταν στοιχήματα («σύνθετα προϊόντα υψηλού ρίσκου») σχεδιασμένα έτσι ώστε τη χασούρα να τη φορτώνονται τα κορόιδα, δηλαδή τα αποθεματικά των ταμείων.

Για παράδειγμα, το 12ετές ομόλογο των 280 εκατομμυρίων ευρώ που αγόρασε η **JP Morgan**, πέφτασε επικερδώς στα χέρια τραπεζών και hedge funds για να καταλήξει στην **Ακρόπολις Χρηματιστηριακή** του **Πρινωτάκη** που το πούλησε σε τές-

Λεηλασία διαρκείας

σερα ταμεία επικουρικής ασφάλισης. Όπως έγραφε η Εργατική Αλληλεγγύη τότε: «Ο ένας πουλούσε στον άλλο υπερτιμολογημένα το ομόλογο και όλοι μαζί πίνανε στην υγεία του κορόιδου, των ασφαλισμένων δηλαδή. Τα Ταμεία έχασαν 22.540.000 εκατομμύρια ευρώ μόνο από την μεσολάβηση της North Asset Management του Παπαμαρκάκη και της Ακρόπολις, χώρα την προμήθεια της JP Morgan. Και μιλάμε μόνο για ένα από τα 'δομημένα ομόλογα' που άρχισαν να αγοράζουν τα ταμεία –και όχι μόνο- τα τελευταία χρόνια». (ΕΑ 763, 18/4/2007).

Συνολικά οχτώ ταμεία αγόρασαν ομόλογα ύψους 1,8 δις ευρώ ανάμεσα στο 2005-2007 όταν ξέσπασε το σκάνδαλο. Η ζημιά από αυτό το τζογάρισμα ήταν ανυπολόγιστη, μόνο κάποια στοιχεία έρχανε κυνικά το φταιξιμο σε κάποιους αδασίς για τα σύγχρονα «χρηματοοικονομικά» στη διοίκηση των ταμείων που δεν μπόρεσαν να εκτιμήσουν τα όπια ρίσκα. Και αργότερα τα δικαστήρια φρόντισαν να απαλλάξουν τους ενορχηστρωτές αυτής της απάτης, τους υπουργούς της ΝΔ.

Επιστέγασμα της πολιτικής που λεηλάτησε τα αποθεματικά ήταν το περίφημο κούρεμα του PSI το Φλεβάρη του 2012. Η τότε μνημονιακή κυβέρνηση **Παπαδήμου** με υπουργό οικονομίας τον **Βενιζέλο** του ΠΑΣΟΚ το παρουσίαζαν σαν «γενναίο κούρεμα του χρέους». Το δημόσιο χρέος βέβαια δεν κουρεύτηκε, ο στόχος ήταν η διάσωση των τραπεζιτών. Το «κούρεμα», με την ψιλή μάλιστα, αφορούσε την εργατική τάξη.

Ενώ οι «αγορές» ξεφορτώνονταν τα ομόλογα του ελληνικού δημοσίου, τα ασφαλιστικά ταμεία εξαναγκάζονταν από τρόικα και κυβέρνηση να τα αγοράσουν - και μάλιστα στην ονομαστική και όχι

την τρέχουσα τιμή τους. Μέσα σε μια νύχτα με το κούρεμα του PSI, σύμφωνα με τη δεύτερη τριμηνιαία έκθεση του 2014 του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, τα ταμεία έχασαν 13 δις. ευρώ (άλλα 3 δις κουρεύτηκαν από νοσοκομεία, ΤΕΙ και άλλους φορείς).

Ο κοινός λογαριασμός που υπήρχε στην Τράπεζα της Ελλάδος και στον οποίο κατέθεταν υποχρεωτικά τις αποταμιεύσεις τους τα ταμεία «κουρεύτηκε» σε ποσοστό αρχικά κατά 53%. Συγκεκριμένα, 7,31 δις από το κοινό κεφάλαιο και άλλα 1,2 δις από το δεύτερο κύμα κουρέματος (PSI 2) που έγινε δύο μήνες μετά το πρώτο κούρεμα. Επίσης, 3,39 δις ευρώ από το κούρεμα των ομολόγων στα οποία είχαν επενδύσει τα ίδια τα ασφαλιστικά ταμεία. Ακόμα 2 δις ευρώ χάθηκαν τα επόμενα τρία χρόνια από τους ετήσιους τόκους που θα λάμβαναν τα ταμεία.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Όπως στη Γαλλία

Το καινούργιο ν/σ για το ασφαλιστικό που ετοιμάζονται να φέρουν στη Βουλή διέπεται από την ίδια λογική με το αντίστοιχο γαλλικό ενάντια στο οποίο έχουν βγει όλοι στους δρόμους εδώ και πολλές εβδομάδες.

Μείωση του ποσοστού του ΑΕΠ για τις συντάξεις σε 13,8%, κι αυτό παρόλο που ο αριθμός των συνταξιούχων θα αυξηθεί σημαντικά (2,5 εκατομμύρια επιπλέον μέχρι το 2035 στη Γαλλία), παράταση της ηλικίας για σύνταξη, από 62 στα 64 και αύξηση των χρόνων που χρειάζονται για πλήρη σύνταξη (από 40 σε 43 χρόνια μέχρι το 2035).

Η μεγάλη αλλαγή είναι ότι οι κύριες συντάξεις, και όχι μόνο οι επικουρικές, θα υπολογίζονται με ένα σύστημα με πόντους που είναι μια πρώτη εισαγωγή ενός κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Εκτός από τη «συμπληρωματική» σύνταξη, ο καθένας θα μπορεί (αν έχει την οικονομική δυνατότητα) να επιλέξει και μια «υπερσυμπληρωματική» σύνταξη που θα χειρίζονται τα funds, όπως η Blackrock που το αφεντικό της στη Γαλλία πήρε το παράσημο της Λεωνώνας της Τιμής αυτές τις μέρες.

Πρωθούν λοιπόν παντού το τέλος ενός αναδιανεμητικού συστήματος που εξασφαλίζει όλους, τη στιγμή που πλέον οι περισσότεροι εργαζόμενοι δουλεύουν με επισφαλείς συνθήκες και ολιγόμηνες συμβάσεις. Και στο τέλος τους πετάνε σαν λεμονόκουρες.

Δεν περιμένουμε πότε θα το φέρουν στη Βουλή, χρειάζεται κι εδώ να γίνει της Γαλλίας!

Τάνια Βρυζάκη

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ

Με πρόταση του ΔΣ της ΟΛΜΕ για συμμετοχή στην 24ωρη απεργία της ΑΔΕΔΥ για το ασφαλιστικό (ανοιχτή η ημερομηνία), στάση εργασίας στις 20 Φλεβάρη με συγκέντρωση στα Προπύλαια και εξουσιοδότηση για νέα 24ωρη μέχρι τις 13 Μάρτη ξεκινάει γύρος συνελεύσεων σε όλες τις ΕΛΜΕ της χώρας.

Στην προκήρυξη που κυκλοφορεί το **Αντικαπιταλιστικό Δίκτυο Εκπαιδευτικών “Η Τάξη μας”** προτείνει 48ωρη απεργία στις 20-21 Φλεβάρη, νέα 48ωρη απεργία για το ασφαλιστικό, αλλά και αποφάσεις συμμετοχής των τοπικών ΕΛΜΕ στις **8 Μάρτη** Παγκόσμια ημέρα Γυναικών και στις **21 Μάρτη** Διεθνή Μέρα Δράσης Ενάντια στο Ρατσισμό και τους Φασίστες.

Το κλίμα οργής μεταξύ των εκπαιδευτικών για τις επιθέσεις της Κεραμέως φάνηκε και στο συλλαλητήριο που οργανώθηκε την Παρασκευή 31/1 στο κέντρο της Αθήνας. “Θέλουμε κλιμάκωση των κινητοποιήσεων”, ανέφερε στην ΕΑ ο **Στέλιος Γιαννούλης**, μέλος του ΔΣ του ΣΕΠΕ Γλυφάδας-Βάρης-Βούλας-Βουλιαγμένης. “Είναι κοινό αίτημα όλων των αναπληρωτών να διεκδικήσουμε το αυτονόητο, μόνιμους μαζικούς διορισμούς και κατάργηση του προσοντολόγιου. Χρειάζεται να οργανωθούμε καλύτερα και να συντονιστούμε και με άλλους κλάδους εργαζόμενων που βγαίνουν μπροστά και για το ασφαλιστικό και για μονιμοποιήσεις και όλοι μαζί να βάλουμε την πίεση για γενική απεργία”, ανέφερε ο Σ. Γιαννούλης.

Στην κινητοποίηση με τα πανό τους πήραν μέρος δεκάδες φοιτητές αλλά και μαθητές από διάφορα Λύκεια που βρίσκονται υπό κατάληψη.

“Μαζί με το μαθητικό κίνημα που έχει αρχίσει να βγαίνει μπροστά και με όλες τις εκπαιδευτικές κοινότητες νομίζω πως πρέπει να διεκδικήσουμε κλιμάκωση για να ανατρέψουμε τα σχέδια της Κεραμέως”, ανέφερε η **Μαρία Ανδρέου**, καθηγήτρια στον Πειραιά.

“Θέλουμε μόνιμους διορισμούς τώρα. Θέλουμε πλήρη εξίσωση των δικαιωμάτων των αναπληρωτών και των μόνιμων αφού βλέπουμε συναδέλφους αναπληρωτές να μην μπορούν να πάρουν αναρρωτικές ακόμα και τώρα με τη γρίπη. Θέλουμε οργανικές θέσεις στους θεατρολόγους, στους εικαστικούς, στους ηθοποιούς”, ανέφερε ο **Νίκος Κουράκης**, εικαστικός δάσκαλος που είχε κατέβει στη διαδήλωση με το πανό της Ένωσης Εκπαιδευτικών Εικαστικών Μαθημάτων.

*Κοινό πανελλαδικό συνέδριο οργανώνουν από την Τετάρτη 5/2 έως την Παρασκευή 7/2 η Ένωση Εκπ/κών Εικαστικών Μαθημάτων μαζί με το Εικαστικό Επιμελητήριο και τις 4 Σχολές Καλών Τεχνών της χώρας (Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Φλώρινα, Γιάννενα) με κεντρικό αντιρατσιστικό τίτλο: “Ένας κόσμος για όλα τα παιδιά”, στο οποίο θα συζητηθεί φυσικά και το ζήτημα των εργασιακών δικαιωμάτων.

Κ.Μ.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Ο μήνας Φλεβάρης για τα νοσοκομεία είναι κρίσιμος από δυο απόψεις. Κατ’ αρχήν επίκειται η μεγάλη πανεργατική απεργία για το ασφαλιστικό. Και δίνουμε τις δυνάμεις μας να ξεκινήσουμε με 48ωρη όταν θα μπει στις επιτροπές στη Βουλή 10, 11 ή 12 Φλεβάρη.

Το Συντονιστικό Νοσοκομείων μαζί με τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε συνελεύσεις, εξορμήσεις και ενημερώσεις για να κοπούν τα ψέμματα και οι λαθροχειρίες της κυβέρνησης ότι το νέο ασφαλιστικό είναι καλύτερο από του Κατρούγκαλου και ότι δήθεν επιστρέφει τα κομμένα λεφτά πίσω. Τίποτα από αυτά δεν ισχύει. Ήδη εκδίδουμε προκήρυξη που θα ενημερώνει όχι μόνο τους εργαζόμενους αλλά και τους ασθενείς για το τι σημαίνει το ασφαλιστικό.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες και τις μάχες που έχουμε να δώσουμε υπάρχει το ξέσπασμα μιας νέας επιδημίας. Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο. Όμως αυτή τη φορά χρησιμοποιούν ρατσιστικά τον κοροναϊό απέναντι στους κινέζους κατοίκους, λες και οι κινέζοι κουβαλάνε γονιδιακά την λοίμωξη. Την ίδια στιγμή ο Κικίλιας βγαίνει και λέει πως είμαστε προετοιμασμένοι.

Είναι ένα τεράστιο ψέμα. Το εργατικό ατύχημα που έγινε το Σάββατο στη Motor Oil απέδειξε τα ψέματά τους. Τέσσερις άνθρωποι βρέθηκαν διασωληνωμένοι εκτός ΜΕΘ. Δεν είναι έτοιμοι να δεχτούν καν 4 εργάτες που καήκανε ζωντανόι στη δουλειά τους.

Μέσα στον πρώτο μήνα του 2020 βλέπουμε λουκέτα σε ολόκληρα νοσοκομεία. Πήγανε να

Απεργία στις 5 Μάρτη

κλείσουν το παιδιατρικό της **Καλλιθέας**. Κάνουμε όλοι μαζί ενωτικές κινητοποιήσεις με αποφάσεις σωματείων και μέσα σε λίγες μέρες βρήκανε δανεικούς γιατρούς για να καλύψουν τα κενά. Προφανώς δεν πιστεύουμε ότι η λύση

είναι να παίρνεις δανεικούς αιμορραγώντας τις υπόλοιπες υγειονομικές δομές, αλλά από την άλλη αποδεικνύεται πως η κυβέρνηση είναι ευάλωτη στις κινητοποιήσεις του εργατικού κινήματος.

Πρέπει να προετοιμάσουμε την μεγάλη πανελλαδική πανυγειονομική απεργία στις **5 Μάρτη**. Την Τρίτη 4/2 έγινε το γενικό συμβούλιο της ΠΟΕΔΗΝ και πάμε δυνατά για μια μεγάλη απεργία με συγκέντρωση στην πλατεία Μαβίλη και πορεία μέχρι το Υπουργείο Υγείας.

Σαν Συντονιστικό θα βγάλουμε υλικό αφίσες και προκηρύξεις και θα οργανώσουμε αυτή την απεργία πολύ δυναμικά. Ζητάμε αυξήσεις, προσλήψεις, μονιμοποιήσεις όλων των συμβασιούχων και λεφτά για την υγεία και όχι για τους πολεμικούς εξοπλισμούς και τις φρεγάτες του Μητσοτάκη.

Ο Φλεβάρης είναι ο μήνας πριν τις 8 Μάρτη – Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας. Ήδη σε έξι νοσοκομεία έχουμε στήσει εκδηλώσεις για τις 8 Μάρτη ξεκινώντας από αυτή την εβδομάδα. Θεωρούμε πως οι παιδικοί σταθμοί, τα γηροκομεία, τα νοσοκομεία Παίδων δωρεάν για όλα τα παιδιά, είναι αιτήματα που βγαίνουν από τα σπλάχνα του εργατικού κινήματος και θέλουμε να τα αναδείξουμε και να τα παλέψουμε.

Χρίστος Αργύρης

Γενικό Συμβούλιο ΑΔΕΔΥ,
μέλος του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Μετά τις κινητοποιήσεις που έκαναν οι τοπικοί φορείς στην Καλλιθέα και την αντίδραση του σωματείου του νοσοκομείου του Αγλαΐα Κυριακού σχετικά με το θέμα του κλεισίματος του Παιδιατρικού παραρτήματος της Καλλιθέας αναγκάστηκαν να το επαναλειτουργήσουν.

Φέρανε δυο δανεικούς γιατρούς τους οποίους πήρανε από τα ΤΟΜΥ Παλαιού Φαλήρου. Ήταν τόσο μεγάλη η ζήτηση του Παιδιατρείου στην περιοχή που μέσα σε λίγες μόνο ώρες αναγκάστηκαν να εξετάσουν ένα μεγάλο αριθμό παιδιών. Πάνω από 60 παιδιά τους επισκέφτηκαν αφού είμαστε σε περίοδο με αυξημένες ιώσεις λόγω γρίπης.

Όμως και αυτή η λύση είναι σταγόνα στον ωκεανό των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε. Προφανώς δεν δεχόμαστε ως λύση τον δανεισμό, την αποδυνάμωση των ΤΟΜΥ ή και των κεντρικών νοσοκομείων με τη μετακίνηση προσωπικού. Από την αρχή το αίτημά μας ήταν και παραμένει ξεκάθαρο. Για να επαναλειτουργήσει το παράρτημα της Δαβάκης στην Καλλιθέα χρειάζονται προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Ήδη το κεντρικό νοσοκομείο, το Αγλαΐα Κυριακού, έχει τρομερές ελλείψεις αφού είναι αδύνατον οι γιατροί να γίνονται μπαλάκι ανάμεσα στο κεντρικό νοσοκομείο και στα παραρτήματα. Με αυτό τον τρόπο δεν κερδίζουμε τίποτα αλλά στην ουσία έτσι αποδυναμώνονται και δεν λειτουργούν σωστά ούτε το κεντρικό, ούτε τα παραρτήματα.

Εμείς συνεχίζουμε τις κινητοποιήσεις μας ώστε να γίνουν προσλήψεις για να μπορέσουμε να λειτουργήσουμε κανονικά με προσωπικό που θα βρίσκεται μόνιμα στην Καλλιθέα και στο κεντρικό νοσοκομείο.

Αν έρθει κανείς στο Αγλ. Κυριακού μπορεί να καταλάβει τις τεράστιες ελλείψεις. Αυτή την εποχή με τις ιώσεις η αναμονή είναι τεράστια και ξεπερνάει τις 7 ώρες. Η ανακύκλωση του ήδη υπάρχοντος προσωπικού έχει ως μοναδικό στόχο την εντατικοποίηση της εργασίας και δεν λύνει κανένα απολύτως ζήτημα. Με μπαλώματα δεν μπορεί να υπάρξει δωρεάν δημόσια Υγεία για όλους.

Μαρία Αλιφιέρη

Αντιπρόεδρος Σωματείου Εργαζόμενων στο Παίδων “Αγλ. Κυριακού”

ΕΛΕΝΑ

Την Τετάρτη 30/1 κάναμε μια μεγάλη εξόρμηση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων και του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης (ΣΕΑ) στο νοσοκομείο ΕΛΕΝΑ μετά από καταγγελίες που έγιναν για διοικητική αυθαιρεσία. Εκεί υπάρχουν εργαζόμενες στην καθαριότητα οι οποίες έχουν φύγει από τους εργολάβους και είναι με κατ’ ευθείαν προσλήψεις στο νοσοκομείο. Τυπικά θα έλεγε κανένας ότι τα πράγματα θα έπρεπε να είναι βελτιωμένα, ωστόσο οι καταγγελίες λέγανε πως οι συνθήκες μέσα στις οποίες δουλεύουν είναι απαράδεκτες. Το βασικότερο ωστόσο είναι ότι δεν τους γράφουν στο σωματείο.

Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων επιμείναμε για το αυτονόητο: ότι θα γίνουν μέλη στο σωματείο. Η ανταπόκριση των εργαζόμενων ήταν φοβερή. Συνειδητοποιήσαμε ότι υπάρχουν δεκάδες εργαζόμενοι με πολύ μεγάλα προβλήματα. Τραπεζοκόμοι, μάγειροι, τεχνίτες, σκειουριτάδες, άπειρος κόσμος δεν είναι γραμμένος στο σωματείο. Κόσμος που μας καλοδέχτηκε γιατί είδε συναδέλφους τους να κινούνται για όλα αυτά τα θέματα. Αποφασίσαμε να παλέψουμε να τους γράψουμε όλους στο σωματείο μαζεύοντας τα ονόματα και πιέζοντας να γραφτούν. Ανοίξαμε όλα τα ζητήματα που είναι κοινά σε όλα τα νοσοκομεία όπως η υποστέλεχωση και η μονιμοποίηση των συμβασιούχων. Και φυσικά μιλήσαμε για τις απεργίες που έχουμε μπροστά μας και για το Ασφαλιστικό αλλά και για τις 5 Μάρτη που είναι η 24ωρη πανελλαδική απεργία της ΠΟΕΔΗΝ.

Σαν Συντονιστικό Νοσοκομείων και σαν ΣΕΑ, δεν τελειώσαμε με αυτή την υπόθεση. Γιατί το επόμενο βήμα είναι να γίνει μια μεγάλη ανοιχτή σύσκεψη στο ΕΛΕΝΑ και να καλέσουμε και την ΠΟΕΔΗΝ. Η ΠΟΕΔΗΝ έχει δεχτεί στους κόλπους της και στα συνέδριά της εκλεγμένους συμβασιούχους. Αυτό είναι η μεγαλύτερη ασπίδα. Δεν μπορεί να απεργεί η ΠΟΕΔΗΝ για τους συμβασιούχους και να μην μπορούν να απεργήσουν οι ίδιοι οι συμβασιούχοι.

Προφανώς δεν ξεχνάμε πως μιλάμε στην συντριπτική τους πλειοψηφία για εργαζόμενες γυναίκες που δέχτηκαν με μεγάλο ενθουσιασμό τη συζήτηση για τις 8 Μάρτη.

Αργυρή Ερωτοκρίτου, ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων ΓΝΑ “Γεννηματάς”

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΚΑ 8-9 ΚΑΙ 15-16 ΦΛΕΒΑΡΗ

Θέλουμε Εργατικό Κέντρο μάχης

Ειρήνη Φωτέλη

ΔΣ ΠΣΥΠΕΡΤ,
Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη

Η παρουσία μας στο συνέδριο του ΕΚΑ δεν είναι τυπική. Έχει ουσία. Γιατί μπροστά μας έχουμε να δώσουμε μεγάλες μάχες ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη και τις επιθέσεις που έχει ήδη ξεκινήσει.

Εμείς στην ΕΡΤ έχουμε δει ξεκάθαρα την προσπάθεια της κυβέρνησης να χτυπήσει το συνδικαλισμό και τα κομμάτια των εργαζόμενων που έδωσαν τη μάχη ενάντια στο μαύρο την διετία 2013-15. Είδαμε την προσπάθεια για χτύπημα των διαπραγματεύσεων για υπογραφή ΣΣΕ. Τώρα βλέπουμε την προσπάθεια να ανοίξει εθελούσιες απολύσεις για 400 με 500 άτομα. Σε μια υποστελεχωμένη ΕΡΤ αυτό θα σημάνει τόσο μεγάλες ελλείψεις που θα χρειαστεί να τις καλύψουν με εργολαβίες και συμβασιούχους. Είναι άλλη μια απόδειξη της προσπάθειας της κυβέρνησης να τα δώσει όλα σε ιδιώτες. Είναι εργασιακά ζητήματα που πρέπει να τα αναδείξουμε από το συνέδριο.

Όμως εκτός από το Ασφαλιστικό, την επίθεση στο συνδικαλισμό και την διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων, σαν αντικαπιταλιστική αριστερά έχουμε μπροστά μας να ανοίξουμε και τα μεγάλα πολιτικά ζητήματα που θα δώσουν τις πολιτικές αιχμές για το εργατικό κίνημα.

Θέλουμε το συνέδριο να πάρει απόφαση για συμμετοχή στις 8 Μάρτη και στήριξη της κινητοποίησης για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Όμως δεν θέλουμε απλά ένα τυπικό ψήφισμα. Θέλουμε το ΕΚΑ να προκηρύξει απεργία και στάση εργασίας για τα κομμάτια που δουλεύουν την Κυριακή. Γιατί δουλεύει ο τουρισμός και ο επισιτισμός. Γιατί δουλεύουν οι εργαζόμενες στα καταστήματα που είναι ανοιχτά τις Κυριακές. Γιατί δουλεύουν οι συγκοινωνίες. Μιλάμε πως χιλιάδες εργαζόμενες εκείνη την ημέρα, παρά το ότι είναι Κυριακή, δουλεύουν και θέλουμε να τους δοθεί η δυνατότητα να κατέβουν στην συγκέντρωση. Γι'αυτό θέλουμε το ΕΚΑ να προκηρύξει στάση εργασίας που θα τις διευκολύνει στις 8 Μάρτη να κατέβουν στην απεργιακή συγκέντρωση.

Και χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε πως τα δικαιώματα των γυναικών πρέπει να μπουκ στο κέντρο του εργατικού κινήματος. Πρέπει να αναδείξουμε ξανά και ξανά τα αιτήματά μας. Τι σημαίνουν οι δωρεάν παιδικοί σταθμοί, τα γηροκομεία, το κοινωνικό κράτος και η δημόσια δωρεάν Παιδεία και Υγεία για όλους.

Όμως χρειάζεται να εξηγήσουμε και πολιτικά τι σημαίνουν οι σεξιστικές επιθέσεις της ΝΔ που θέλουν να γυρίσουν τις γυναίκες δυο γενιές πίσω. Είδαμε τη φάση με την αφίσα στο

Το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας (ΕΚΑ) είναι το μεγαλύτερο εργατικό κέντρο της χώρας. Στη δύναμή του είναι 360 σωματεία. Είναι η μεγαλύτερη δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση πανελλαδικά. Το συνέδριό του θα καθορίσει πολλά πράγματα, ακόμα και το πότε θα οριστεί το συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Αλλά και για τις δυνάμεις του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης (ΣΕΑ) και τις δυνάμεις της Αγωνιστικής Ταξικής Ενότητας, της παράταξης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, αυτό το συνέδριο έχει μεγάλη σημασία. Φυσικά γιατί τα τελευταία 10 χρόνια -στα τρία τελευταία συνέδρια- οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς έχουν εκπροσώπηση και αυτό έχει παίξει σημαντικό ρόλο σε μια σειρά από μάχες.

“Έχουμε το παράδειγμα της απεργίας στις 24 Σεπτέμβρη που έγινε με απόφαση της ΑΔΕ-ΔΥ και του ΕΚΑ, κόντρα στην ΠΑΣΚΕ και τη ΔΑΚΕ που δεν θέλανε απεργίες. Ας θυμηθούμε πως το ΕΚΑ το 2019 είχε βγάλει πολύ νωρίς την απόφαση για στήριξη και κάλυψη για απεργία στις 8 Μάρτη – Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας”, θυμίζει μιλώντας στην ΕΑ ο **Τάσος Αναστασιάδης** από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης.

“Το είδαμε τον προηγούμενο χρόνο σε μια σειρά κινητοποιήσεις εργολαβικών, στη ΔΕΣΦΑ, στα ΕΛΠΕ, στις τράπεζες. Και το είδαμε πολλές φορές και σε πολύ μικρές μάχες όταν χρειάστηκε να βρεθεί κάποιος εκπρόσωπος του ΕΚΑ στο πλευρό κάθε εργαζόμενου που παλεύει ενάντια στην εργοδοσία. Ας μην ξεχνάμε πως με τους εκπροσώπους μας στο ΕΚΑ σταθήκαμε στο πλευρό των Πακιστανών εργατών στον Ασπρόπυργο που δέχονταν ρατσιστικές επιθέσεις και είχαν απλήρωτα μεροκάματα από την εργοδοσία.

Ειδικά φέτος έχει ακόμα περισσότερη αξία γιατί έχουμε τρεις άμεσες μεγάλες μάχες. Την μάχη του Ασφαλιστικού. Την μάχη για τα δικαιώματα των γυναικών και την οργάνωση Απεργιακής 8 Μάρτη για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Και τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό που η κυβέρνηση έχει κάνει προμετωπίδα της, και που έχει σαν μεγάλο άμεσο σταθμό την Διεθνή Μέρα Δράσης Ενάντια στο Ρατσισμό και τους Φασίστες στις 21 Μάρτη. Θα καταθέσουμε ψηφίσματα και για τα τρία αυτά ζητήματα”.

μετρό. Μετά το κράξιμο που φάγανε αναγκαστήκανε να τη μαζέψουνε, όμως δεν σημαίνει πως έχουν σταματήσει τις επιθέσεις.

Μόλις δυο μέρες πριν, το Υπουργείο Παιδείας έστειλε επίσημη εγκύκλιο στις διευθύνσεις πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης καλώντας τους εκπαιδευτικούς να πάρουν μέρος σε ημερίδα για το αγέννητο παιδί. Πάλι μια μέρα μετά αναγκάστηκαν να αποσύρουν την εγκύκλιο. Όμως είναι ξεκάθαρο πως ο διάχυτος σεξι-

σμός που σπέρνουν τα μεγαλοστελέχη της ΝΔ είναι κεντρική πολιτική γραμμή της δεξιάς που θέλει να γυρίσει τις γυναίκες 35 χρόνια πίσω όταν απαγορεύονταν οι εκτρώσεις. Πρόκειται για μια μεγάλη επίθεση που πρέπει να αναδειχτεί και να αντιμετωπιστεί. Είναι ανάγκη το ΕΚΑ και όλο το εργατικό κίνημα να μπει μπροστά στη μάχη ενάντια στο σεξισμό και για τα δικαιώματα των γυναικών.

Και ταυτόχρονα δεν μπορούμε να μην σχολιάσουμε πως στο ΔΣ του ΕΚΑ υπάρχουν μόνο δυο γυναίκες αποδεικνύοντας πόσο σκληρή είναι η πραγματικότητα για τις γυναίκες εργαζόμενες που θέλουν να παλέψουν για τα δικαιώματά τους. Αυτά είναι ζητήματα που το ΕΚΑ δεν μπορεί να τα προσπεράσει και χρειάζεται μέσα από το συνέδριό του να βάλει τις βάσεις και τις αιχμές για όλο το εργατικό κίνημα την επόμενη περίοδο.

Αλέξης Μαρτζούκος

ΔΣ Σωματείου Ελλήνων
Ηθοποιών, ΚΕΕΡΦΑ

Σαν ηθοποιοί όλα τα προηγούμενα χρόνια έχουμε αναδείξει το ζήτημα των ΣΣΕ. Είμαστε ένας κλάδος που τα εργασιακά μας δικαιώματα έχουν χτυπηθεί τόσο που ένας ηθοποιός πρέπει να δουλεύει σε δέκα δουλειές για να τα βγάλει πέρα. Η ελαστικοποίηση της εργασίας στον κλάδο είναι κανόνας, με τους ηθοποιούς να τρέχουν δεξιά και αριστερά για να μπορέσουν να συμπληρώσουν ένα μεροκάματο.

Όμως οι εργατικές μάχες έρχονται και δένονται με τις συνολικές πολιτικές επιλογές της κυβέρνησης. Η διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων και το χτύπημα στο συνδικαλισμό, συνδέονται με την διάλυση του ασφαλιστικού και την ιδιωτικοποίηση των δημοτικών υπηρεσιών, της Υγείας και της Παιδείας. Το ίδιο βλέπουμε και στον πολιτισμό. Αντί να είναι αγαθό για τους πολλούς γίνεται παιχνίδι των μεγάλων ιδιωτικών πολιτιστικών οργανισμών και των χορηγών. Η είσοδος των ιδιωτών σε όλα τα ζητήματα της καθημερινότητας είναι κεντρική

πολιτική γραμμή που χρειάζεται να απαντήσουμε.

Γι'αυτό είναι αναγκαίο να παρθεί απόφαση για απεργία αμέσως μετά το συνέδριο και κλιμάκωση με 48ωρη. Γιατί πρέπει να απαντήσουμε στην κλιμάκωση των επιθέσεων από τη μεριά της ΝΔ. Μπορεί η κυβέρνηση Μητσοτάκη να πατάει πάνω στις κωλοτούμπες της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, όμως κλιμακώνει ακόμα περισσότερο τις επιθέσεις και πρέπει να τη σταματήσουμε. Είναι ανάγκη να συντονίσουμε τις δεκάδες αντιστάσεις που βλέπουμε να σκάνε τριγύρω μας. Και είναι ανάγκη να δώσουμε το στίγμα και το μήνυμα πως το εργατικό κίνημα είναι εδώ και έχει τη δύναμη να μπλοκάρει τις επιθέσεις και να ανατρέψει την κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη προσπαθεί να αλλάξει την πολιτική ατζέντα χρησιμοποιώντας αποπροσανατολιστικά το βρώμικο εργαλείο του ρατσισμού που δίνει αέρα στους ακροδεξιούς και τους φασίστες παντού. Απέναντι σε αυτά, το εργατικό κίνημα δεν μπορεί να μείνει απλός θεατής. Αντιθέτως πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως οι μετανάστες και οι πρόσφυγες είναι κομμάτι της δικής μας τάξης. Η εργατική τάξη πρέπει να μπει ομπρέλα προστασίας απέναντι στις επιθέσεις της κυβέρνησης και της ΕΕ-φρούριο που πνίγει κόσμο στο Αιγαίο και τους κλείνει σαν εγκληματίες στα διάσπαρτα στρατόπεδα συγκέντρωσης που έχουν ανοίξει σε όλη την Ελλάδα. Γι'αυτό και η 21 Μάρτη, η Διεθνή Ημέρα Δράσης Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή είναι μια μεγάλη και σημαντική κινητοποίηση που πρέπει να βρει το εργατικό κίνημα στην

πρωτη γραμμή ενάντια στις ρατσιστικές επιθέσεις της κυβέρνησης.

Μην ξεχνάμε πως η δίκη για την καταδίκη των ναζί της Χρυσής Αυγής είναι ακόμα σε εξέλιξη και η επίθεση στους συνδικαλιστές στο Πέραμα είναι μια μεγάλη απόδειξη για το ποιους στοχεύουν οι φασίστες. Το οργανωμένο εργατικό κίνημα είναι ιστορικά στο στόχαστρό τους. Γι'αυτό από την μεριά του ΕΚΑ πρέπει να παρθεί απόφαση για συμμετοχή στη μεγάλη διαδήλωση στις 21 Μάρτη.

INFO

Το συνέδριο του ΕΚΑ θα πραγματοποιηθεί το Σάββατο 8/2 και την Κυριακή 9/2 στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας από τις 10πμ έως τις 7μμ και τις δυο μέρες. Οι εκλογές για το νέο ΔΣ θα πραγματοποιηθούν στο ΕΚΑ το επόμενο Σαββατοκύριακο 15-16 Φλεβάρη.

Αποχαιρετισμός στον Γιώργο Κοτανίδη

«Είμαι αριστερός με την έννοια ότι είμαι υπέρ των πολλών και των αδυνάτων... Πιστεύω ότι όσο πιο πολύ κυριαρχεί ο καπιταλισμός τόσο μειώνεται η δημοκρατία... Αυτό που με κέρδισε εμένα στις διακηρύξεις του κομμουνισμού είναι ότι στην ουσία αυτό το σύστημα θα καταργήσει την εξουσία».

Με αυτές τις φράσεις αυτοπροσδιοριζόταν σε μια συνέντευξή του το 2017 ο Γιώργος Κοτανίδης, ο αγαπημένος ηθοποιός που 'έφυγε' στις 28 Γενάρη σε ηλικία 74 χρόνων. Υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη του θρυλικού 'Ελεύθερου Θεάτρου' στη διάρκεια της χούντας, με ενεργή συμμετοχή στην αντίσταση ενάντια στη δικτατορία, στην εξέγερση του Πολυτεχνείου και στους αγώνες των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης μέσα από τις γραμμές της επαναστατικής αριστεράς και συγκεκριμένα του ΕΚΚΕ.

Ο Γιώργος Κοτανίδης προερχόταν από προσφυγική οικογένεια. Πέρασε τα πρώτα χρόνια της ζωής του στη Δράμα, «μια πόλη που παρά τη φτώχεια της δέχθηκε τους πρόσφυγες χωρίς καμιά κόντρα μαζί τους», όπως έλεγε ο ίδιος. Μετά από ένα σύντομο πέρασμα από την Κτηνιατρική σχολή της Θεσσαλονίκης, στα τέλη της δεκαετίας του '60 παράτησε το Πανεπιστήμιο, κατέβηκε στην Αθήνα κι έδωσε εξετάσεις στη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου.

Οργανώθηκε στο ΕΚΚΕ και όταν αποφοίτησε, μαζί με άλλους νέους αριστερούς ηθοποιούς, τον Καμπερίδη, τη Μιχαλιτσιάνου, τον Αρζόγλου, τον Σκυλοδήμο, τη Μαλτέζου, κ.ά. έφτιαξαν το θίασο 'Ελεύθερο θέατρο', που, εν μέσω δικτατορίας, έφερε στο σανίδι της σκηνής τα μηνύματα της αντίστασης ενάντια στη χούντα. Το πόσο καθοριστικό ρόλο έπαιξε η εποχή του 'Ελεύθερου Θεάτρου' σε όλη την μετέπειτα εξέλιξή του, το περιγράφει ο ίδιος ο Κοτανίδης στο βιβλίο του 'Όλοι μαζί, τώρα!': «Ήταν ένας ομαδικός βηματισμός προς την ουτοπία, ένα 'σάλτο μορτάλε' προς το άγνωστο και τη δημιουργική ανασφάλεια, πυροδοτημένο από την επιθυμία να αλλάξει η μοίρα του ηθοποιού σαν απλού εκτελεστή».

Επαναστατική Αριστερά

Τον Απρίλη του 1973 φυλακίστηκε όταν η Ασφάλεια τον συνέλαβε μαζί με άλλα μέλη του ΕΚΚΕ. Λίγο μετά την αποφυλάκισή του συμμετείχε στην εξέγερση του Νοέμβρη δίνοντας τη μάχη με πολλούς άλλους αγωνιστές και αγωνίστριες της επαναστατικής αριστεράς για να γίνει και να κρατήσει η κατάληψη του Πολυτεχνείου, κόντρα στη συμβιβαστική γραμμή των ρεφορμιστών. Συνέχισε στον ίδιο δρόμο στα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, τόσο από τη σκηνή του θεάτρου, όσο και μέσα τη ενεργή πολιτική δράση, μέχρι την αποχώρησή του από το ΕΚΚΕ το 1977.

Ο Γιώργος Κοτανίδης θα μας μείνει αξέχαστος για τις απολαυστικές ερμηνείες που μας χάρισε: από τους αυτοσχεδιασμούς του στην πρώτη παράσταση του 'Ελεύθερου Θεάτρου', την «Όπερα του ζητιάνου» το 1970, μέχρι την ενσάρκωση του γιάπη στο «Βίος και πολιτεία» του Περάκη, τους πολλούς ρόλους του στο θέατρο και το σινεμά, ακόμα και στις κωμικές και δραματικές εμφανίσεις του σε τηλεοπτικές σειρές.

Περισσότερο απ' όλα, όμως, ο Κοτανίδης ήταν η έκφραση της αριστερής ριζοσπαστικοποίησης (και) στο χώρο της τέχνης που γέννησε η έκρηξη του Πολυτεχνείου και της μεταπολίτευσης. Όπως είχε πει και ο ίδιος:

«Στη γενιά μου ασπαστήκαμε τις επαναστατικές ιδέες, ήταν η μεγάλη εποχή του αντιπολεμικού κινήματος, με το Βιετνάμ και το ροκ εν ρολ, και τη σεξουαλική επανάσταση, αλλά μην ξεχνάμε ότι υπήρχε κι ο γαλλικός Μάης. Ήρθε και η χούντα, είσαι 20 χρόνων, είσαι στο πανεπιστήμιο, συζητάς, έχεις προοπτικές μπροστά σου, και έρχονται κάτι караβανάδες και πράκτορες των Αμερικάνων και κάνουν μια δικτατορία. Εγώ προσχώρησα σε ένα επαναστατικό κίνημα, το ΕΚΚΕ. Καταδικάζαμε τη Σοβιετική Ένωση γιατί είχε κάνει μια στροφή προς τον κρατικό καπιταλισμό και πιστεύαμε ότι η Κίνα με την πολιτιστική επανάσταση το είχε ξεπεράσει. Όμως η Κίνα είναι σήμερα μια καπιταλιστική χώρα. Αν θέλει κάποιος να αλλάξει τον κόσμο, πρέπει να δει πώς θέλει να γίνει αυτός ο κόσμος. Εγώ παραμένω αριστερός χωρίς να είμαι ενταγμένος σε κανένα κόμμα. Είναι για μένα θέμα συνείδησης».

Κώστας Πίπτας

Οι μαθητές στους δρόμους

Μεγάλο μαθητικό συλλαλητήριο πραγματοποιήθηκε την περασμένη Τετάρτη 29/1 στο Γαλάτσι ενάντια στο νόμο Κεραμέως. Συμμετείχαν περίπου 800 μαθητές από το 1ο, 2ο και 4ο Λύκειο Γαλατσίου που ήταν ήδη σε κατάληψη και το 22 Αθήνας. Μαζί τους διαδήλωσαν εκπαιδευτικοί και γονείς ενώ οι Σύλλογοι Γονέων έχουν δηλώσει την υποστήριξή τους στον αγώνα των μαθητών/τριών. Οι μαθητές συγκεντρώθηκαν στη συμβολή Βείκου και Τραλλέων και από εκεί βάδισαν μέσω της Βείκου στη Γαλατσίου για να επιστρέψουν πίσω στον αρχικό τόπο συγκέντρωσης.

“Όπως βλέπετε και από τη μαζικότητα έχουμε κάνει μια μεγάλη προσπάθεια να μαζέψουμε όσο περισσότερα άτομα γίνεται, να διαμαρτυρηθούμε για τα μέτρα της κυβέρνησης και να απαιτήσουμε δημόσια δωρεάν παιδεία και όχι την αναβάθμιση της ιδιωτικής Παιδείας που επιχειρείται με την εξίσωση με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Είμαστε σε κατάληψη από την Πέμπτη και θελήσαμε να βγούμε στο δρόμο ώστε το μήνυμα που θέλουμε να δώσουμε να μην διαστρε-

βλώνεται” μας είπε ο Στράτος Δερδίνης, πρόεδρος του 15μελούς στο 4ο Λύκειο Γαλατσίου.

“Οι γονείς πρέπει να σταθούν δίπλα στα παιδιά τους” δήλωσε στην εργατική αλληλεγγύη η Χρύσα Χαραλαμπίδου, μάνα μαθητή στο 4ο Λύκειο, που συμμετείχε στη διαδήλωση. “Δυστυχώς ολοένα και περισσότερο, η δημόσια δωρεάν παιδεία έχει χάσει το δωρεάν από καιρό καθώς προωθούνται πολιτικές που ενισχύουν τα φροντιστήρια και την ιδιωτική εκπαίδευση. Γι’ αυτό το λόγο συμπαραστεκόμαστε και καλούμε όλους τους γονείς να σταθούν δίπλα στους μαθητές και μακάρι να δημιουργηθεί ένα κοινό μέτωπο γονιών, μαθητών, εκπαιδευτικών και να πάρει πανελλαδικές διαστά-

σεις αυτό το κίνημα”.

“Τις προηγούμενες μέρες προχωρήσαμε σε στάση εργασίας, τώρα την σκυτάλη πήραν οι μαθητές μας, θα πρέπει να προχωρήσουμε σε ένα κοινό μαζικό πανεκπαιδευτικό μέτωπο, μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί, με απεργίες και διαδηλώσεις να εμποδίσουμε τη διάλυση της δημόσιας Παιδείας” είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Μαρία Κασαπάκη, εκπαιδευτικός από την Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας.

Οι μαθητές διαδήλωσαν φωνάζοντας: “Στο σάπιο σύστημά σας σάπια και η παιδεία, εμείς ονειρευόμαστε μια άλλη κοινωνία” και τον κόσμο της γειτονιάς να τους δηλώνει τη στήριξή του.

Γ.Π.

29/1, Μαθητική διαδήλωση στο Γαλάτσι. Φωτό: Γιώργος Πίπτας

Έγκλημα στη MOTOR OIL

“Ενα ακόμη εργοδοτικό έγκλημα στην MOTOR OIL”, αναφέρεται στην ανακοίνωση που εξέδωσε ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης (ΣΕΑ) σχετικά με τον βαρύ τραυματισμό το Σάββατο 1/2 τεσσάρων εργαζόμενων που βρίσκονται διασωληνωμένοι στο Θριάσιο, στο ΚΑΤ, και στο Γεννηματά.

Το νέο «ατύχημα» στα διυλιστήρια της MOTOR OIL στους Αγίους Θεοδώρους συνέβη γύρω στις 10.30μμ στο βοηθητικό ιατρείο της μονάδας παραγωγής βενζίνης υπ' αριθμόν 3.700 και θύματα είναι ένας νοσοκόμος 37 ετών και τρεις εργάτες, 55, 38 και 41 ετών. Για παντελή έλλειψη μέτρων υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς κάνει λόγο το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Αθήνας (ΕΚΑ).

“Πίσω από τα κροκοδείλια δάκρυα της εταιρίας, η πραγματικότητα είναι ότι πρόκειται για ένα ακόμη εργοδοτικό έγκλημα”, τονίζεται στην ανακοίνωση του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης που εξηγεί πως “Το «ατύχημα» έγινε στην διάρκεια των εργασιών συντήρησης των εγκαταστάσεων (Shut down). Όλοι ξέρουν ότι αυτή η διαδικασία κοστίζει στο διυλιστήριο επειδή παραμένει χωρίς λειτουργία άρα χωρίς κέρδη. Έτσι είναι «κανόνας» η τεράστια εντατικοποίηση της δουλειάς, τα 12ωρα και 14ωρα και η παράκαμψη των κανονισμών ασφαλείας για να ολοκληρωθεί το Shut down, όσο πιο γρήγορα γίνεται. Και έχουν περάσει μόλις τέσσερα χρόνια από το 2016 όταν σε ένα αντίστοιχο Shut down στα διυλιστήρια τους Ασπρόπυργου έχασαν την ζωή τους πέντε εργάτες. Όταν η σύμβαση αναφέρει φόρμες εργασίας NOMEX (πυρίμαχο ύφασμα) αλλά αμέσως μετατρέπεται σε ΤΥΠΟΥ NOMEX, τότε η διαφορά μπαίνει στην τσέπη του εργολάβου.

Υπεύθυνη για το νέο έγκλημα είναι και η κυβέρνηση της ΝΔ που έδωσε το πράσινο φως στην εργοδοσία παντού, για να καταπατά συστηματικά τα εργασιακά δικαιώματα, τις συνθήκες δουλειάς, τις συνθήκες Υγιεινής και Ασφάλει-

ας. Είναι υπεύθυνη επίσης, για την έλλειψη των κατάλληλων υποδομών για τη αντιμετώπιση εργατικών ατυχημάτων στην βιομηχανική ζώνη του Θριάσιου.

Η πιο αποτελεσματική αλληλεγγύη στα θύματα του νέου «ατυχήματος» στην MOTOR OIL, είναι η κλιμάκωση του αγώνα για μονιμοποίηση όλων των εργολαβικών στην Ενέργεια. Η υπεράσπιση των σωματείων και του Συνδικαλισμού που διώκονται από την εργοδοσία των ΕΛΠΕ όπως για παράδειγμα το σωματείο των εργολαβικών. Ο αγώνας για έλεγχο των εργατών στην Υγιεινή και Ασφάλεια”.

Απεργία ΚΤΕΛ

Καμιά επίσημη γραμμή ΚΤΕΛ δεν κινήθηκε πανελλαδικά την Τρίτη 4/2 αφού οι εργαζόμενοι πραγματοποιήσαν 24ωρη απεργία και συγκέντρωση στο σταθμό του ΚΤΕΛ στη Λιοσίων αντιδρώντας στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Μεταφορών που χαρίζει εκατομμύρια ευρώ στους ιδιοκτήτες και στα ιδιωτικά συμφέροντα εις βάρος των δικαιωμάτων των εργαζόμενων και της ασφάλειας των επιβατών.

Όπως τονίζει σε ανακοίνωσή της η Ομοσπονδία Συνδικάτων Μεταφορών Ελλάδας (ΟΣΜΕ) “για πρώτη φορά από την ίδρυση των ΚΤΕΛ, νομοθετείται η πλήρης κατάργηση κάθε κεκτημένου και κάθε δικαιώματος για τους εργαζόμενους, κάθε θεσμικού πλαισίου προστασίας του επιβατικού κοινού και κάθε κανόνα προάσπισης του αγαθού της οδικής ασφάλειας”.

Η ΟΣΜΕ απαιτεί την απόσυρση των διατάξεων και κυρίως εκείνης, με την οποία καταργείται ο Γενικός Κανονισμός Προσωπικού.

Στηρίξτε τις καθαρίστριες των σχολείων

Πανελλαδική απεργία την Πέμπτη 6/2 και την Παρασκευή και 7/2 πραγματοποιούν οι καθαρίστριες των σχολείων με συγκέντρωση την Πέμπτη 6/2 στις 12 το μεσημέρι στην πλατεία Κλαυθμώνος.

Οι καθαρίστριες διεκδικούν κατ’ αρχήν την άμεση ανανέωση των συμβάσεών τους για τα επόμενα δυο χρόνια.

Η σχολική χρονιά που διανύουμε βρίσκεται ήδη στο μέσο της και κανείς δεν ξέρει πότε θα ανανεωθούν οι συμβάσεις τους. Πρόκειται για μια απίστευτη ομηρία που συνεχίζεται για χρόνια.

Όπως καταγγέλλουν οι ίδιες δεν υπάρχει καμιά διαβεβαίωση από κυβερνητικές πηγές για το τι θα γίνει από τη νέα χρονιά, ενώ συνεχίζονται οι αδιανόητες εργασιακές συνθήκες αφού πολλές αναγκάζονται να δουλεύουν σε δυο και τρία σχολεία για να μαζεύουν ένα αξιοπρεπές μεροκάματο. Από την άλλη η απλήρωτη εργασία είναι κανόνας αφού πληρώνονται μετά από μήνες και ανάλογα με το πότε οι δήμοι διαθέτουν τα απαραίτητα κονδύλια.

Χαρακτηριστικό είναι το ζήτημα των ανύπαρκτων αναρρωτικών αδειών που αναγκάζουν τις καθαρίστριες να εργάζονται ακόμα και όταν είναι άρρωστες. Φυσικά δεν γίνεται λόγος για γονικές άδειες ή άδειες μητρότητας που απαγορεύονται από τις συμβάσεις τους.

Αιτήματα

Δεν είναι καθόλου τυχαίο πως εκτός από την ανανέωση των συμβάσεών τους και των αιτημάτων τους για μόνιμη, πλήρη και σταθερή εργασία με αορίστου χρόνου συμβάσεις και πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, μονιμοποίηση όλων των εργαζομένων χωρίς όρους και προϋποθέσεις, οι καθαρίστριες παλεύουν για αξιοπρεπείς αμοιβές με έγκαιρη και άμεση καταβολή των δεδουλευμένων αποδοχών.

Ταυτόχρονα παλεύουν για ανθρώπινες συνθήκες εργασίας, με τήρηση των κανόνων Υγιεινής & Ασφάλειας και για αυστηροποίηση και επιβολή κυρώσεων στους Δήμους που δεν χορηγούν τα εκ του νόμου προβλεπόμενα Μέσα Ατομικής Προστασίας με αναδρομική ισχύ.

Ζητάνε αποζημίωση όχι μόνο για τις σχολικές αίθουσες αλλά και για τους υπόλοιπους χώρους τους οποίους καθαρίζουν όπως τις προκάτ αίθουσες, τις αίθουσες πληροφορικής και εργαστηρίων, οι οποίες δεν είναι δηλωμένες και δεν αποζημιώνονται. Σε αυτές τις περιπτώσεις (σε χώρους και αίθουσες που δεν είναι δηλωμένες σαν σχολικές) οι σχολικές καθαρίστριες εργάζονται στην ουσία δωρεάν. Και όλα αυτά συμβαίνουν από εργαζόμενες συμβασιούχες -που κάποιες από αυτές εργάζονται μέχρι και 15 χρόνια- και που ζουν σε μια απόλυτη επισφάλεια αφού δεν ξέρουν αν και πότε θα ανανεωθούν οι συμβάσεις τους για τα επόμενα δυο χρόνια.

“Καμία μείωση αιθουσών, καμία απόλυση εργαζόμενης από Δημάρχους και Σχολικές Επιτροπές, μειωμένο εισιτήριο στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς, εφαρμογή ίσων όρων και συνθηκών εργασίας με σύμβαση της ΠΟΕ ΟΤΑ”, είναι κάποια από τα αιτήματα των σχολικών καθαριστριών που την επόμενη Πέμπτη στις 12 το μεσημέρι θα βρίσκονται στο δρόμο διεκδικώντας τα δίκαια αιτήματά τους.

Εργαζόμενοι στις ΜΚΟ και πρόσφυγες παλεύουμε μαζί

Με μεγάλη συμμετοχή και μαζική παρουσία έξω από τα κεντρικά γραφεία της ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ στην οδό Μαυροματαίων πραγματοποιήθηκε η απεργία στις 30/1 που προκήρυξε το επιχειρησιακό σωματείο των εργαζομένων στη ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ και απλώθηκε σε όλο τον κλάδο μέσω του ΣΒΕΜΚΟ. Μάλιστα σε κάποια καμ্পς, όπως της Ελευσίνας, η συμμετοχή έφτασε το 100%, ή όπως στη Μαλακάσα, τον Ελαιώνα και αλλού που ξεπέρασε το 70%, αλλά και στην ίδια τη ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ που εκτός από τα μεγαλοστελέχη δεν μπήκε κανένας για δουλειά. Μεγάλη ήταν η συμμετοχή εργαζομένων και από άλλες ΜΚΟ όπως το Solidarity, την Praxis, κ.ά.

Μιλώντας στην ΕΑ η “Η”, εργαζόμενη σε ΜΚΟ ανέφερε πως: “Στις ΜΚΟ γενικά είμαστε εργαζόμενοι-πολυμίξερ. Αναλαμβάνουμε πρότζεκτ παντού και κάθε είδους, έχουμε συνεχώς έξτρα ωράριο για να ανταπεξέλθουμε στα ατελείωτα καθήκοντά μας, παράγουμε ανθρωπιστικό έργο και ταυτόχρονα είμαστε αναγκασμένοι να δουλεύουμε μέσα στα καμ্পς με γκετοποιημένους πρόσφυγες. Δηλαδή πέρα από την διάλυση των ήδη ελαστικών σχέσεων εργασίας μας έχουμε να αντιμετωπίσουμε και τις δραματικές συνθήκες της ζωής των προσφύγων.

Φαντάζει παράλογο αλλά εκεί που κορυφώνεται το ζήτημα των προσφύγων με άστεγους, άρρωστους, χιλιάδες κρατούμενους και άθλιες συνθήκες ζωής έρχονται οι διοικήσεις των ΜΚΟ και απολύουν. Η δήθεν μεγάλη καμπάνια της κυβέρνησης ότι αποσυμφορίζει τα νησιά σημαίνει γκετοποίηση για τους πρόσφυγες που τους μεταφέρουν στην άκρη της γης.

Αυτό που προτάσουμε εμείς είναι σταθερές σχέσεις εργασίας για να μπορούμε να παρέχουμε απρόσκοπτα υγεία, παιδεία, κοινωνικές υπηρεσίες που έχουν πάρα πολύ ανάγκη οι άνθρωποι αυτοί. Γι’αυτό και θέ-

30/1, Απεργιακή συγκέντρωση έξω από τη ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ. Φωτό: Κυριάκος Μπάνος

λουμε πάγιες δομές κάτι που προφανώς δεν μπορούν να παρέχουν οι ΜΚΟ αλλά χρειάζεται να είναι δημόσιες δομές.

Για να πετύχουμε κάτι τέτοιο χρειάζεται να συνδεθούμε και με άλλα κομμάτια της εργατικής τάξης που παλεύουν αυτή τη στιγμή ενάντια στις απολύσεις. Γιατί οι αγώνες μας είναι παρόμοιοι. Οι απολύσεις στην ΑΡΣΙΣ δεν απέχουν πολύ από αυτές των συμβασιούχων στα νοσοκομεία, ή τις ετήσιες απολύσεις χιλιάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών που γυρνάνε με μια βαλίτσα στο χέρι στα σχολεία όλης της χώρας.

Κλιμάκωση

Για όλα αυτά χρειάζεται κλιμάκωση με δυνατότερους αγώνες. Ειδικά όσοι δουλεύουμε στα Καμ্পς χρειάζεται να φτιάξουμε κοινές επιτροπές αγώνα εργαζομένων και προσφύγων ώστε να κλιμακώσουμε απεργιακά απέναντι σε αυτό που πάει να μας επιβάλει ο Μητσοτάκης: το ρατσισμό, την γκετοποίηση και τη διάλυση των εργασιακών μας δικαιωμάτων.

Είναι πολύ σημαντικό να καταφέρνουμε να κινητοποιούμε και τους πρόσφυγες σε αυτές μας τις απεργίες. Ήδη οι πρόσφυγες έχουν φτιάξει δικές τους επιτροπές. Θέλουμε όλους αυτός ο κόσμος να κατέβει μαζικά και να διαδηλώσει μαζί μας στις 21 Μάρτη. Θα πρέπει να είναι μια μέρα σταθμός που όλοι μαζί, εργαζόμενοι και νεολαία, ντόπιοι και πρόσφυγες θα διαδηλώσουμε σε όλη την Ευρώπη ενάντια στο ρατσισμό της ΕΕ-φρούριο και να στείλουμε μήνυμα πως οι πρόσφυγες είναι κομμάτι της τάξης μας και παλεύουμε μαζί”, ανέφερε η “Η”.

“Η απεργία που οργανώσαμε στην ΑΡΣΙΣ είναι απόδειξη της σημασίας που έχει η δημιουργία του επιχειρησιακού σωματείου”, τόνισε στην ΕΑ ο “Μ” εργαζόμενος στη ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ. “Πάνω σε αυτή την ήδη υπάρχουσα οργάνωση ήρθε και προστέθηκε η τόσο σημαντική στήριξη του ΣΒΕΜΚΟ που άπλωσε την απεργία σε όλες τις ΜΚΟ. Δυστυχώς δεν είναι σε όλες τις ΜΚΟ τόσο οργανωμένος ο κόσμος και γι’αυτό βλέπουμε απολύσεις που μένουν αναπάντητες”, εξήγησε ο “Μ”.

“Με το σωματείο μας και όλη την προσπάθεια που έχουμε ξεκινήσει όλον αυτό τον καιρό είχαμε άμεσα το αντανakλαστικό να μαζευτούμε και να αποφασίσουμε όλοι μαζί πως θα δώσουμε αγώνα για να τις σταματήσουμε. Ήδη τον προηγούμενο μήνα κάναμε τρεις στάσεις εργασίας”, υποστηρίζει μιλώντας στην ΕΑ η “Λ”.

“Πρέπει να δούμε συνολικά πως θα δράσουμε αφού τον Απρίλη που μας έρχεται λήγουν οι περισσότερες από τις συμβάσεις μας. Και έχει γίνει πλέον σαφές σε όλους και όλες πως ο αγώνας για συμβάσεις αορίστου χρόνου, αξιοπρεπείς συνθήκες και σχέσεις εργασίας είναι ένας μεγάλος αγώνας που πρέπει να πάρουν στα χέρια τους οι εργαζόμενοι στις ΜΚΟ”, υπογράμμισε η “Λ”.

Συμμετοχή στην απεργία είχαν με ανακοίνωσή τους και εργαζόμενοι στα Καμ্পς της Λέσβου. Την Τρίτη 4/1 το Επιχειρησιακό Σωματείο των Εργαζομένων στη ΜΚΟ ΑΡΣΙΣ συγκάλεσε νέα Γενική Συνέλευση για να προγραμματίσει τα επόμενα αγωνιστικά βήματα.

Κυριάκος Μπάνος

Συνταξιούχοι ΛΕΠΕΤΕ

Κινητοποίηση την Παρασκευή 7/2 στις 9.30πμ και αποκλεισμό του καταστήματος της Σταδίου προγραμματίζουν οι Συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας διατρανώνοντας τη θέλησή τους για ακέραια παροχή του ΛΕΠΕΤΕ κόντρα και στην επίθεση της Τράπεζας που ενταφιάζει το δικαίωμα στο ΛΕΠΕΤΕ και απαλλάσσει την ίδια από την ευθύνη για την κακοδιαχείρισή του και από τις υποχρεώσεις της.

“Συνεχίζουμε να διεκδικούμε αγωνιστικά ακέραια την παροχή του ΛΕΠΕΤΕ για όλους. Δεν αποδεχόμαστε την κλοπή των εισφορών μας και τις μεθοδεύσεις για το θάψιμο του ΛΕΠΕΤΕ. Η καταβολή των εισφορών μας γινόταν στο ακέραιο όλα τα χρόνια και δεν διαπραγματευόμαστε το δικαίωμά μας στην μετεργασιακή ακέραια παροχή τους. Αποτέλεσμα των αγώνων μας είναι ότι έχουμε πάρει κάποια χρήματα, αλλά δεν μας αρκούν αυτά”, ανέφερε η **Ιωάννα Παυλοπούλου** από το Συντονισμό Δράσεων για το ΛΕΠΕΤΕ και το ΤΥΠΕΤ και από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης (ΣΕΑ).

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 καφέ Σταθμός 8μμ
120 χρόνια από τη γέννηση του Παντελή Πουλιόπουλου
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΜΑΡΟΥΣΙ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2
καφέ Γαρδένια (Βασ.Σοφίας 75) 7.30μμ
Στοπ στο σφαγείο του ασφαλιστικού
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2
καφέ Γαρδένια (Βασ.Σοφίας 75) 7.30μμ
Οι φοιτητές απαντούν με καταλήψεις
Ομιλητής: Αλέξανδρος Παπαγεωργίου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
120 χρόνια από τη γέννηση του Παντελή Πουλιόπουλου
Ομιλητής: Γιάννης Κούβαρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2
στέκι Αριστερήs Κίνησηs 7.30μμ
Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη
Ομιλήτρια: Έλενα Νενεκούμη

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 Θόλος 9μμ
Οι φοιτητές απαντούν με καταλήψεις
Ομιλητής: Στάθης Αντωνάκης

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 καφέ Άνεμος 6.15μμ
Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης Μητσοτάκη
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 καφέ Γιώτης 8.30μμ
**21 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεση-
κωμός**
Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2
Στοά Σαρκά, Α' κτίριο, Β' ορ., 7μμ
**Παγκόσμια αντίσταση στον πόλεμο, τη λι-
τότητα και το ρατσισμό**
Ομιλητής: Βαγγέλης Χατζηνικολάου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΒΟΡΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2
Πολύκεντρο Νεολαίας 7.30μμ
**Κάτω τα χέρια από τη ΔΕΗ – κάτω τα
χέρια από το περιβάλλον**
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2
γρ.δημοτικού σχήματος ΑΝΤΑΡΣΥΑ 8μμ
120 χρόνια από τη γέννηση του Παντελή Πουλιόπουλου
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 καφέ Σπίριτ 7μμ
Η μάχη του ασφαλιστικού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 καφέ Κρίκος 7.30μμ
Η Βολιβία αντιστέκεται στο πραξικόπημα
Ομιλητής: Γιώργος Ψυχογιόπουλος

ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 καφέ 6, 7.30μμ
Η Βολιβία αντιστέκεται στο πραξικόπημα
Ομιλητής: Κύρος Κεϊχόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 γρ.δημοτικής κίνησης
Μια Πόλη στο Δρόμο (Θησέως 156) 7μμ
Οι φοιτητές απαντούν με καταλήψεις
Ομιλήτρια: Παναγιώτα Ζιντύλη

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 στην Αυλή του Πέτρου 7μμ
**24 χρόνια από τα Ίμια – όχι στους αντα-
γωνισμούς**
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 Παιδαγωγικό (Ναυαρίνου),
υπόγειο, 7.30μμ
**21 Μάρτη, διεθνής αντιφασιστικός ξεση-
κωμός**
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2 καφέ Μυρτίλο 8μμ
**110 χρόνια από την καθιέρωση της παγ-
κόσμιας μέρα γυναικών – Τα διδάγματα
και η συνέχεια**
Ομιλήτρια: Άρτεμις Βγένη

ΚΥΨΕΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2
καφέ Deza (Φωκίωνος Νέγρη 74) 7.30μμ
**21 Μάρτη – Διεθνής αντιφασιστικός ξε-
σηκωμός**
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2
καφέ Λα Ροζέ (Αγ.Νικόλαος) 7μμ
Το σφαγείο του ασφαλιστικού
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Ενωδία 7.30μμ

Οι φοιτητές απαντούν με καταλήψεις
Ομιλητής: Άγγελος Διονυσάκοπουλος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Rewind 7.30μμ
**Όχι στον «άξονα» πολέμου – Δεν πολε-
μάμε για τις ΑΟΖ**
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

● ΠΕΜΠΤΗ 6/2
καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12 - Κουκάκι) 8μμ
**Κάτω τα χέρια από τη ΔΕΗ – κάτω τα
χέρια από το περιβάλλον**
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη
● ΠΕΜΠΤΗ 30/1 καφέ Λούπα (Ερεχθείου
12 - Κουκάκι) 8μμ
Η Βολιβία αντιστέκεται στο πραξικόπημα
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 στέκι (Ρήγα Φερραίου) 7μμ
**Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης
Μητσοτάκη**
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2
καφέ Γρηγόρης (Πετρουπόλεως) 7.30μμ
**Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης
Μητσοτάκη**
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Ποέτα 8μμ
**Κάτω τα χέρια από τη ΔΕΗ – κάτω τα
χέρια από το περιβάλλον**
Ομιλητής: Νίκος Παπαθανασίου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Coffeendence 7.30μμ
**110 χρόνια από την καθιέρωση της παγ-
κόσμιας μέρα γυναικών – Τα διδάγματα
και η συνέχεια**
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Καμπόης 7μμ
**110 χρόνια από την καθιέρωση της παγ-
κόσμιας μέρα γυναικών – Τα διδάγματα
και η συνέχεια**
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Γέφυρες 7μμ
Να αλλάξουμε το σύστημα, όχι το κλίμα!
Ομιλητές: Δημήτρης Μπελιάς, Παναγιώ-
της Προτσώνης

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 6/2
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
120 χρόνια από τη γέννηση του Παντελή Πουλιόπουλου

Ομιλήτρια: Μαρία Καλितσουνάκη
● ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2
Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
**110 χρόνια από την καθιέρωση της παγ-
κόσμιας μέρα γυναικών – Τα διδάγματα
και η συνέχεια**
Ομιλήτρια: Δανάη Κωλέτη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΝΟΤΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 Πολύκεντρο Νεολαίας 7μμ
**Η γυναικεία εργατική τάξη στο μεσοπό-
λεμο και την Αντίσταση**
Ομιλητής: Λεωνίδαs Μαρουλάσοβ

ΙΛΙΣΙΑ - ΣΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Σαρδανάπαλος 7μμ
**Όχι στον «άξονα» πολέμου – Δεν πολε-
μάμε για τις ΑΟΖ!**
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Η μάχη του ασφαλιστικού
Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2
Πίνδου και Φιλικής Εταιρείας 6.30μμ
Η μάχη του ασφαλιστικού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Πίνδου και Φιλικής
Εταιρείας, Αργυρούπολη, 8μμ
Η Βολιβία αντιστέκεται στο πραξικόπημα
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου
● ΠΕΜΠΤΗ 13/2 καφέ Πίνδου και Φιλικής
Εταιρείας, Αργυρούπολη, 8μμ
**Η γυναικεία εργατική τάξη στο μεσοπό-
λεμο και την Αντίσταση**
Ομιλήτρια: Μαρία Βολτέρα

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 δημαρχείο 7μμ
**Το Ολοκαύτωμα των Εβραίων – Ποτέ
Ξανά!**
Ομιλητής: Βαλάντης Μεξής

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 δημαρχείο 7μμ
Η μάχη του ασφαλιστικού
Ομιλήτρια: Μαρία Σίδερη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 6/2
Goody's (Πεντέλης 4) 6.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλήτρια: Μανιάνα Μητροπούλου
● ΠΕΜΠΤΗ 13/2 Goody's (Πεντέλης 4)
6.30μμ
**Κάτω τα χέρια από τη ΔΕΗ – κάτω τα
χέρια από το περιβάλλον**
Ομιλητής: Σωτήρης Τατάκης

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 6/2 Goody's 8μμ
Κρατικός καπιταλισμός
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
● ΠΕΜΠΤΗ 13/2 Goody's 8μμ
**Η γυναικεία εργατική τάξη στο μεσοπό-
λεμο και την Αντίσταση**
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΒΡΙΛΗΣΣΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 6/2 καφέ Σεβάχ 7μμ
**24 χρόνια από τα Ίμια – όχι στους αντα-
γωνισμούς**
Ομιλητής: Ορέστης Ηλιάς
● ΠΕΜΠΤΗ 13/2 καφέ Σεβάχ 7μμ
**Όχι στον «άξονα» πολέμου – Δεν πολε-
μάμε για τις ΑΟΖ**
Ομιλητής: Κώστας Φοινηνής
● ΠΕΜΠΤΗ 20/2 καφέ Σεβάχ 7μμ
**Η γυναικεία εργατική τάξη στο μεσοπό-
λεμο και την Αντίσταση**
Ομιλήτρια: Μαρία Φώσκολου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 6/2
καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
**Κάτω τα χέρια από τη ΔΕΗ – κάτω τα
χέρια από το περιβάλλον**
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
● ΠΕΜΠΤΗ 13/2
καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Οι φοιτητές απαντούν με καταλήψεις
Ομιλήτρια: Γεωργία Κόφφα

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/2 Goody's 8μμ
Στοπ στο σφαγείο του ασφαλιστικού
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΚΑΜΑΡΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 9/2 καφέ Τρίλιζα 6μμ
**Ο ρατσιστικός πόλεμος της κυβέρνησης
Μητσοτάκη**
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

Στις σχολές

Οργανώνουμε τις μάχες ενάντια στο σεξ-
ισμό, το ρατσισμό και τους φασίστες –
8 Μάρτη – 21 Μάρτη

ΦΛΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 αιθ. 613, 1μμ
Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη

ΠΑΔΑ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 ΤΕΙ Αθ. Αιθ. προβολών 2μμ
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

εργατική αλληλεγγυή

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-
γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-
λίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη
Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikl@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

ΟΡΓΑΝΩΘΕΙΤΕ

www.sekonline.gr sek@otenet.gr τηλ. 210 5221509

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/2

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2

Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Περιβολάκι 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/2

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία (ΑΒ) 6.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σλαβενίτης 7μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
Πλατεία Πατριάρχου 6.30μμ
ΒΡΙΛΗΣΙΑ
Μετρό Δουκίσσης Πλακεντίας 3μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Βενιζέλου 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 8/2

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία (Μυλωνάς) 12μ

ΓΑΛΑΤΣΙ Βεΐκου και Γαλασίου 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
Κ. ΠΑΤΗΣΙΑ Σταθμός ΗΣΑΠ 12μ
ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ Μετρό 12μ
Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 11.30πμ
ΘΗΣΕΙΟ Μάρκετ Ιν Νηλέως 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλ. Κύπρου 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Πεζόδρομος Μικράς Ασίας 12μ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Πλατεία (Έβερεστ) 12μ
ΣΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Ιν 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Σκλαβενίτης Πλ. Πλαστήρα 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Πλ. Λαζάρου 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΙΛΙΟΝ Πλατεία 11.30πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Λαϊκή 11πμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
πεζόδρομος (Μουσείο ΕΑΜ) 12μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ πλ. Αγ. Θεράποντα 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ

Παπαναστασίου και Μαρτίου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ

Σβώλου με Γούναρη 11.30πμ

ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11.30πμ

ΠΑΤΡΑ Κολοκοτρώνη και Ρήγα Φεραίου

11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 12μ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 12μ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ' αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ' αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν' ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Δράσεις, εκδηλώσεις και εξορμήσεις για η Διεθνή μέρα κατά του ρατσισμού και του φασισμού 21 Μάρτη

Μαθητικές συναυλίες

“Τα σχολεία μας ανοιχτή αγκαλιά για όλα τα προσφυγόπουλα, Στη φυλακή οι νεοναζί!”

• Σάββατο 15 Φλεβάρη, 5.30μμ Πλατεία Κυψέλης
Συμμετέχουν: The life fighters, Hip hop συγκροτήματα Κυψέλης

Έκθεση φωτογραφίας, δράσεις με προσφυγόπουλα

• Κυριακή 16 Φλεβάρη 5.30μμ Πλατεία Αυδή, Κεραμεικός

Συμμετέχουν: Ροκ μουσικό σύνολο Μουσικού Σχολείου Αθήνας, Πνευστά Make some noiz - μαθητές Μουσικού Σχολείου Αθήνας

Έκθεση φωτό από τα καμπ προσφύγων

• Σάββατο 7 Μάρτη, 5.30μμ, Μετρό Πανόρμου
Συναυλία hip hop – μαθητές Πειραματικού Σχολείου Αμπελοκήπων, Μουσικό σύνολο 56ου ΓΕΛ Αμπελοκήπων
Έκθεση φωτό

Εξορμήσεις – πικετοφορίες σε χώρους και γειτονιές

5/2, Κεραμεικός, Παρέμβαση στο πολιτιστικό χώρο Communism 6μμ

5/2, Περιστέρι, ΕΛΜΕ 1μμ

6/2, Ελληνικό, ΕΛΜΕ Νοτίων 2.30μμ

7/2, Μεταξουργείο, 7μμ

7/2, Αιγάλεω , Μετρό 7μμ

7/2, Νέα Ιωνία, επίσκεψη στο Τζαμί 1.30μμ

7/2, Γουδί, επίσκεψη στο Τζαμί 2.30μμ

8/2, Καλλιθέα, Πλατεία Κύπρου 11.30πμ

8/2, Περιστέρι, Μουσείο ΕΑΜ 12μεσ

8/2, Ίλιον, Πλατεία 11.30πμ

8/2, Πετρούπολη, Λαϊκή 11πμ

8/2, Πειραιάς, Σωτήρος και Καραϊσκού 11.30πμ

8/2 Χανιά, Πλατεία Αγοράς 11πμ

9/2 Εξόρμηση στο καμπ του Ελαιώνα 12μεσ

9/2 Εξόρμηση στο καμπ Σχιστού 3μμ

11/2, Θεσσαλονίκη, Καμάρα 7μμ

15/2 Κινητοποίηση στο καμπ Μαλακάσας με συμμετοχή Πρωτοβουλίας κατοίκων Πεντέλης, Σύλλογο Μικρασιατών Χαλανδρίου, Δημοτικού σχήματος Μαρουσίου “Εκτός των Τειχών”

Εξορμήσεις σε σχολεία

5/2, 7.45πμ, Σχολείο Μεταναστών Πετραλώνων, 1ο ΓΕΛ Φιλαδέλφειας, 1ο ΓΕΛ Νέας Ερυθραίας, ΕΠΑΛ Ζωγράφου, Πειραματικό Πλάκας
6/2, 7.45πμ, 5ο ΓΕΛ Χαλανδρίου, 3ο ΓΕΛ Νίκαιας, 1ο ΓΕΛ Περιστερίου, Μουσικό Σχολείο Αλίμου, 1.25μμ, 1ο ΓΕΛ Φαλήρου

7/2, 7.45πμ, Μουσικό Σχολείο Κολωνού, 1ο ΓΕΛ Χαλκηδόνας, Μουσικό Σχολείο Πειραιά, 14ο ΓΕΛ Περιστερίου, 7ο ΓΕΛ Αθηνών
10/2, 7.45πμ, 2ο ΓΕΛ Ν. Ιωνίας
11/2, 8πμ, Καλλιτεχνικό Σχολείο Περιστερίου

Εξορμήσεις στις σχολές

Πάντειο 6/2 10πμ,

ΠΑΔΑ 2 6/2 10.30πμ, Σύσκεψη στην αιθουσα

προβολών 2μμ

ΑΣΚΤ 11/2 1μμ

ΕΜΜΕ 11/2 12μεσ

Γιάννενα Φοιτητική Λέσχη 12μεσ

Εκδηλώσεις: Οργανώνουμε την απεργιακή 8 Μάρτη

Στους εργατικούς χώρους

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2, 1μμ

Ομιλήτριες: Μαρία Χαρχαρίδου και Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλη Δ.Σ. σωματείου εργαζομένων

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 6/2 αμφιθέατρο 1μμ

Ομιλήτριες: Ζαννέτα Λυσικάτου, Γ.Σ. ΟΕΝΓΕ, Μαρία Στύλλου, συγγραφέας του βιβλίου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών»

ΕΡΥΘΡΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7/2 αμφιθέατρο 2μμ

ΔΗΜΟΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2 αίθ. δημοτικού συμβουλίου 2μμ

Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη, Κίνηση για απεργιακή 8 Μάρτη

ΥΠΠΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14/2 11πμ

ΑΓΛΑΪΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΤΡΙΤΗ 18/2 αίθουσα διδασκαλίας, ισόγειο 1μμ

ΕΡΤ

ΤΡΙΤΗ 18/2 αίθουσα ΠΟΣΠΕΡΤ, 1μμ

Ομιλήτριες: Ντέπυ Βρεττού, Αργυρή Ερωτοκρίτου, Κίνηση για απεργιακή 8 Μάρτη, Δ.Σ. σωματείου Γεννηματά

ΑΓΙΑ ΟΛΓΑ

ΤΡΙΤΗ 18/2, 1μμ

ΣΕΠΕ ΓΛΥΦΑΔΑΣ-ΒΑΡΗΣ-ΒΟΥΛΑΣ-ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ

ΤΡΙΤΗ 18/2, 6μμ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/2 αίθουσα ΕΕΔΑ (ισόγειο) 11πμ

Ομιλήτριες: Μαρία Αμπελιώτη, Φανή Δεληγιάννη, Λίλιαν Μπουρίτη

ΔΕΣΦΑ

ΤΡΙΤΗ 25/2 αίθ. συνελεύσεων Μεσογείων 3μμ

Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου, Δ.Σ. σωματείου Γεννηματά, Μαρία Κοτρώνη, πρόεδρος συλλόγου εργολαβικών ΔΕΣΦΑ

ΥΠ.ΕΝ. (Μεσογείων)

ΤΡΙΤΗ 25/2, 1μμ

ΑΑΔΕ

ΠΕΜΠΤΗ 27/2, 12μ

Ομιλήτριες: Τιάνα Ανδρέου, ΔΣ ΟΣΥΟ, Λένα Βερδέ, δημοσιογράφος

ΥΠ.ΑΝ (πλ. Κάνιγγος)

ΠΕΜΠΤΗ 27/2, 12μ

ΓΟΝΚ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/2, 1μμ

Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου, δημοσιογράφος

ΠΑΙΔΩΝ ΠΕΝΤΕΛΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28/2, 1μμ, Ομιλήτριες: Ιωάννα Πασπάτη, συνδικαλίστρια γιατρός, Αλεξάνδρα Μαρτίνη, Κίνηση για απεργιακή 8 Μάρτη

Στις γειτονιές

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2, καφέ Στουπί, Δελφών 4, κάθετη πεζόδρ. Εθνικής Αντίστασης, 7μμ
Ομιλήτριες: Ματίνα Τριανταφύλλου, Ιατρείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης Περιστερίου, Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος Δ.Σ. σωματείου εργαζ. Νοσ. Γεννηματά

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 12/2, καφέ Προβάδικο, Τριών Ιεραρχών 167, 6.30μμ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15/2 αίθ.

δημοτικού συμβουλίου 7μμ

Ομιλήτριες: Έρη Κοντογούρη, γραμματέας συλλόγου εργαζομένων δήμου Νέας Σμύρνης, Ζαννέτα Λυσικάτου, Γενικό Συμβούλιο ΟΕΝΓΕ, αντιπρόεδρος σωματείου Αγ.Σάββας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΡΙΤΗ 18/2 καφέ Μύρτιλο (πάρκο ΚΑΠΑΨ) 6.30μμ

Ομιλήτριες: Εβαλίν Βιλλατέμα, γονέας 10ου δημοτικού σχολείου Αθήνας, Αργυρώ Γιαννουδάκη, δημοσιογράφος, Θένια Ασλανίδη, γιατρός νοσ. Ερυθρός

ΚΟΥΚΑΚΙ

ΤΡΙΤΗ 18/2 καφέ Λούπα (Ερεχθείου 12) 7μμ

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/2 ΚΑΠΗ Αγ. Τριάδας, Βουτζά 73, Βύρωνα

Ομιλήτριες: Μαρία Χαρχαρίδου, Δ.Σ. σωματείο εργαζομένων νοσοκομείου Γεννηματά, Κίνηση για απεργιακή 8 Μάρτη, Ήλια Ιατρού, ακτιβίστρια κάτοικος Βύρωνα

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26/2 βιβλιοπωλείο Ο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68, 6.30μ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 27/2 δημαρχείο Αμαρουσίου (ισόγειο), Βασ. Σοφίας 9 κ Δ. Μόσχα, 7.30μμ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 27/2 γραφεία 2ης δημοτικής κοινότητας Πειραιά, Δραγάση 1Α, Πλ. Κοραή, 7μμ

Ομιλήτριες: Μαρία Ζαχαρία, γραμματέας Εργατικού Κέντρου Πειραιά, Κατερίνα Θωίδου, δημοτική σύμβουλος στη Νίκαια, Μαρία Στύλλου, συγγραφέας βιβλίου «Η πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών»

ΙΛΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 27/2 Δημαρχείο 7μμ

Το "JoJo Rabbit", του σεναριογράφου και σκηνοθέτη Taika Waititi, είναι μία ταινία που αξίζει κανείς να δει.

Ήδη από την προβολή της στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Τορόντο (που κέρδισε και το Βραβείο Κοινού) ξανάνοιξε τη συζήτηση -αν και δεν είχε κλείσει και ποτέ- στο αν πρέπει κανείς να αντιμετωπίζει ιστορικά θέματα όπως η φρίκη του ναζισμού, με αποκορύφωμα το ίδιο το Ολοκαύτωμα, με μία χιουμοριστική - κωμική - σατιρική - καρτουνίστικη προσέγγιση. Μπορεί, δηλαδή, ο Χίτλερ να πρωταγωνιστήσει σε μία κωμωδία; Υπάρχουν όρια στη θεματολογία της σάτιρας; Μπορεί κάποιος να επιδώσει το γέλιο του θεατή για καταστάσεις που οδήγησαν στο θάνατο εκατομύρια συναθρώπους μας; Είναι οι ναζί απλά κάποιοι παραστρατημένοι χαζοί, αγράμματοι και μπουμπούνες που πρέπει να τους "μορφώσουμε" και να τους μάθουμε να "αγαπάνε";

Τέτοιες ταινίες - παρωδίες με θέμα τον Χίτλερ και τους Ναζί δεν είναι κάτι καινούριο. Αντίθετα, υπήρχαν ήδη από τη δεκαετία του '40, όταν η φρίκη του ναζισμού εξαπλωνόταν σε όλη την Ευρώπη. Από τον **Charlie Chaplin** με το "Ο Μεγάλος Δικτάτορας" και τον **Ernst Lubitsch** με το "To Be or Not to Be" (που θα το διασκευάσει αργότερα, για να το κάνει ευρέως γνωστό, ο Mel Brooks) μέχρι τον **Roberto Benigni** με το "Η Ζωή είναι Ωραία" και τον **Quentin Tarantino** με το "Αδωξοι Μπάσταρδη". Όμως, ακόμα και αυτές οι "κλασικές" πλέον ταινίες, αν και έχουν αποτυπωθεί στη συνείδηση των θεατών ως "αντιφασιστικό σινεμά" είχαν, και συνεχίζουν να έχουν, πολύ συζήτηση ως προς την σατιρική αντιμετώπιση των ιστορικών γεγονότων. Το καλύτερο παράδειγμα, και πιο κοντά στο "JoJo Rabbit" εξαιτίας της κοινής

KΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

JoJo Rabbit

υπάρξης της "παιδικής αφέλειας", ήταν η ταινία του Benigni. Για κάποιους, ακόμα και ο τίτλος της ταινίας, αυτό το ιδιότυπο παιχνίδι πατέρα - γιού στο στρατόπεδο συγκέντρωσης ήταν μία ασέβεια στη μνήμη των Εβραίων που πέθαιναν εκεί αλλά για άλλους, τους περισσότερους, αποτελεί μία ταινία - ύμνο στον αγώνα του ανθρώπου για επιβίωση, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, και παράλληλα ένας χλευασμός στη φρίκη του ναζισμού.

Εδώ, ο Taika Waititi, που δηλώνει ότι ο «Ο Μεγάλος Δικτάτορας» τον έχει επηρεάσει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη ταινία στην καριέρα του, παίρνει το μυθιστόρημα της **Christine Leunens «Caging Skies»** για να φτιάξει το "JoJo Rabbit". Μία ταινία που σίγουρα έχει σκοπό να παρουσιάσει τη φρίκη του ναζισμού και του πολέμου, έστω και μέσα από την "παιδική αφέλεια και ματιά", που ναι μεν μπορεί να μην φτάνει στο ύψος των προαναφερθέντων ταινιών αλλά, από την άλλη, κρατά με μεγάλη επιτυχία την ισορροπία ανάμεσα στην παρωδία και στο δράμα. Στην τελευταία, αλλά εξίσου φρικιαστική, περίοδο του ναζιστικού καθεστώτος δίνει στο τέλος το -αμφιλεγόμενο- μήνυμα ότι η αγάπη μπορεί να νικήσει τη φρίκη του ολοκληρωτισμού, του φασισμού, του πολέμου.

Η ιστορία έχει πρωταγωνιστή τον JoJo (**Roman Griffin Davis**), ένα δεκάχρονο αγόρι που υποστηρίζει θερμά τον εθνικοσοσιαλισμό και

ονειρεύεται να γίνει μέλος της φρουράς του Χίτλερ. Όχι, όμως, από επιλογή αλλά γιατί μεγαλώνει σε μία - φασιστική - κοινωνία που επιβραβεύει και απαιτεί το μίσος για κάθε τι ξένο και "μη άρειο". Αυτή η κουλτούρα (η "ειδωλοποίηση του φασισμού") είναι η ζωή του. Επισκέπτεται μια κατασκήνωση, για να εκπαιδευτεί ως μελλοντικός στρατιώτης των ναζί αλλά εκεί καταλαβαίνει πως δε μπορεί να κάνει κακό, ακόμα και στο όνομα του Φύρερ, ούτε σ' ένα λαγό (εξ ου και το Rabbit στο τίτλο της ταινίας) για να γυρίσει στο τέλος σπίτι του. Εκεί έρχεται αντιμέτωπος με τον ίδιο του τον εαυτό και τον κόσμο γύρω του, όταν ανακαλύπτει πως η μητέρα του (η εξαιρετική και δίκαια υποψήφια για Όσκαρ **Scarlett Johansson**) κρύβει στη σοφίτα τους μία νεαρή Εβραία (**Thomasin McKenzie**). Μοναδική του βοήθεια, για να αντιμετωπίσει τη "δύσκολη" κατάσταση στην οποία έχει βρε-

θεί, ένας "χαζούλης", "φανταστικός" φίλος... ο ίδιος ο Χίτλερ (τον υποδύεται ο ίδιος ο Taika Waititi). Όμως ο JoJo, αφού ξεπερνάει το σοκ της "προδοσίας" της μητέρας του, ανακαλύπτει πως και οι Εβραίοι είναι άνθρωποι και όχι μόνο αλλάζει τα εθνικοσοσιαλιστικά πιστεύω του αλλά στο τέλος, αφού πρώτα την ερωτευτεί, θα ρισκάρει τα πάντα για να την προστατεύσει.

Σίγουρα δεν είναι μία ευχάριστη ταινία. Ούτε μία κωμωδία με την κινηματογραφική

έννοια του όρου. Μαζί με το γέλιο που προκαλείται σε αρκετές σκηνές συνυπάρχει όλη η φρίκη του ναζισμού. Το μίσος για τους ναζί ξεδιπλώνεται απλόχερα. Μπορεί η ταινία να μην παίρνει θέση στο δίλημμα "τσακίστε τους ναζί" ή "μορφώστε τους ναζί" αλλά δεν πειράζει. Σημασία έχει ότι το αντιφασιστικό κίνημα έχει πάρει θέση και μάλιστα τη σωστή.

Γιώργος Ράγκος

ΘΕΑΤΡΟ

Από την Κυριακή 2 Φλεβάρη, η παιδική σκηνή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος έχει ανεβάσει το έργο του Λούντβιχ Φόλκερ «Μια γιορτή του Αλ-Νουρί». Το έργο, σε μετάφραση, διασκευή και σκηνοθεσία του Βασίλη Κουκαλάνι, παίζεται στο Βασιλικό Θέατρο.

Η παράσταση είναι απολαυστική και το θέμα της ιδιαίτερα επίκαιρο: ο Τάκης Παπαδάκης πηγαίνει σε κάμπινγκ με τα δύο παιδιά του, στο μέρος όμως όπου κατασκηνώνει τα τελευταία δέκα χρόνια έχει στήσει τη σκηνή του ένας Σύρος πρόσφυγας, ο Αλ-Νουρί, με το γιο του. Η αρχική αντίδρασή του είναι αρνητική. Ψάχνει να βρει τρόπους να τους διώξει, αναπαράγοντας όλα τα ρατσιστικά στερεότυπα για τους ξένους. Η κατάσταση περιπλέκεται ακόμα περισσότερο όταν κάνει την εμφάνισή της η νεαρή Πακιστανή καθαρίστρια. Όμως σιγά σιγά η κατάσταση αλλάζει. Πρώτα τα παιδιά και μετά οι μεγάλοι ανακαλύπτουν τη σημασία όχι μόνο της συνύπαρξης αλλά και της αλληλεγγύης, των

2/2, Το "Μια γιορτή του Αλ-Νουρί" στην κατάμεστη παιδική σκηνή του ΚΒΘΕ

Η «Γιορτή του Αλ-Νουρί» στη Θεσσαλονίκη

κοινών αγώνων. Ο Παπαδάκης με τον Αλ-Νουρί δεν δίνουν μόνο ραντεβού για την επόμενη βδομάδα στο κάμπινγκ αλλά και για την επόμενη μέρα στο εργοστάσιο. «Δεν θα μας βρουν χωριστά» τραγου-

δούν όλες και όλοι μαζί στο τέλος μιας παράστασης που προσφέρει άφθονο γέλιο και διακρίνεται από βαθιά νοήματα που εκφέρονται με απλό τρόπο.

Μετά το τέλος της γενικής πρό-

βας που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 1 Φλεβάρη, ακολούθησε συζήτηση των ηθοποιών και του σκηνοθέτη με το κοινό, στην οποία πήρε μέρος και ο συγγραφέας του έργου. Ο Λούντβιχ Φόλκερ μας εί-

πε ότι το έργο ανέβηκε το 1971 στη Γερμανία με τίτλο «Μια γιορτή του Παπαδάκη», καθώς εκεί ο «ξένος» ήταν Έλληνας μετανάστης. Η επιλογή δεν ήταν τυχαία. Ήταν μια συνειδητή προσπάθεια του φοιτητικού κινήματος που τότε βρισκόταν σε άνοδο στη Δυτική Γερμανία, να βάλει την προοπτική, όχι μόνο της συνύπαρξης μεταξύ ανθρώπων διαφόρων πολιτισμών, αλλά και της ταξικής αλληλεγγύης και των κοινών αγώνων απέναντι στα αφεντικά.

Στη συζήτηση συμμετείχαν πολλές δασκάλες και δάσκαλοι, που ενθουσιάστηκαν με το έργο, μίλησαν για τις δικές τους εμπειρίες στην τάξη με παιδιά από άλλες χώρες και είπαν ότι θα έρθουν ξανά με τα σχολεία τους. Το λόγο πήραν όμως και παιδιά του Δημοτικού για να πουν με απλά λόγια ότι δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε μεταξύ μας. Πάρτε τα παιδιά σας και πηγαίνετε να απολαύσετε αυτήν την παράσταση. Όπως είπε και ο Βασίλης Κουκαλάνι, «είναι μια παράσταση για μεγάλους, που την καταλαβαίνουν όμως καλύτερα τα παιδιά»!

Μπάμπης Κουρουνδής

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΡΑΜΠ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

“Η απάτη του αιώνα”

Το “Σχέδιο του Αιώνα” για την Παλαιστίνη που σέρβριε ο γαμπρός του Τραμπ, Τζάρεντ Κούσνερ” την περασμένη βδομάδα έχει ήδη πάρει τον υπότιτλο “Η απάτη του αιώνα” στον αραβικό κόσμο. Είναι τόσο εξωφρενικές οι προτάσεις που ακόμη και διπλωμάτες με εμπειρία στα ιμπεριαλιστικά διαπραγματευτικά τραπέζια έτριβαν τα μάτια τους να δουν αν έβλεπαν καλά τους χάρτες του Κούσνερ. Το “σχέδιο” είναι κομμένο και ραμμένο στα μέτρα του Ισραήλ και συγκεκριμένα του Νετανιάχου. Η ισραηλινή Δεξιά πανηγυρίζει και ευχαριστεί τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η παλαιστινιακή ηγεσία όχι μόνο δεν συμμετείχε σε οποιαδήποτε “διαπραγμάτευση” αλλά, πολύ σωστά, δεν δέχεται καν να ακούσει. Ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Μαχμούντ Αμπάς, αρνήθηκε να σηκώσει το τηλέφωνο στον Τραμπ.

Το πρώτο λοιπόν πρωτοφανές στοιχείο αυτού του σχεδίου είναι ότι ο υποτιθέμενος “διαμεσολαβητής” ούτε καν κάνει την προσπάθεια να κρατήσει ισορροπίες ανάμεσα στις δύο πλευρές. Η ανακοίνωση του Κούσνερ έμοιαζε με μαύρη κωμωδία. Αξιοποίησε το χρόνο του για να βρίσει και να προσβάλλει τους Παλαιστίνιους που “δεν έχουν καταφέρει το παραμικρό στις λυπηρές, απαίσιες ζωές τους” και να πει πως αν δεν δεχτούν αυτό το σχέδιο μετά κανείς δεν θα ακούει τους ισχυρισμούς τους ότι “τάχα, έχουν δικαιώματα”(!).

Ο Κούσνερ πατάει γερά στην παράδοση των τοποτηρητών της αποικιοκρατίας. Το σχέδιο λέει πως το Παλαιστινιακό πρόβλημα οφείλεται στην “κακή ηγεσία” των Παλαιστίνιων. Οι πόλεμοι του Ισραήλ, η κατοχή της παλαιστινιακής γης, οι εποικισμοί με τους οποίους κλέβεται ακόμη και αυτή την στιγμή κι άλλη γη, η δημιουργία εφτά εκατομμυρίων προσφύγων, όλα αυτά θεωρούνται “τετελεσμένα” και επί της ουσίας “δίκαια”. Το πρόβλημα είναι πως οι Παλαιστίνιοι δεν τα αποδέχθηκαν για να έρθει η ειρήνη. Πρόκειται για λογική με την οποία προσπάθησαν να κρατήσουν τις αφρικανικές τους αποικίες μέχρι το τέλος οι Άγγλοι και οι Γάλλοι. Το πρόβλημα δεν ήταν η αποικιοκρατία αλλά ο ντόπιος πληθυσμός που ήταν αμόρφωτος, άγριος, άτακτος και τρομοκράτης.

Η πρόταση του Κούσνερ αντιγράφει ξεδιάντροπα από τις τακτικές της αποικιοκρατίας, ιδιαίτερα από τα Μπαντουσταν της Νότιας Αφρικής. Στη Νότια Αφρική, από την εποχή των Άγγλων, αλλά κυρίως στην περίοδο του καθεστώτος του ρατσιστικού απαρτχάιντ, ιδρύθηκαν υποτιθέμενα “ανεξάρτητα” κρατίδια όπου έστελναν μαζικά τον μαύρο πληθυσμό, ώστε να μην έχει το οποιοδήποτε δικαίωμα μέ-

31/1, Διαδήλωση στο Αμμάν της Ιορδανίας ενάντια στο σχέδιο Τραμπ. Φωτό: Ρ. Ανταϊλέχ

σα στο νοτιοαφρικανικό κράτος. Ο κόσμος έπρεπε να βγει από το Μπαντουσταν, να πάει να δουλέψει στην επίσημη “Νότια Αφρική” και να επιστρέψει.

Ο χάρτης του Κούσνερ για το υποτιθέμενο “παλαιστινιακό κράτος” είναι χάρτης - Μπαντουσταν. Στη Δυτική Όχθη, την οποία το Ισραήλ άρπαξε με τον πόλεμο του '67, νομιμοποιούνται όλοι οι ισραηλινοί εποικισμοί, με τα σύνορα που οι ίδιοι οι εποικοί έχουν διαμορφώσει, ακόμη και εκεί που δεν έχουν καταφέρει ακόμη να χτίσουν. Για τους Παλαιστίνιους απομένουν οι περιοχές που τους έχουν αφήσει πίσω από το μεγάλο τείχος που έχτισε το Ισραήλ και ανάμεσα στις υπόλοιπες γραμμές “ασφαλείας” και τους αυτοκινητόδρομους μόνο για Ισραηλινούς. Πρόκειται για μικρά νησάκια γης περιτριγυρισμένα από ισραηλινούς εποικισμούς και ισραηλινό στρατό, τα οποία θα συνδέονται μεταξύ τους με γέφυρες και τούνελ, σαν πτέρυνες μιας φυλακής. Ολόκληρη η κοιλάδα του Ιορδάνη χαρίζεται στο Ισραήλ. Δεν είναι μόνο το πιο εύφορο τμήμα της Δυτικής Όχθης, αλλά και το πέρασμα προς την Ιορδανία. Έτσι, τα παλαιστινιακά “νησάκια” παραμένουν ολοκληρωτικά εντός ισραηλινής θάλασσας, χωρίς σύνορα με το διπλανό αραβικό κράτος.

Υποκρισία

Όσον αφορά στην Ιερουσαλήμ, εκεί ξανά η προσφορά του Κούσνερ ξεπερνάει και τα συνθήματα των πιο ακραίων της σιωνιστικής Δεξιάς. Περνάει ολόκληρη σε ισραηλινό έλεγχο, ενώ με περίσσεια υποκρισία γίνεται αναφορά σε “από κοινού” πρωτεύουσα. Μόνο που ο παλαιστινιακός έλεγχος της Ιερουσαλήμ δεν εφαρμόζεται μέσα στην Ιερουσαλήμ, αλλά... έξω από αυτήν. Η **Αμπού Ντις** είναι ένα υποβαθμισμένο χωριό - δορυφόρος, δεν ανήκει στην Ανατολική Ιερουσαλήμ. Πριν από τη δημιουργία του τείχους, ο κόσμος μέσα σε ένα τέ-

ταρτο πήγαινε με το αυτοκίνητο να δουλέψει στην Ιερουσαλήμ. Μετά το τείχος, χρειάζεται μια ώρα περιπλάνησης για να φτάσει. Εκεί διάλεξε ο Κούσνερ να τοποθετήσει την πρωτεύουσα του “παλαιστινιακού κράτους”.

Η **Λωρίδα της Γάζας**, η πιο μεγάλη φυλακή, εκεί όπου σχεδόν δύο εκατομμύρια Παλαιστίνιοι επιβιώνουν αποκλεισμένοι σε μια περιοχή μικρότερη από την Άνδρο, εντάσσεται σε αυτό το δίκτυο Μπαντουσταν, με ένα υπόγειο τούνελ προς τη Δυτική Όχθη. Μάλιστα, η γενναιοδωρία του σχεδίου, σύμφωνα με τον Κούσνερ είναι ότι “χαρίζονται” στους Παλαιστίνιους δύο ζώνες μέσα στην έρημο Νέγκεβ, ως ανταλλάγμα για την έξτρα κλεμμένη γη στη Δυτική Όχθη που πάει στο Ισραήλ. Εκεί με άλλα τούνελ θα πηγαίνουν προς μία βιομηχανική ζώνη και προς μία ειδική περιοχή αγροτικών καλλιεργειών.

Άλλο βήμα προς την μπαντουστανποίηση της Παλαιστίνης είναι ότι φιλοδοξούν να περάσουν στον “έλεγχο” του υποτιθέμενου “κράτους”, την ζώνη του λεγόμενου “Τριγώνου” που βρίσκεται στο βορειοδυτικό Ισραήλ. Εκεί βρίσκεται ο πιο συγκεντρωμένος αραβικός πληθυσμός που παρέμεινε μέσα στο Ισραήλ παρά το διωγμό του 1947-48. Δεν πρόκειται λοιπόν για γη που χαρίζεται στους Παλαιστίνιους, αλλά για υλοποίηση ενός αιτήματος της πιο επιθετικής άκρας δεξιάς του Ισραήλ. Θέλουν να χάσουν τα δικαιώματα του πολίτη του Ισραήλ (έστω και πολίτης δεύτερης κατηγορίας) οι Παλαιστίνιοι που έμειναν εντός, έτσι δημιουργούν ένα εσωτερικό μπαντουσταν που επίσης θα συνδέεται με την Δυτική Όχθη. Με αυτόν τον τρόπο μειώνεται η πίεση στην ισραηλινή πολιτική σκηνή που προκαλούν οι Άραβες ψηφοφόροι. Με άλλα λόγια πληθυσμιακή “εκκαθάριση”.

Νίκος Λούντος

Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

Η επιθετικότητα στις γραμμές του χάρτη συνοδεύεται από έναν προσβλητικό εκβιασμό στο επίπεδο της διπλωματίας. Οι Παλαιστίνιοι πρέπει να αρνηθούν όλα τα δικαιώματα που τους αναγνωρίζουν οι αποφάσεις του ΟΗΕ από την ίδρυση του Ισραήλ μέχρι σήμερα. Πρώτα και κύρια πρέπει να αρνηθούν το δικαίωμα των προσφύγων να επιστρέψουν. Οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες χάνουν ακόμη και το δικαίωμα να χαρακτηρίζονται πρόσφυγες. Και όχι μόνο αυτό, αλλά καλούνται να ακυρώσουν όλες τις διαδικασίες σε διεθνή δικαστήρια για τα εγκλήματα πολέμου και την κλοπή γης από το Ισραήλ, και να εγγυηθούν ότι δεν θα διεκδικήσουν τίποτα στο μέλλον.

Δεν υπάρχει κανένας πρόθυμος στην Παλαιστινιακή πολιτική να συζητήσει αυτή την πρόταση - τέρας. Ο Κούσνερ την προβάλλει σαν μια πρόταση που γίνεται με τη στήριξη αραβικών κρατών, αλλά ούτε και εκεί κατάφερε τίποτα επί της ουσίας. Συμφώνησε με τις μοναρχίες του Κόλπου να δεσμευτούν να “επενδύσουν” στα παλαιστινιακά μπαντουσταν, αν περάσει η συμφωνία, και αυτό το χρησιμοποιεί σαν εκβιασμό στους “αχάριστους” Παλαιστίνιους που δεν θέλουν επενδύσεις και θέσεις εργασίας. Ένα σημαντικό μέρος των υποτιθέμενων 50 δισεκατομμυρίων δολαρίων που συνοδεύουν το σχέδιο πηγαίνει σαν “βοήθεια” στις χώρες που θα το στηρίξουν, κύρια στην Αίγυπτο, αλλά και στην Ιορδανία και το Λίβανο. Όμως, στις διαπραγματεύσεις ακόμη και το καθεστώς του Σίσι μέχρι υφυπουργό έφτασε να στείλει, ενώ κανείς δεν τόλμησε να εμφανιστεί πλάι στον Κούσνερ για να στηρίξει το σχέδιο.

Όσο και αν οι Ισραηλινοί πανηγυρίζουν για τα δώρα που τους δίνουν οι ΗΠΑ, η σύγκριση με τη συμφωνία του Όσλο (1993-93) αποδεικνύει πόσο έχει αποδυναμωθεί η αμερικανική ηγεμονία στην περιοχή. Τότε, μπόρεσαν να καθίσουν έναν άνθρωπο με το κύρος του **Αραφάτ** στο τραπέζι μαζί με τους Ισραηλινούς. Τώρα δεν τους σηκώνει το τηλέφωνο ο Μαχμούντ Αμπάς.

Πράσινο φως

Η πρόταση του Κούσνερ δεν είναι με κανένα τρόπο “πρόταση λύσης” για το Παλαιστινιακό, ούτε κατά φαντασία. Είναι άλλο ένα σημείο στη λίστα με τα δώρα που έχει κάνει ο Τραμπ προς το Ισραήλ, από τότε που ανέλαβε. Μετέφερε την πρεσβεία των ΗΠΑ στην Ιερουσαλήμ, αναγνώρισε την ισραηλινή κυριαρχία στα Υψώματα του Γκολάν και σταμάτησε να ζητάει ακόμη και τη συμβολική διακοπή των εποικισμών στην Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Όχθη. Τώρα τους δίνει το πιο μεγάλο πράσινο φως. Κάντε ό,τι θέλετε, δεν χρειάζεται να σεβαστείτε καμιά απόφαση του ΟΗΕ, καμιά προηγούμενη συμφωνία, καταλάβετε περιόχες, χτίστε τείχη, κόψτε μαζικά δικαιώματα στους Παλαιστίνιους. Το Ισραήλ παίρνει το μήνυμα και είναι σίγουρο ότι θα προσπαθήσει να το υλοποιήσει, εξαπολύοντας καινούργια κύματα βίας. Γι’ αυτό και οι Παλαιστίνιοι αξίζουν και χρειάζονται όλη την αλληλεγγύη μας.

Όμως, το αραβικό πεζοδρόμιο παίρνει και αυτό το μήνυμά του από το Σχέδιο Κούσνερ, και φάνηκε από τις διαδηλώσεις που οργανώθηκαν αυτές τις μέρες σε πολλές αραβικές πρωτεύουσες. Ο δρόμος των “δύο κρατών” έχει οριστικά τελειώσει. Αυτό που έχει απομείνει είναι η θλιβερή εικόνα του χάρτη των τούνελ και των μπαντουσταν. Το Ισραήλ, το τελευταίο προπύργιο της αποικιοκρατίας δεν μπορεί να επιβιώσει παρά μόνο αντιγράφοντας και επεκτείνοντας όλα τα αίσχη του απαρτχάιντ. Στηρίζεται από τους ιμπεριαλιστές εδώ και πάνω από 70 χρόνια για να τρομοκρατεί τον αραβικό κόσμο. Η αραβική Άνοιξη το έκανε να τρέμει. Δεν θα αντέξει έναν καινούργιο μεγαλύτερο ξεσηκωμό που βράζει στη Μέση Ανατολή.

Άραβες και Εβραίοι εργάτες, εργάτριες, αγρότες και αγρότισσες, μπορούν να ζήσουν ειρηνικά στο ίδιο κράτος, σε μια ενιαία Παλαιστίνη, με τα ίδια δικαιώματα. Προϋπόθεση είναι να διαλυθεί το κράτος του Ισραήλ. Η επανάσταση στο Κάιρο, το Αμάν, τη Βηρυτό και τη Βαγδάτη θα ανοίξει το δρόμο για τη δικαιοσύνη στη Μέση Ανατολή.

Και οι δικηγόροι στην απεργία στη Γαλλία. Φωτό: Κριστόφ Αρσαμπό

ΓΑΛΛΙΑ

Δεν προβλέπεται καμιά επιστροφή στην κανονικότητα

Αυτή την Πέμπτη 6 Φλεβάρη ο διασωματειακός συντονισμός καλεί στην ένατη μέρα δράσης, στο πλαίσιο των κινητοποιήσεων που ξεκίνησαν στις 5 Δεκέμβρη ενάντια στο σχέδιο νόμου της κυβέρνησης για το ασφαλιστικό, το οποίο θα επιφέρει επιμήκυνση του χρόνου εργασίας και μείωση των συντάξεων.

Τα συνδικάτα των συγκοινωνιών του Παρισιού και των σιδηροδρομικών που ετοιμάζουν αυτές τις κινητοποιήσεις από το περασμένο καλοκαίρι, είχαν προβλέψει ότι αυτές θα ήταν μαραθώνιος. Όμως μετατράπηκε σε σκυταλοδρομία. Η γενίκευση που περιμένανε όλοι μπορεί σε μεγάλο βαθμό να μην ήρθε, πέρα από τις εθνικές μέρες δράσης, παρ' όλα αυτά όμως βγήκαν επαναλαμβανόμενες απεργίες στους εκπαιδευτικούς, στην ενέργεια, στα λιμάνια, στο χώρο του πολιτισμού, στο δημόσιο ραδιόφωνο, στη δικαιοσύνη, στην καθαριότητα, στους εργαζόμενους στους υπονόμους, στα νοσοκομεία...

Συνελεύσεις συντονισμού

Σε όλη τη χώρα εμφανίστηκαν συνελεύσεις συντονισμού που συσπειρώνουν συνδικαλιστές και εργαζόμενους από τους κλάδους που απεργούν, μαζί με κατοίκους συμπαραστάτες της απεργίας. Επέτρεψαν έτσι τη μεγαλύτερη σε διάρκεια απεργία στις δημόσιες μεταφορές και συγκοινωνίες να διεξαχθεί μέσα σε ένα κλίμα διαρκούς πολιτικής και κοινωνικής αναταραχής. Έτσι, όταν μετά από περισσότερες από 40 μέρες μαζικής ακινητοποίησης των μεταφορών, και ενώ ΜΜΕ και απαισιόδοξοι αγωνιστές πρόβλεπαν το τέλος του κινήματος, οι γιγάντιες διαδηλώσεις στις 16 και 24 Γενάρη έδωσαν καινούργια ώθηση. Οι στοχευμένες διακοπές ρεύματος, οι ακυρώσεις δικαστικών διαδικασιών και παραστάσεων, τα σκουπίδια που μαζεύονται στα πεζοδρόμια, οι καταλήψεις στα λύκεια αλλά και το μπλοκάρισμα των καινούργιων εξετάσεων απολυτηρίου (που η εφαρμογή τους ενισχύει τις ανισότητες του εκπαιδευτικού συστήματος και βάζει απέναντι τους μαθητές και τους καθηγητές), όλα αυτά πήραν τη σκυτάλη από τους σιδηροδρομικούς. Και αυτά σε συνθήκες όπου τα Κίτρινα Γιλέκα συνεχίζουν να διαδηλώνουν κάθε Σάββατο στο Παρίσι και σε άλλες με-

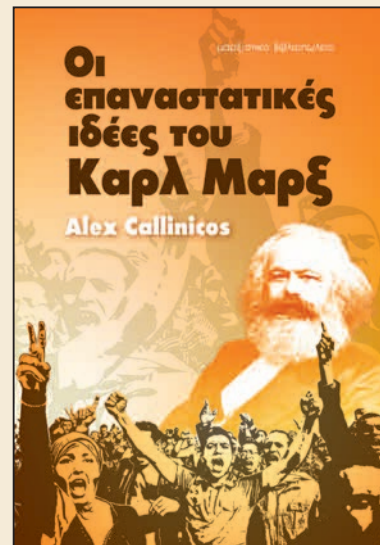
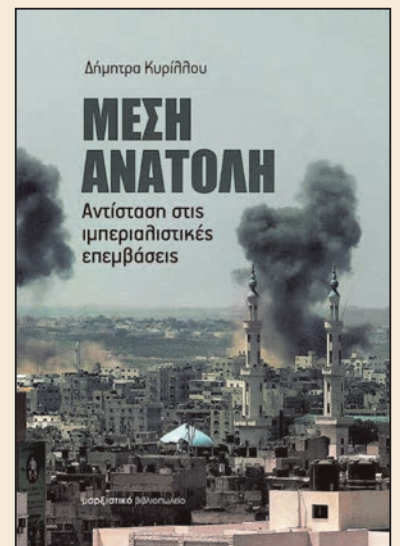
γάλες πόλεις, και όπου πολλαπλασιάζονται οι διάφορες τοπικές πρωτοβουλίες και διαδηλώσεις.

Αυτό το κλίμα έδωσε στο κίνημα την πρώτη του νίκη, δίνοντας ένα τεράστιο πολιτικό χτύπημα σε μια μεταρρύθμιση που η κυβέρνηση έλπιζε να περάσει χωρίς αντιδράσεις. Η στήριξη στο κίνημα και η αντίθεση στη μεταρρύθμιση δεν έπαψε να μεγαλώνει. Και από τα συνεχή χτυπήματα αυτού του φοβερού κινήματος από τα κάτω, αρχίζουν να ανοίγουν ρωγμές από τα πάνω. Ακόμα και το Συμβούλιο του Επικρατείας, ένας αντιδραστικός θεσμός που αποτελείται από υψηλόβαθμους δικαστές, έκανε κριτική στο ν/σ που παρουσίασε η κυβέρνηση. Ούτε ένας υπουργός δεν κατάφερε να ευχηθεί δημόσια για τον καινούργιο χρόνο χωρίς να διακοπεί από απεργούς, κάποιοι απ' αυτούς δε, αναγκάστηκαν να τις ακυρώσουν. Δεν μπορεί ο Μακρόν ούτε κανένας υπουργός να πάει πουθενά χωρίς βροντερή παρουσία διαδηλωτών. Το ίδιο ισχύει για τους δημάρχους και τους βουλευτές του κόμματός του.

Το κίνημα δείχνει ότι θα συνεχίσει, η μάχη θα είναι διάρκειας, και για να ελπίζουμε σε μια συνολική νίκη, χρειάζεται να δημιουργήσουμε μια πολιτική κρίση. Οι δημοτικές εκλογές τον επόμενο μήνα θα είναι μια από τις ευκαιρίες για να το πετύχουμε. Αυτό είναι εξάλλου και το μόνο διακύβευμα για τους επαναστάτες σ' αυτές τις εκλογές. Σ' αυτό το αντι-Μακρονικό κίνημα χρειάζεται να εμφυσήσουμε ένα αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό πνεύμα, γιατί ο Μακρόν, όπως και η Λεπέν, έχουν κάθε συμφέρον να μας εγκλωβίσουν στην ψεύτικη μονομαχία τους. Σ' αυτή την κατεύθυνση οι διαδηλώσεις που καλούνται ενάντια στην αστυνομική καταστολή, και ενάντια στον κρατικό ρατσισμό στις 14 Μάρτη και 21 Μάρτη (παραμονή του 1ου και 2ου γύρου των δημοτικών εκλογών), για τις οποίες η προετοιμασία αρχίζει λίγο αργά, αλλά μέσα στην όλη δυναμική του κινήματος, είναι ευκαιρίες για μας. Για να πολιτικοποιήσουμε αυτό το κίνημα που δεν πρόκειται να σταματήσει, ακόμα κι αν αλλάξει μορφές. Για να κερδίσουμε ότι θα είναι και αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό. Για να τελειώνουμε με τον Μακρόν και τον κόσμο του.

Τομά Πετί, Α2C, Παρίσι 20ό διαμέρισμα

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

www.marxistiko.gr

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΪ • τηλ. 2105247584